

Liahona

Varför vi
behöver Jesus
Kristus,
s. 12

När tilldelade
stöduppdrag blir innerliga,
s. 18

Hur Kristus visade kärlek till
dem som kände sig bortstötta,
s. 24

Fyra sätt att ta emot
gåvan som är Guds kärlek,
s. 28

KYRKAN
FINNS
HÄR

Rio de Janeiro

Brasilien

Rio de Janeiro är bara ett av många kraftcentra för kyrkan i Brasilien. Ett tempel kommer snart att invigas i Rio. Här är några fakta om kyrkan i Brasilien:

1,4 miljoner medlemmar (1 av 151 brasilianare är sista dagars heliga, eller 0,67% av landets befolkning)

stavar 273

2 111 enheter

släktforskningscenter 355

6 tempel

missioner 35

1929 De första omvända i Brasilien

1966 Första staven organiseras i São Paulo

1978 São Paulo tempel, Brasilien, det första i Sydamerika, invigs

2004 São Paulo tempel, Brasilien, det första i Sydamerika, återinvigs

Sprida
Frälsarens ljus
i juletid
8

Att tjäna alla
Richard Neitzel Holzapfel
18

Varför vi behöver Jesus Kristus
D. Todd Christofferson

12

Ta emot gåvan
Jakob R. Jones

28

Evangeliet: Ett ankare i förändringens tid

Under 2020 har vi utstått naturkatastrofer och en världsomfattande pandemi. Vi har studerat Mormons bok med våra bröder och systrar världen över genom *Kom och följ mig*. Vi har förenats över hela jordklotet i fasta och i tro.

I en föränderlig värld kan vi förankra våra själar vid vår Frälsare Jesus Kristus och hans återställda evangelium. Vi hoppas att följande och andra artiklar i det här numret kan hjälpa er känna julens anda – Herrens anda:

- Äldste D. Todd Christofferson lär oss varför vi behöver en Frälsare (se sidan 12).
- I "Sprida Frälsarens ljus i juletid", ger vi förslag på hur vi kan tjäna under julen (se sidan 8).
- Jakob Jones skriver om fyra gåvor vi kan ge Herren för att bjuda in den Helige Andens gåva i våra liv (se sidan 28).
- Tidigare i år godkände första presidentskapet publiceringen av tre nya tidskrifter i kyrkan med start nästa månad: en för vuxna, en för ungdomar och en för barn. Dessa tidskrifter kommer att finnas på dussintals språk och föra ut evangeliet till sista dagars heliga över hela världen. Med dessa nya tidskrifter kommer vi att fortsätta höra Herrens röst genom hans tjänare och känna samhörighet med varandra som medlemmar av en global kyrka. (Ta reda på mer på sidan 6.)

God jul från *Liahonas* redaktion

Innehåll

- 5 Du kan vara ett ljus för världen** 🕒
- 6 Se fram emot tre nya tidskrifter**
Spännande ändringar för *Liahona* nästa år!
- 8 Stödverksamhetens principer**
Sprida Frälsarens Ljus i juletid
Julen ger oss unika möjligheter att tjäna.
- 12 Varför vi behöver Jesus Kristus**
D. Todd Christofferson
Sänk ljudet den här julen och reflektera över Guds Son.
- 18 Att tjäna alla**
Richard Neitzel Holzapfel
Hur man tjänar andra på naturliga och normala sätt.
- 24 Komma närmare: Älska som Frälsaren gjorde**
Becky och Bennett Borden
Vi kan lära oss mycket av Frälsarens exempel när han umgicks med andra.
- 28 Ta emot gåvan**
Jakob R. Jones
Fyra sätt att känna Guds kärlek – julens verkliga gåva.
- 32 Sista dagars heliga berättar** 🕒
Hjälpa flyktingar och hemlösa i Frankrike; komma ihåg besvarade böner i fångelse; välja att betala tionde; få en sorglig andlig känsla.
- 36 Kom och följ mig: Mormons bok** 📖 🕒
Använd dessa veckovisa artiklar som stöd i dina studier av Mormons bok den här månaden.
- 40 Hur pratar jag med mina barn om evangeliet på vardagliga sätt?**
Samtal om evangeliet behöver inte vara stela och formella.

🕒 Korta budskap

📖 Stöd för *Kom och följ mig*

På omslaget
Tillbedjan av Jesusbarnet, av
Matthias Stomer, Bridgeman Images.

Avdelningar

Unga vuxna

42

Sociala medier kan skada oss när vi dömer andra orättfärdigt eller jämför oss med andra. Lär dig hur vi kan **göra sociala medier till ett positivt inflytande.**

Ungdomar

50

Besvikna, sedan **välsignade under julen** delar flera ungdomar med sig av de **andliga gåvor** som de har fått; artificiellt ljus kan distrahera oss

från **Kristi Ljus**; och **Moronis upplevelser** ger oss lärdomar.

Barn

Vänner

Lär dig om **gåvor** som vi kan både ge och ta emot.

DECEMBERS DIGITALA ARTIKLAR

Tiondets subtila välsignelser

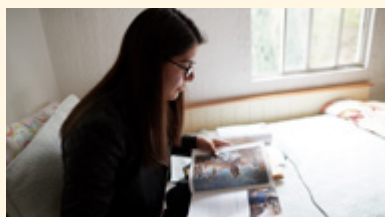
Kimberly Jensen

Många gånger är tiondets välsignelser små men kraftfulla.

Bekämpa ensamhet genom att knyta an till Kristus

Kylie Parrish

En ung vuxen berättar om hur man kan fokusera på Frälsaren under den ibland ensamma högtiden.

Är det svårt att studera *Kom och följ mig* på egen hand? Här är några tips för det nya året

Annelise Gardiner

En ung vuxen ger förslag på hur man kan få ut mer av *Kom och följ mig* när man studerar på egen hand.

LÄS MER

I appen Evangeliebiblioteket och på liahona.ChurchofJesusChrist.org kan du

- hitta månadens nummer
- hitta innehåll som bara finns digitalt
- söka i tidigare nummer
- skicka in berättelser och feedback
- prenumerera eller ge bort en prenumeration
- förbättra dina studier med digitala verktyg
- dela artiklar och videor som du gillar
- ladda ner eller skriva ut artiklar
- lyssna på dina favoritartiklar.

KONTAKTA OSS

Skicka dina frågor och din feedback till liahona@ChurchofJesusChrist.org.

Skicka in dina berättelser på liahona.ChurchofJesusChrist.org eller via vanlig post till:

Liahona, flr. 23

50 E. North Temple Street

Salt Lake City, UT 84150-0023, USA

**DECEMBER 2020 ÅRGÅNG 144 NR 12
LIAHONA 16727 180**

Internationell officiell tidskrift för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Första presidentskapet: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

De tolv apostlarnas kворum: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Redaktör: Randy D. Funk

Rådgivande: Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco, Walter F. González, Larry S. Kacher, Jan E. Newman, Adrián Ochoa, Michael T. Ringwood, Vern P. Stanfill

Verkställande chef: Richard I. Heaton

Chef för kyrkans tidskrifter: Allan R. Loyborg

Verksamhetschef: Garff Cannon

Redaktionschef: Adam C. Olson

Biträdande redaktionschef: Ryan Carr

Tidskriftsassistent: Enish C. Dávila

Text och redigering: David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton,

Garrett H. Garff, Jon Ryan Jensen, Aaron Johnston, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdoch, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Lori Fuller Sosa, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Art director: Tadd R. Peterson

Design: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hindkley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Aleni Regehr, Mark W. Robison, K. Nicole Walkenhorst

Samordnare av immateriella rättigheter: Collette Nebeker Aune

Produktionschef: Ammon Harris

Produktion: Ira Glen Adair, Julie Burdett, José Chavez, Bryan W. Gyi, Ginny J. Nilson, Marissa M. Smith

Prepress: Joshua Dennis, Ammon Harris

Tryckerichef: Steven T. Lewis

Distributionschef: Nelson Gonzalez

Översättning: Översättningstjänst Mariatorget 1A 118 48 STOCKHOLM: Tfn 08-556 029 80

E-post: myhrbergj@churchofjesuschrist.org
För prenumeration och priser utanför USA

och Kanada, gå till store.churchofjesuschrist.org eller kontakta kyrkans lokala distributionscenter eller församlings- eller grensledare.

Ansvarig utgivare för Liahona: Jerker Myhrberg

Ansvarig för Kyrknytt: Gösta Körlof

Redaktör: Terez Nilsson

Kromhult 202
241 65 Harlösa
Tfn: +46708-430416
E-post: terez.nilsson@gmail.com

Distribution

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, avdelningen för medlemsuppteckningar och statistik, Sveagatan 8A 441 32 Alingsås

Prenumerationsinformation

Prenumeration eller ändring av adress sker genom att kontakta kundtjänsten. Tel: 08-500 655 20

E-post: rcstockholm@churchofjesuschrist.org
Internet: store.churchofjesuschrist.org

Priset för en helårsprenumeration är SEK 90:00 som insättes på bankgiro 5270-5092. Ange Liahona och språk.

Skicka manuskript och frågor online till liahona.churchofjesuschrist.org; via post till Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple

St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA eller via e-post till liahona@churchofjesuschrist.org.

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass" eller "vägvisare") publiceras på albanska, armeniska, bislama, bulgariska, cebuano, danska, engelska, estniska, fiji, finska, franska, grekiska, isländska, indonesiska, italienska, japanska, khmer, kinesiska (förenklad), kiribati, koreanska, kroatiska, lettiska, litauiska, malagassiska, marshalliska, mongoliska, nederländska, norska, polska, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, slovenska, spanska, svenska, swahili, tagalog, tahitiska, thai, tjeckiska, tonga, tyska, ukrainska, ungerska, urdu och vietnamesiska. (Hur ofta den utkommer varierar för olika språk.)

© 2020 Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Printed in the United States of America.

Copyrightinformation: Om inget annat anges kan material från *Liahona* kopieras för privat, icke kommersiellt bruk (inklusive för ämbeten i kyrkan). Den här rättigheten kan när som helst återkallas. Visuellt material får inte kopieras om förbehåll anges intill konstverket. Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property Office, 50 E. North

Temple St., Fl. 5, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-post: cor-intellectualproperty@churchofjesuschrist.org.

For Readers in the United States and Canada: December 2020 Vol. 144 No. 12. LIAHONA (USPS 311-480) Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

DU KAN VARA ETT LJUS FÖR VÄRLDEN

När du firar Jesu Kristi födelse och liv den här månaden kan följande idéer hjälpa dig nå ut till andra och sprida det ljus som han för in i ditt liv.

DELA MED DIG AV VIDEON *JESUSBARNET*

- Dela videon på sociala medier.
- Visa den i ditt hem med vänner av annan tro.
- Berätta om den för en främling på bussen.
- Använd den i en hemaftonslektion.

BESÖKA DE SJUKA OCH LIDANDE

- Sammanställ hygienpaket.
- Tillbringa tid med dem som är sjuka.
- Fråga hur du kan vara till hjälp.
- Donera till välgörenhet.

MÄTTA DE HUNGRIGA

- Arbeta som frivillig i ett soppkök.
- Delta i en matinsamling.
- Ta med mat till någon.
- Bjud in någon på julmiddag.

TRÖSTA DE ENSAMMA

- Sitt med någon som är ensam.
- Besök någon som bor ensam.
- Bjud hem dem som är ensamma.
- Bli vän med någon ny.

BJUD IN MÄNNISKOR TILL KYRKAN

- Be om att få veta vem du ska bjuda in.
- Bjud in andra till den särskilda julgudstjänsten den 20 december.
- Bjud in personligen och via sociala medier.
- Bjud in vänner till julaktiviteter.

Se fram emot tre nya tidskrifter

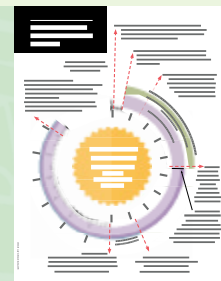
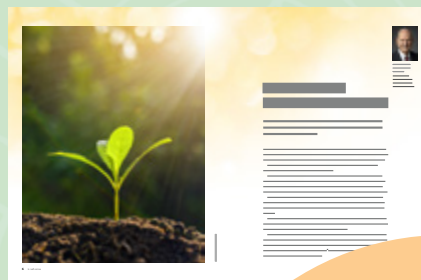
*Förändringar gällande kyrkans
tidskrifter speglar kyrkans
världsomfattande tillväxt.*

Likhet med den gudomliga kompass
den har fått sitt namn efter (se Alma
37:38–45) är syftet med *Liahona*
att rikta läsarens uppmärksamhet
på vår Frälsare Jesus Kristus. Nu
påbörjar den ett nytt kapitel som
en del av spännande förändringar i kyrkans
publikationer.

Med början nästa månad kommer kyrkan
att ge ut tre nya tidskrifter för hela världen:
Liahona för vuxna, *Vägledning för de unga*
för ungdomar och *Vännen* för barn. Tidskrift-
erna kommer att vara tillgängliga varje eller
varannan månad, beroende på språk.

Om du i nuläget prenumererar på *Liahona*
kommer din prenumeration automatiskt att
fortsätta nästa år så länge den räcker. Om din
familj vill få tidskrifterna *Vännen* eller *Väg-
ledning för de unga* kan du prenumerera på
ditt lokala distributionscenter eller på store.
ChurchofJesusChrist.org.

Församlingar och grenar uppmuntras att
ge en prenumeration till nydöpta medlem-
mar samt till barn och ungdomar som kom-
mer till kyrkan utan sina föräldrar. Ta en titt
på tidskrifternas innehåll och fundera på
hur de kan vara till välsignelse för dig, din
familj och dina vänner.

***Liahona:* för vuxna**

Budskap från kyrkans ledare
Trofasta medlemmars upplevelser
Artiklar att använda vid studier
av Kom och följ mig
Evangeliets grunder för nya medlemmar
Bilagor med nyheter och artiklar
från ditt område

Se sidan 50 i det här numret för att få veta mer om den nya tidskriften för ungdomar.

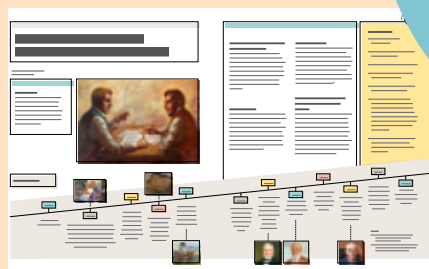
Vägledning för de unga: för tonåringar

Budskap från kyrkans ledare

Åskådningsundervisning för hemaftnar

Svar på ungdomars frågor

Artiklar om media, värderingar, vänner och andra relevanta ämnen

Vänner: För barn

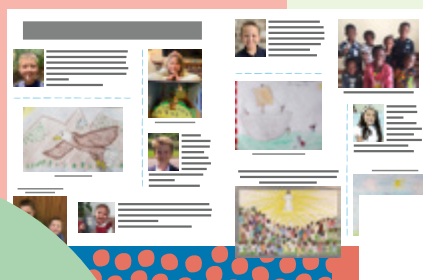
Budskap från kyrkans ledare

Aktiviteter för yngre barn

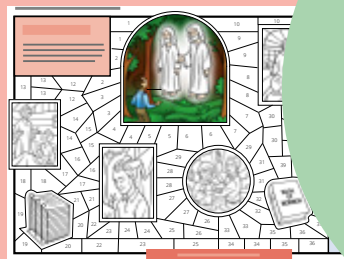
Berättelser skrivna av barn

Artiklar som bygger upp kunskap om evangeliet

Konstverk av barn

Du kan prenumerera på tryckta tidskrifter eller ge bort en gåvoprenumeration på store.ChurchofJesusChrist.org. Du kan läsa tidskrifterna i digitalt format i appen Evangeliebiblioteket och på liahona.ChurchofJesusChrist.org.

Stödverksamhetens principer

SPRIDA FRÄLSARENS LJUS I JULETID

Tänk på dem du är stödperson för. Hur kan du hjälpa dem komma närmare Kristus den här julen?

Vi minns Frälsaren Jesus Kristus hela året, men julen är högtiden då vi firar den största gåvan av alla: "Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son" (Joh.3:16). När vi tjänar under julen kan vi också ge gåvor som hjälper andra komma närmare Frälsaren. Det är underbart att tänka sig att våra gåvor kan likna den som vår himmelske Fader gav.

Jag värdesätter fortfarande den gåvan

Susan Hardy, Kalifornien, USA

När jag var elva år gammal sa min söndagsskollärare broder Deets till

klassen att han skulle köpa oss varsin uppsättning skrifter om vi lärde oss trosartiklarna utantill och kunde förklara för honom vad de betydde.

Broder och syster Deets var ett ungt par som precis hade påbörjat sitt liv tillsammans. Jag var osäker på om broder Deets hade råd att köpa en gåva till alla. Men om han tyckte att trosartiklarna var tillräckligt viktiga för att lära sig utantill så skulle jag anta utmaningen.

När jag hade gått igenom alla 13 gick det en tid och jag glömde hans löfte.

På juldagen fick jag plötsligt ett paket med mitt namn på. Jag öppnade det och fann en uppsättning skrifter bara till mig och ett kort med uppmaningen att läsa dem

regelbundet. Det var 1972 och jag har dessa skrifter än i dag. De är mig så kära.

Det var inte hur mycket gåvan var värd utan omtanken han visade mig och det offer han var villig att göra för mig som gav mig en djup längtan att studera Guds ord. Jag försöker att följa broder Deets exempel på tjänande genom att ge meningsfulla gåvor till dem i min närhet i hopp om att jag kan välsigna andras liv som han har välsignat mitt.

En inbjudan att bidra

Richard M. Romney, Utah, USA

När de som planerade vår församlings julaktivitet bad mig besöka en viss mindre aktiv medlem och be honom delta i programmet så kände jag mig nervös. Jag hade träffat Darren bara en gång tidigare när han hade varit med på en tidigare

församlingsaktivitet. Då hade han haft på sig ett mc-pannband. Hans långa vita hår hängde i en hästsvans, han hade ett stort, vitt skägg och hans armar var täckta av tatueringar.

Och nu stod jag tillsammans med en representant från aktivitetskommittén vid Darrens dörr och undrade vad han skulle säga. Han bad oss komma in och vi berättade varför vi var där. Han sa: "Åh, det skulle jag älska att göra!"

Han gjorde ett otroligt jobb och såg till att många fick glädje av aktiviteten. En kort tid senare blev jag och min stöd-kamrat ombudade att besöka Darren regelbundet. Han verkar alltid glad att se oss och vi har haft några härliga samtal. Jag är tacksam för att inspirationen att be honom bidra till en församlingsaktivitet ledde till en uppskattad relation.

BERÄTTA OM DINA UPPLEVELSER

Skicka oss dina upplevelser av att tjäna andra eller bli betjänad. Gå till liahona.ChurchofJesus-Christ.org och klicka på "Submit an Article or Feedback".

Att tjäna andra i juletid

Här följer några förslag på vad du kan göra så att de du tjänar vet att du tänker på dem, särskilt den här tiden på året.

1. **Ibland kan ett telefonsamtal eller ett sms göra underverk.** Att bara börja ett samtal med orden "Hej, hur mår du?" kan göra skillnad.
2. **Delta i deras firanden när så är lämpligt.** Julen kan vara ett utmärkt tillfälle att lära sig om de trosuppfattningar vi har gemensamt. När du berättar om din tro och lyssnar på andra så öppnar du dörren för en större förståelse.
3. **Be för dem vid namn.** Be din himmelske Fader hjälpa dig komma på sätt att föra dem närmare hans Son.
4. **Enkla gåvor är oftast de man minns bäst.** Gåvor behöver inte vara överdådiga för att bli älskade. Att ge någon tid, att lyssna, att dela med sig av ett foto eller ett minne – allt det kan vara en gåva från hjärtat.
5. **Ge vittnesbördets gåva.** Be dem berätta om sin kärlek till Frälsaren för dig och erbjud dig att berätta om din kärlek till honom för dem.

Att använda Ett ljus för världen i stödverksamheten

Du kan använda Ett ljus för världen-kampanjen i din stödverksamhet. Här är några idéer som kan hjälpa dig att komma i gång. (Fler finns på KomTillKristus.org.)

1. **Dela med dig av videon *Jesusbarnet*.** Du kan dela den i ett inlägg, dela med dig av länken eller inbjuda andra att se den med dig.
2. **Inbjud andra att delta i en julgudstjänst.** En del människor vill delta i gudstjänster men vet inte vart de ska vända sig. Bjud in dem till en gudstjänst tillsammans med dig.
3. **Uppmuntra dem att ge till andra.** De kan bidra till kyrkans humanitära fond eller lokala välgörenhetsinrättningar. Om du bor i en stad där en av kyrkans gåvoautomater står kan du ta med dig dem när du ska donera. Maskinerna ger oss ett enkelt sätt att skicka en gåva som kan välsigna människor över hela världen.
4. **Registrera dig för dagliga aviseringar om tjänande.** Du kan hjälpa andra att registrera sig också. Aviseringarna skapar möjligheter för er att tjäna tillsammans.
5. **Fyll deras hem med frid.** Låt dem veta att missionärerna har ett särskilt julbudskap som de kan dela med sig av, ett som för med sig hopp och kärlek till deras hjärtan.
6. **Presentera Ett ljus för världen för dem.** Visa dem hur man får veta mer på KomTillKristus.org.

Att tjäna alla som församling

Varje församlings behov är unikt. Vissa har glädje av större, organiserade aktiviteter. Andra församlingar har glädje av något litet och enkelt. De som är engagerade i att planera och organisera aktiviteter överväger under bön hur de ska kunna tillgodose behoven.

- Medlemmar från Paris tre stavar i Frankrike hjälpte till vid en Ett ljus för världen-fest som omfattade en talangshow och en modevisning. De förberedde saker som gavs till flyktingar och hemlösa människor. (Se "Ett ljus för världen i Paris", sidan 32.)
- Charlotte, North Carolinas centrala stav höll ett "Julen runt om i världen"-evenemang med ett samkväm för att fira Kristus, där det fanns mat, utställningar med internationella jultraditioner, musik, tjänandeprojekt och ett julspele för barnen.

- Medlemmar i Vero Beach stav i Florida kom samman i en gemensam påminnelse om varför vi firar jul. Leksaker donerades till lokala välgörenhetsorganisationer. En kör med primärbarn uppträdde och många kyrkor hade informationsbås.
- Jacksonvilles södra stav i Florida presenterade *Savior of the World* för allmänheten. ■

NÄRMARE FRÄLSAREN

"När vi bildligt talat förflyttar oss till stallet i Betlehem 'där Gud i nattens timmar re'n vilar uppå strå', kan vi tydligare se Frälsaren som en gåva från en god, kärleksfull himmelsk Fader."

Äldste Dale G. Renlund i de tolv apostlarnas kvorum, "Så att jag kan dra alla människor till mig", *Liahona*, maj 2016, s. 40.

Äldste D. Todd Christofferson

i de tolv apostlarnas kворum

VARFÖR VI BEHÖVER Jesus Kristus

Sänk ljudet den här julen och reflektera över det under och majestät som är Guds Son.

Jag är tacksam för att december förutom julen också medför ett tillfälle att begrunda profeten Joseph Smiths liv och bedrifter, eftersom hans födelsedag är den 23 december. Det är svårt att till fullo uppskatta det han har uppnått som ett redskap i Herrens händer i en miljö med ständigt motstånd, förföljelse och utmaningar. I kommande dagar kommer vi att få se profeten Joseph Smith ärad som den värdige ledaren för denna stora och sista tidsutdelning – den tidsutdelning som kommer att ha framgång trots att alla andra tidsutdelningar har slutat i avfall.

Jag tror inte att någon i den här tidshushållningen har lärt sig frukta Gud och inte människor bättre än profeten (se L&F 3:7–8). Herren krävde mycket svåra saker av Joseph. Han gjorde dem och vi är alla förmånstagare.

Översättningen och publiceringen av Mormons bok var en oerhörd prestation, en som lägger grunden till den framgång Herrens verk har i denna sista tidsutdelning. Genom Mormons bok och sina syner och uppenbarelser har Joseph uppenbarat Jesus Kristus i hans sanna roll som Guds enfödde Son och mänsklighetens Återlösare.

Den här högtiden minns vi särskilt vår profets personliga relation till Frälsaren och "det allra sista vittnesbördet som [han gav] om [Kristus]: Att han lever!" (L&F 76:22.) Josephs vittnesbörd om den levande Kristus påminner mig om det president Gordon B. Hinckley (1910–2008) sa en gång: "Det skulle inte finnas någon jul om det inte hade funnits någon påsk. Jesusbarnet från Betlehem skulle bara vara ännu ett barn om det inte vore för att han var Getsemanes och Golgatas återlösande Kristus, och för uppståndelsens triumferande faktum."¹

*Motiverad av kärlek skapade
vår himmelske Fader barm-
härtighet när han gav sin
enfödde Son som försoning för
våra synder.*

Varför behöver vi Jesus Kristus?

För ett tag sedan frågade en person som har varit medlem i kyrkan i många år: "Varför behöver jag Jesus Kristus? Jag håller buden och jag är en bra person. Varför behöver jag en Frälsare?" Jag måste säga att den här medlemmens oförmåga att förstå den mest grundläggande delen av vår lära, grundelementet i frälsningsplanen, gjorde mig oerhört förvånad.

"Till att börja med", svarade jag, "så har vi den lilla detaljen som kallas död. Jag utgår från att du inte vill att din död ska vara ett slutgiltigt tillstånd och utan Jesus Kristus skulle det inte finnas någon uppståndelse."

Jag pratade om andra saker, som behovet av förlåtelse och rening som även de bästa människor har och som endast är möjligt genom Frälsarens försonande nåd.

Å andra sidan, om man tar frågan ur en annan synvinkel så skulle den kunna lyda: "Kan inte Gud göra som han vill och frälsa oss bara för att han älskar oss, utan att vi behöver en Frälsare?" Om man uttrycker sig på det här sättet så skulle en hel del av dagens människor dela den frågeställningen. De tror på Gud och en efterjordisk tillvaro men antar att eftersom Gud älskar oss så spelar det ingen roll vad vi gör eller inte gör, för han kommer att lösa det.

Den här filosofin har gamla rötter. Ett exempel är Nehor som "betygade ... för folket att hela människosläktet skulle bli frälst på den yttersta dagen och att de inte behövde frukta eller bäva, utan de kunde upplyfta

sina huvuden och fröjda sig, för Herren hade skapat alla människor och hade även återlöst alla människor, och till sist skulle alla människor få evigt liv" (Alma 1:4).

I Nehors lära känner vi igen den inställning som Lucifer, "morgonrodnadens son", säkerligen den sorgligaste figuren av alla, hade till frälsningen (Jes. 14:12; se även L&F 76:25–27). Som Gud en gång förklarade är Lucifer "densamme som var från begynnelsen, och som kom inför mig och sa: 'Se, här är jag, sänd mig. Jag ska vara din son, och jag ska återlösa hela människosläktet så att inte en enda själ ska gå förlorad, och jag ska förvisso göra det, ge mig därför din ära.'

Men se, min älskade Son, som var min Älskade och Utvalde från begynnelsen, sa till mig: 'Fader, ske din vilja, och äran vare din för evigt'" (Mose 4:1–2).

Detta handlade inte endast om att Jesus understödde Faderns plan och att Lucifer föreslog en lätt modifiering. Lucifers förslag skulle ha förstört planen genom att ta bort vår möjlighet att handla självständigt. Lucifers plan grundades på tvång vilket skulle ha förvandlat alla Guds söner och döttrar – oss alla – till hans marionetter. Som Fadern sammanfattar det:

"Och eftersom denne Satan nu gjorde uppror mot mig och försökte omintetgöra människans handlingsfrihet som jag, Herren Gud, hade gett henne, och även ville att jag skulle ge honom min egen makt, lät jag nedstörta honom genom min Enföddes makt.

Och han blev Satan, ja, djävulen, alla lögners fader, för att bedra och förblinda människorna och leda dem som fångar enligt sin vilja, ja, alla som inte vill hörsamma *min* röst" (Mose 4:3–4; betoning tillagd).

Att göra det på Faderns sätt ger oss i jämförelse en väsentlig jordisk upplevelse. Med "jordisk upplevelse" menar jag att välja vår inriktning, "[smaka] det bittra så att [vi] kan värdesätta det goda" (Mose 6:55); lära oss, omvända oss och växa, bli varelser som kan verka på egen hand i stället för att bara "påverkas" (2 Ne. 2:13); och slutligen övervinna ondska och visa vår önskan och förmåga att leva efter en celestial lag.

Detta kräver kunskap om gott och ont för vår del med förmågan och möjligheten att välja mellan dessa två. Och det kräver ansvarighet för utförda val – annars är de egentligen inte val. Val kräver å sin sida lagar eller förutsägbara resultat. Vi måste – genom en särskild handling eller val – kunna orsaka ett särskilt resultat eller utfall och med det motsatta valet orsaka motsatt resultat. Om gärningar inte har fasta konsekvenser så har man ingen kontroll över resultaten, och valfrihet är meningslös.

Lag och rättvisa

Alma använde *rättvisa* som en synonym för *lag* när han sa: "Nu kan inte rättvisans verk [alltså lagen] omintetgöras. Om så skedde skulle Gud upphöra att vara Gud" (Alma 42:13). Det är hans perfekta förståelse för och användning av lagen – eller med andra ord hans rättvisa – som ger Gud hans kraft. Vi behöver Guds rättvisa, ett system bestående av fastställda och oföränderliga lagar som han själv följer och använder så att vi kan ha och utöva handlingsfrihet.² Denna rättvisa är grunden för vår handlingsfrihet och vår enda väg till fullkomlig lycka.

Herren säger till oss: "Det som styrs genom lag upprätthålls också genom lag och fulländas och heliggörs genom den" (L&F 88:34).

Men vi måste erkänna att ingen av oss alltid och hängivet "styrs genom lag". Och vi kan verkligen inte räkna med lagen eller rättvisans förmåga att upprätthålla och fullända oss när vi har brutit mot lagen (se 2 Ne. 2:5). Så vår himmelske Fader, i sin rättvisa och även motiverad av kärlek, skapade barmhärtighet. Han gjorde det genom att ge sin enfödde Son som försoningsoffer för våra synder, en varelse som genom sin försoning kunde tillfredsställa rättvisan för oss, rättfärdiga oss inför lagen så att den än en gång kunde upprätthålla och stödja oss, inte döma oss. Alma förklarar:

"Och nu kunde barmhärtighetens plan inte genomföras om inte en försoning ägde rum. Därför sonar Gud själv världens synder för att genomföra barmhärtighetens plan och tillfredsställa rättvisans krav, så att Gud kan vara en fullkomlig och rättvis Gud och även en barmhärtig Gud. ...

Men en lag är given, och ett straff [eller konsekvens] är bestämt och omvändelse förunnad, vilken omvändelse barmhärtigheten kräver. Annars gör rättvisan anspråk på människan och tillämpar lagen, och lagen tilldelar straffet. Om så inte vore skulle rättvisans verk omintetgöras, och Gud skulle upphöra att vara Gud.

Men Gud upphör inte att vara Gud, och barmhärtigheten gör anspråk på den ångerfulle. Och barmhärtigheten kommer till följd av försoningen" (Alma 42:15, 22–23).

Den ångerfulle är självklart de som tar sitt ansvar och accepterar hans barmhärtighet genom omvändelse.³ Eller, med andra ord, omvändelse är vad vi gör för att kunna göra anspråk på den nåderika förlåtelsens gåva som en rättvis Fader i himlen kan erbjuda oss tack vare att hans Son försonade för våra synder.

Jesu Kristi försoning

Tack vare Jesu Kristi försoning kan vi hämta oss från dåliga beslut. Tack vare Jesu Kristi försoning är den påverkan andras synder och misslag och all annan orättvisa har på oss återställd. För att göras hela och bli heliggjorda behöver

vi en Frälsare. Så svaret på frågan är: "Nej, Gud kan inte göra precis som han vill för att rädda en person. Han kan inte vara godtycklig och samtidigt rättvis. Och om han inte är rättvis är han inte Gud. Därför måste frälsning och upphöjelse uppnås på ett sätt som upprätthåller

och efterlever oföränderlig lag och rättvisa. Och Gud vare tack, han har upprätthållit rättvisan genom att ge oss en Frälsare."

Kom ihåg att Lucifer inte erbjöd sig att vara vår frälsare i det stora förjordiska rådet. Han hade inget intresse av att lida eller dö eller att utgjuta sitt blod för vår skull. Han ville inte förkroppsliga rättvisan utan ville bestämma godtyckligt.⁴ Det är min åsikt att när Lucifer sa "ge mig därför din ära" (Mose 4:1) till Fadern sa han egentligen "ge mig rätten att regera" med avsikten att utöva den makten enligt sin egen vilja. Lagen skulle bli det han sa närhelst han sa det. På det sättet skulle ingen kunna ha förmågan att handla oberoende. Lucifer skulle

vara oöverträffad och ingen annan skulle kunna utvecklas.

Jesus förstod å andra sidan att både oföränderlig rättvisa och barmhärtighet skulle krävas för att hans bröder och systrar skulle kunna gå framåt. Tillsammans med Fadern sökte han inte att tvinga eller dominera oss utan att befria och upplyfta oss så att vi skulle vara "över allt" och "[ha] all makt" med Fadern (L&F 132:20).

Vi borde glädjas över att denne

förstfödde Son i anden var villig att bli den enfödde Sonen i köttet, att lida ofattbart och dö vanhedrande för att återlösa oss. Han förenar rättvisa och barmhärtighet på ett perfekt sätt. Han räddar oss från – inte i utan från – våra synder (se Hel. 5:10–11; se också Matt. 1:21).

Och han räddar oss också från fallet, från andlig och fysisk död. Han öppnar dörren till odödlighet och evigt liv. Det är omöjligt att mäta djupet av hans kärlek. "Men det var våra sjukdomar han bar, våra smärtor tog han på sig. ...

*Den förstfödde Sonen i anden
var villig att bli den enfödde
Sonen i köttet, att lida och dö
för att återlösa oss.*

Han blev genomborrad för våra brott, slagen för våra synder. Straffet blev lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade” (Jes. 53:4–5).

Ära ske Gud

När julen närmar sig inser jag att vissa kan känna oro och kanske rädsla inför framtiden. Det kan finnas mycket ”ljud” i ditt liv, mer eller mindre ständig uppkoppling på nätet utan pauser, utan tid för tystnad, reflektion och tankar, utan tid att se inåt och urskilja var du befinner dig och vart du borde vara på väg. Du kanske påverkas av orealistiska förväntningar såsom ”perfektion borde uppnås direkt” eller ”oavbruten glädje och framgång borde vara standard i livet”.

Jag hoppas att du kan lägga dessa missuppfattningar åt sidan, sänka ”ljudet” och ta dig lite tid den här julen, åtminstone en timme – kanske mer – att begrunda ”det förunderliga och majestätiska hos denne Guds Son.”⁵ Låt det bli en timme av försäkran och förnyelse för dig.

En annan jul skrev jag följande budskap:

”När vi talar om Jesu Kristi födelse bör vi också tänka på det som skulle följa. Hans födelse var av oändlig betydelse på grund av det han skulle uppleva och genomlida för att veta hur han skulle bistå oss, vilket allt kulminerade i hans korsfästelse och uppståndelse (se Alma 7:11–12). ...

[Men jag tror också] det är lämpligt vid den här tiden på året att bara tänka på det lilla barnet i krubban. Låt dig inte överväldigas av det tillkommande. ... Ta en stilla, fridfull stund till att begrunda början av hans liv – kulminationen av himmelska profetior men den jordiska begynnelsen för honom.

Ta dig tid att koppla av, vara stilla och föreställa dig det här lilla barnet. Var inte alltför orolig över vad som [kan] hända i hans eller ditt liv. Ta i stället ett stilla ögonblick att begrunda det kanske mest fridfulla ögonblicket i världshistorien då hela himlen fröjdade sig med budskapet: ”Ära åt Gud i höjden och frid på jorden bland människor som han älskar” (Luk. 2:14).⁶ ■

”A Message at Christmas”, från ett tal under ett andligt möte vid Brigham Young University den 12 december 2017.

SLUTNOTER

1. *Kyrkans presidents lärdomar*: Gordon B. Hinckley (2016) s. 322.
2. ”Och för varje rike är en lag given, och för varje lag finns även vissa begränsningar och villkor. Ingen varelse som inte rättar sig efter dessa villkor är rättfärdigad” (L&F 88:38–39). Gud följer och handlar enligt det högsta rikets lag. Därför ”förstår [han] allting, och allting är inför honom och allting är omkring honom. Och han är över allting och i allting och är genom allting och omsluter allting. Allting är genom honom och av honom, ja, Gud själv, i evigheters evighet” (L&F 88:41).
3. ”Ja, och närhelst mitt folk omvänder sig ska jag förlåta dem deras överträdelser mot mig” (Mosiah 26:30).
4. De som följer Satan söker samma mål, men som Herren förklarade: ”Den eller det som bryter en lag och inte rättar sig efter lagen, utan försöker vara sin egen lag och väljer att förbli i synd, och förblir helt i synd [alltså i olydnad mot lagen], kan inte heliggöras genom lag, inte heller genom barmhärtighet, rättvisa eller dom. Därför måste de förbli orena” (L&F 88:35).
5. *Kyrkans presidents lärdomar*: Gordon B. Hinckley, s. 323.
6. D. Todd Christofferson, ”Var stilla”, *Liahona*, dec. 2015, s. 36.

**Äldste Richard
Neitzel Holzapfel**

Områdessjuttio,
området Utah

Att tjäna ALLA

S om en del av våra ansträngningar att tjäna på ett heligare och högre sätt har kyrkans ledare börjat tala om medlemmars missionsarbete som att tjäna alla, "oavsett om deras namn är med på din lista över bröder och systrar att stödja".¹ Det här långt bättre sättet är en förändring av inställning, ett förbättrat tillvägagångssätt som kan förändra allt rörande hur och varför vi tjänar andra.

Äldste Dieter F Uchtdorf i de tolv apostlarnas kворum sa: "På det sätt som känns naturligt och normalt för dig kan du berätta för andra varför Jesus Kristus och hans kyrka är viktig för dig. Inbjud dem att *'komma och se'*. Uppmana dem sedan att *komma och hjälpa till*. Det finns många tillfällen att hjälpa till i vår kyrka.

Be inte bara om att missionärerna ska finna de utvalda. Be dagligen av allt hjärta att du ska finna dem som vill *komma och se, komma och hjälpa till, och komma och stanna*".²

Hur kan äldste Uchtdorfs maning att tjäna på naturliga och normala sätt ändra hur du delar med dig av evangeliet?

Att tjäna handlar om att bli mer hängivna och omvända lärjungar till Jesus Kristus som har samma hjärta och medkänsla som Frälsaren. Herren har uppmanat oss att utvecklas så att vi kan tjäna andra på naturliga och normala sätt för att vi älskar dem. Det handlar inte om att *utföra* tjänande. Det handlar om att *bli* en tjänare som Jesus Kristus.

Att lära sig tjäna den (tilldelade) enskilde

Vi lär oss fortfarande hur vi ska bli stödbroder och stödsysstrar. En sådan här förändring kan ta tid och vi kommer med största säkerhet att göra misstag. I mitt sinne är ett av de misstagen att tänka på stöduppdrag som "fejkade" eller "framtvingade" vänskaper, på ett sätt som inte är normalt eller naturligt. Men Herren ger oss särskilda uppdrag som stödbroder och stödsysstrar. På det sättet ser han till att ingen lämnas utanför.

När naturkatastrofer inträffar i USA mobiliserar Röda korset och National Guard sina volontärer och tilldelar dem särskilda områden för maximal täckning. Att få ett uppdrag gör inte volontärernas gåva av tid och kärlek mindre frivillig. Ingen man eller kvinna som har upplevt en naturkatastrof verkar ifrågasätta dessa uppdrag. Mottagarna är tacksamma för att någon har kommit för att hjälpa dem!

När vi blir lärjungar till Jesus Kristus genom att ingå heliga förbund blir vi i likhet med volontärerna i National Guard och Röda korset volontärer som

Att tjäna alla kräver ett villigt hjärta och ögon som ser dem som finns runtom oss, de personer som Herren har placerat i vår väg.

mobiliseras för att utföra särskilda uppgifter som hjälper andra.

Dessa uppgifter ger oss möjligheter att lära och utveckla våra förmågor att tjäna, ofta genom våra misstag. Men snart blir tjänande helt naturligt för oss, på samma sätt som när vi lär oss gå, prata, cykla, spela ett musikinstrument eller lär oss en idrottsgren.

Vad innebär det att tjäna alla på "naturliga och normala sätt"?

Våra enskilda stödverksamhetsuppdrag förbereder oss för att "tjäna alla" på normala och naturliga sätt. Att tjäna alla

kräver ett villigt hjärta och ögon som ser dem som finns runtom oss, de personer som Herren har placerat i vår väg. "Tjänande" kan just då vara något så enkelt som att inbjuda dem – på naturliga och normala sätt – att "komma och se" eller att "komma och hjälpa till".

Frälsaren gav oss föredömet. När Jesus uppenbarade sig för människorna vid templet i landet Ymnighet sa han: "Men nu går jag till Fadern, och även för att visa mig för Israels förlorade stammar" (3 Ne. 17:4).

I likhet med oss behövde Frälsaren bege sig någonstans. Berättelsen fortsätter:

"Och det hände sig att när Jesus hade talat sålunda, såg han sig åter om på mängden och såg att de grät och att de såg oavvänt på honom, som om de ville be honom att stanna litet längre hos dem.

Och han sa till dem: 'Se, *mitt inre är fyllt av medlidande med er*'" (3 Ne. 17:5–6; betoning tillagd).³

Trots att han hade planerat att bege sig någonstans hade Frälsaren ögon att se med och ett hjärta som känner, så han stannade kvar för att tjäna människorna:

"Har ni några som är sjuka bland er? För dem hit. Har ni några som är lama eller blindade eller halta eller krymplingar eller spetälska eller som är förtvinade eller som är döva eller som lider på något sätt? För dem hit så ska jag bota dem, för jag hyser medlidande med er, mitt inre är fyllt av barmhärtighet" (3 Ne. 17:7).

Med den kännedom vi har om Frälsaren vet vi att det var naturligt för honom att ta sig tid att hela de sjuka innan han fortsatte på sin väg. För oss kan att tjäna alla på normala och naturliga sätt vara att helt enkelt bjuda in någon till något du redan ska göra eller till att följa med dig till ett evenemang du ändå tänkte gå på.

Om du går en oberoendekurs – bjud med din granne. Om du ska gå på en församlingsaktivitet – bjud med din arbetskamrat. Om du redan tänker studera skrifterna med familjen eller ha hemafton – bjud hem en vän. Det är vad "kom och se" betyder. Det kräver inte att vi lägger till en enda aktivitet i våra upptagna scheman. Och i de tider då ett personligt besök inte är möjligt kan vi tjäna genom ett sms, e-postmeddelande eller telefonsamtal.

Anförtrodd att tjäna

När president M. Russell Ballard avskilde mig som den nye presidenten för Provos första stav för Unga ensamstående vuxna gav

han mig ett enkelt och specifikt uppdrag: "Besök dina ledare och medlemmar i deras hem och lägenheter!" Och det var det, jag fick ingen annan utbildning eller uppdrag.

Efter att ha samordnat våra ansträngningar med våra biskopar började vi den tisdagen, två dagar efter vår stavskonferens. När vi tjänade i vår stav gjorde vi misstag, vi missade tillfällen och tänkte ofta: "Jag kunde ha sagt det bättre" eller "jag önskar att vi hade ställt en bättre fråga".

Kevin J. Worthen, president för Brigham Young University, sa att "misslyckande är en viktig del av vår eviga utveckling, vår jakt på fullkomning. Och på grund av försoningen kan vi – om vi hanterar våra misslyckanden på rätt sätt – välsignas med ett nytt slags lärande som låter våra misslyckanden bli en del av vår fullkomningsprocess."⁴

Det upplevde vi när vi lärde oss tjäna stavens ledare och medlemmar och andra vi mötte. När vi fortsatte vårt tjänande började Herren placera fler och fler människor i vår väg.

Vid ett tillfälle promenerade jag och en av mina rådgivare, J. B. Haws, mellan några lägenhetsbyggnader när vi mötte en ung man på parkeringsplatsen. Vi stannade till för att säga hej och fick veta att han skulle flytta ifrån vår stav. Vi pratade en stund och upptäckte att han var en återvänd missionär med frågor om sin tro. Min rådgivare är en mästare på att undervisa och har lätt för att få kontakt med människor. Att besvara frågor som dessa var naturligt och normalt för J. B. Jag kunde se ett ljus återvända till den här unge mannens ögon medan

de talade, något som kanske hade saknats länge.

Det var tydligt att J. B. var intresserad av honom och hans frågor och funderingar. Den unge mannen var uppriktig med sina känslor eftersom J. B. visade medkänsla. Min rådgivares "inre var fyllt" med kärlek och han hade en önskan att förstå den unge mannen utan att döma honom. J. B. frågade om vi fick besöka honom när han hade flyttat till sin nya lägenhet. Den unge mannen nickade, mobilnummer utbyttes och ett löfte om att följa upp med honom gjordes.

Innan vi gick därifrån frågade vi om det fanns något vi kunde göra för att hjälpa honom. Han sa: "Att bara stanna till och säga hej var bland det viktigaste ni kunde ha gjort för mig i dag." Senare den kvällen tänkte jag: "Om inte jag och J. B. hade varit ute för att tjäna kanske vi aldrig skulle ha träffat den här unge mannen."

Det verkar som att Herren visste att vi skulle tjäna den kvällen så han placerade den här unge mannen i vår väg och litade på att vi skulle se honom och tjäna honom.

När vi har en önskan att tjäna alla i våra dagliga liv kommer Herren att placera människor i vår väg för att han litar på oss, på att vi ska titta upp från våra mobiltelefoner, ta tillfället att le mot en främling eller ställa en fråga till någon vi träffar i affären eller var vi än befinner oss – i skolan, på arbetet eller i kyrkan.

När vi har en önskan
att tjäna alla i våra
dagliga liv kommer
Herren att placera
människor i vår väg
för att han litar på oss.

Tjänandets otroliga resultat

När jag tänkte tillbaka på Frälsarens exempel i 3 Nephi upptäckte jag en viktig princip om tjänande. Som ni kommer ihåg:

”Och det hände sig att när han hade talat sålunda, gick hela mängden tillsammans fram med sina sjuka och sina lidande och sina lama och med sina blinda och med sina stumma och med alla dem som led på något sätt, och han botade dem var och en allteftersom de fördes fram till honom.

Och alla, både de som hade blivit botade och de som var friska, föll ner för hans fötter och tillbad honom, och alla som kunde komma fram trots mängden kysste hans fötter, så att de vätte hans fötter med sina tårar” (3 Ne. 17:9–10; betoning tillagd).

Lägg märke till att dessa stödbroder och stödsysstrar som hjälpte till att föra fram människor de kände och älskade till Jesus Kristus också hamnade vid Frälsarens fötter, föll ner, tillbad, kysste och vätte hans fötter med sina tårar.

När vi tjänar alla kommer vi att få se Kristus hela känslomässiga, andliga och fysiska sår. Och när vi inbjuder andra att ”komma och se” och ”komma och hjälpa till” på naturliga och normala sätt kommer våra egna sår att helas också. ■

SLUTNOTER

1. Dieter F. Uchtdorf, ”Missionsarbete: Säg det du har på hjärtat”, *Liahona*, maj 2019, s. 16.
2. Dieter F. Uchtdorf, ”Missionsarbete: Säg det du har på hjärtat”, s. 17.
3. Se också hur Jesus Kristus betjänade änkan från Nain på samma sätt i Luk. 7:11–16.
4. Kevin J. Worthen, ”Successfully Failing: Pursuing Our Quest for Perfection” (andakt vid Brigham Young University, 6 jan. 2015), s. 3, speeches.byu.edu.

KOMMA NÄRMARE: Älska som Frälsaren gjorde

Vi kan lära oss mycket av Frälsarens exempel när han umgicks med andra.

Becky och Bennett Borden

Som medlemmar i kyrkan och homosexuella har vi ofta vänt oss till Frälsarens exempel för att förstå hur vi ska hantera relationer med kyrkans medlemmar och andra. En dag tänkte vi på hur Frälsaren bad oss att "älska varandra, så som jag har älskat er" (se Joh. 13:34). Vi tyckte att det var intressant att han inte sa "för att jag har älskat er" utan "så som jag har älskat er". Det fick oss att tänka på *hur* Frälsaren älskade människor. På vilka sätt visade han kärlek?

Vi beslutade oss för att ägna tid åt att studera Nya testamentet och särskilt söka efter berättelser om hur Frälsaren umgicks med andra människor under sin jordiska verksamhet. Som man och hustru som båda dras till personer av samma kön ville vi särskilt förstå hur Jesus behandlade dem som verkade falla utanför samhällets typiska normer. Här är några av de mönster vi lade märke till.

Jesus bemötte kulturella olikheter med vänlighet

Vi lever i en tid med stora sociala och politiska splittringar, likt det Frälsaren mötte under sitt liv. Vissa av hans tids utmaningar var långvariga och djupt rotade i historia och kulturella övertygelser.

Ett exempel är när Herren avsiktligt reste genom Samarien, en plats som judar undvek på grund av en fejd som hade pågått flera hundra år. När Jesus mötte en kvinna och bad henne hämta vatten åt honom verkade hon reagera som om hon var politiskt och religiöst "annorlunda" – vilket belyste skillnaderna mellan honom som jude och henne som samarier. (Se Joh. 4.) Jesus svarade med att behandla den här kvinnan som en Guds dotter. Hans sätt att reagera och prata med henne kärleksfullt och ärligt är ett stort föredöme för var och en av oss. En av motståndarens vanliga strategier är att försöka dela upp oss i olika grupper, där vi strider mot varandra. "Men HERREN ser till hjärtat" (1 Sam. 16:7).

Det är enkelt att tillämpa den här berättelsens lärdom på vårt samhälle i dag. I våra dagliga liv, vilket omfattar kyrkans möten och aktiviteter, möter vi människor från olika bakgrunder. Vissa kan kanske av omvärlden anses vara politiska eller kulturella fiender. Hellre än att fokusera på det som skiljer oss åt kan vi välja att fokusera på det vi har gemensamt som barn till himmelska föräldrar, och lära oss prata med andra kärleksfullt, som Frälsaren gjorde.

När Frälsaren besökte folket på den amerikanska kontinenten efter sin uppståndelse undervisade han att "djävulen ... är fader till stridigheter, och han hetsar människornas hjärtan till att strida i vrede, den ene med den andre" (3 Ne. 11:29). Människorna lyssnade på honom och i den följande generationen skapade de ett samhälle där det inte "fanns ... [några] rika eller fattiga, bundna eller fria, utan de hade alla gjorts fria och var delaktiga i den himmelska gåvan" (4 Ne. 1:3).

Jesus närmade sig, han tog inte avstånd

Jesus försökte att aktivt närma sig andra, känslomässigt och ibland också fysiskt, i stället för att använda ursäkter för att avlägsna sig från dem som ofta föraktades och utestängdes.

Ett exempel är när Jesus mötte en man med en vanställd hand. Eftersom det var sabbat fanns det religiösa förbud som begränsade hur mycket arbete som kunde utföras den dagen. Hellre än att undvika någon som behövde hjälp och vänta på ett mer socialt accepterat tillfälle valde Jesus "att göra gott" omedelbart (Matt. 12:12). Han uppmanade mannen att räcka ut sin hand. "Han räckte

fram den, och den var nu återställd och lika frisk som den andra" (Matt. 12:13).

Liknande berättelser upprepas i skrifterna. Jesus uppmärksammade med kärlek en kvinna som ansågs vara oren (se Luk. 8), välkomnade och helade en man som hörde röster och skar sig själv (se Mark. 5), och helade en man som missbedömdes av andra (se Joh. 9:1–7). Ett mönster som vi ser i skrifterna är att när Jesus "räckte ut handen" (Matt. 8:3), gjorde han det vanligtvis för att uppmuntra och älska andra och ge dem läkedom och frid.

En uppmaning i dessa berättelser är kanske att vi kan komma närmare dem som verkar vara olika oss. Sätter vi oss till exempel med någon som besöker kyrkan, även om de inte klär sig som alla andra? Skapar vi utrymme för dem så att de kan delta i ett samtal i korridoren? Ler vi och säger hej och ställer vänliga frågor så att vi kan lära känna dem bättre och hjälpa dem känna sig inkluderade?

Och kanske ännu viktigare: hur kan vi utveckla ett närmare känslomässigt och andligt band till andra, dela med oss av frid och kärlek som Frälsaren gjorde? Vi vet att vi välsignas av Gud när vi anstränger oss för att skapa band, särskilt med dem som verkar vara olika oss.

Jesus bjöd in människor att äta med honom

När vi studerade Nya testamentet rördes vi av hur ofta Frälsaren åt tillsammans med andra. I många fall fick han kritik för de människor han valde att tillbringa tid med.

I ett exempel kallade Jesus en man som kallades Levi som en av sina lärjungar; han var en tullindrivare, någon som representerade den tidens regering (se Luk. 5:27; HFS, "Tullindrivare"). Det judiska folket avskydde i allmänhet tullindrivare. Så när Levi ordnade en stor fest för Jesus och hans lärjungar klagade de skriftlärda och fariseerna, de som ansågs följa Guds befallningar. "Varför äter och dricker ni med tullindrivare och syndare?" frågade de. Jesus svarade: "Det är inte de friska som behöver läkare utan de sjuka" (Luk. 5:30–31).

Det här är ett kraftfullt exempel på hur Frälsaren valde att inte låta det yttre eller världsliga rykten påverka honom. Han fokuserade i stället på varje persons behov, värde och potential. Vi fick en intressant insikt när vi läste om hur Jesus åt tillsammans med Levi och

UTFORSKA YTTERLIGARE

Kyrkan har resurser som kan hjälpa dig få en bättre förståelse – ur ett evangelieperspektiv – för känsliga ämnen som dragning till personer av samma kön. Gå till **ChurchofJesusChrist.org** och välj "Living Life", sedan "Life Help".

de andra. Vi kommer aldrig att kunna påverka någon annan om vi inte har tillgång till dem. Såvida vi inte tar oss tid att lära känna dem och älska och acceptera dem där de befinner sig på sin vandring så kommer vi troligen inte att ha någon större inverkan på deras liv.

Du kanske har hört uttrycket "älska syndaren, hata synden". Ägnar vi tillräckligt med tid åt den första delen av den uppmaningen? Jesus sa åt oss att "älska varandra" (se Joh. 13:34) och förlåta "sjuttio gånger sju" (se Matt. 18:22). I stället för att ägna tid åt att försöka hitta och hata andra personers synder kan vi använda den energin åt att vårda relationer med våra bröder och systrar.

Vi tycker om att använda uttrycket "älska syndaren, bjud dem på middag!" [Love the sinner, invite them to dinner!] Eftersom vi *alla* har syndat och "saknar härligheten från Gud" (Rom. 3:23), bör det ge oss gott om tillfällen att tjäna andra genom att kärleksfullt förbereda måltider som vi serverar på en plats där

Guds Ande är närvarande. Låt våra bord omges av samtal fyllda med uppriktig vänlighet, verklig vänskap och medvetna ansträngningar att se varandra som Jesus ser oss.

Att bygga upp Sion

Det här året har vi firat 200-årsjubileet av den första synen, då Jesus Kristus tillkännagav att hans evangelium skulle återställas. Nästa år kommer vi att lära oss av de tidiga heligas exempel som hjälpte till att bygga Herrens rike här på jorden i den här tidsutdelningen. Dessa tidiga heliga behövde hitta ett sätt att samarbeta och vara eniga, trots att de kom från olika länder, tidigare religiösa övertygelser och sociala bakgrunder.

Vi står inför en liknande möjlighet i dag. På något sätt måste vi ta reda på hur vi ska kunna vara enade i tron, trots de kulturella och politiska olikheter som försöker skilja oss åt. Det kommer vi bara att kunna vara om vi låter Frälsaren leda oss. Han har fullständig förståelse för våra svagheter och kan göra det svaga starkt (se Eth. 12:27). Han har fullständig förståelse för våra smärtor och kan hjälpa oss läka (se Alma 7:11–12). Han har fullständig förståelse för våra olikheter och lovar ändå att vi, som Läran och förbunden 49:25 beskriver det, kan blomstra och glädjas i Sion. Tillsammans. ■
Författarna bor i Utah, USA.

Ta emot gåvan

*Att studera Guds ord, tjäna, omvända
oss och besöka templet hjälper oss
känna Guds kärlek den här julen.*

Jakob R. Jones

En novemberkväll kom jag hem och upptäckte att mina barn hade förvandlat sitt sovrum till ett jullandskap. Julgranar, glittrande girlander, ljusslingor och snöflingor i papper pryddes hörn, sängarmar, väggar och tak. En handgjord eldstad med vedträn, ljus och julstrumpor fullbordade bilden. Det fantastiska julscenariot värmdes vårt hem och våra hjärtan.

Ett annat favoritjulsscenario beskrivs av profeten Nephi. Nephis far Lehi berättade om en dröm där han såg ett vackert träd vars frukt fyllde hans själ med glädje (se 1 Ne. 8:12). Nephi ville också se trädet som hans far beskrev. Som svar på sin bön fick Nephi se en syn. Nephis återgivande av den upplevelsen är i mina ögon en vacker julberättelse. Han skrev:

”Och det hände sig att sedan jag hade sett trädet sa jag till Anden: 'Jag ser att du har visat mig det träd som är dyrbarare än allt annat.'

Och han sa till mig: 'Vad önskar du?'

Och jag sa till honom: 'Att få veta uttydningen därav.' ...

Och jag såg staden Nasaret, och i staden Nasaret såg jag en jungfru. ...

Och han sa till mig: 'Se, jungfrun som du ser är Guds Sons mor i köttet.' ...

Och jag såg och fick åter se jungfrun, och hon bar ett barn i sina armar.

Och ängeln sa till mig: 'Se Guds Lamm, ja, den evige Faderns Son!'" (1 Ne. 11:9–11, 13, 18, 20–21).

Jag tror att det är betydelsefullt att när Nephi bad om att få veta vad trädet betydde så fick han se den första julen. Anden frågade sedan om Nephi förstod vad trädet betydde. Nephi gav detta inspirerade svar:

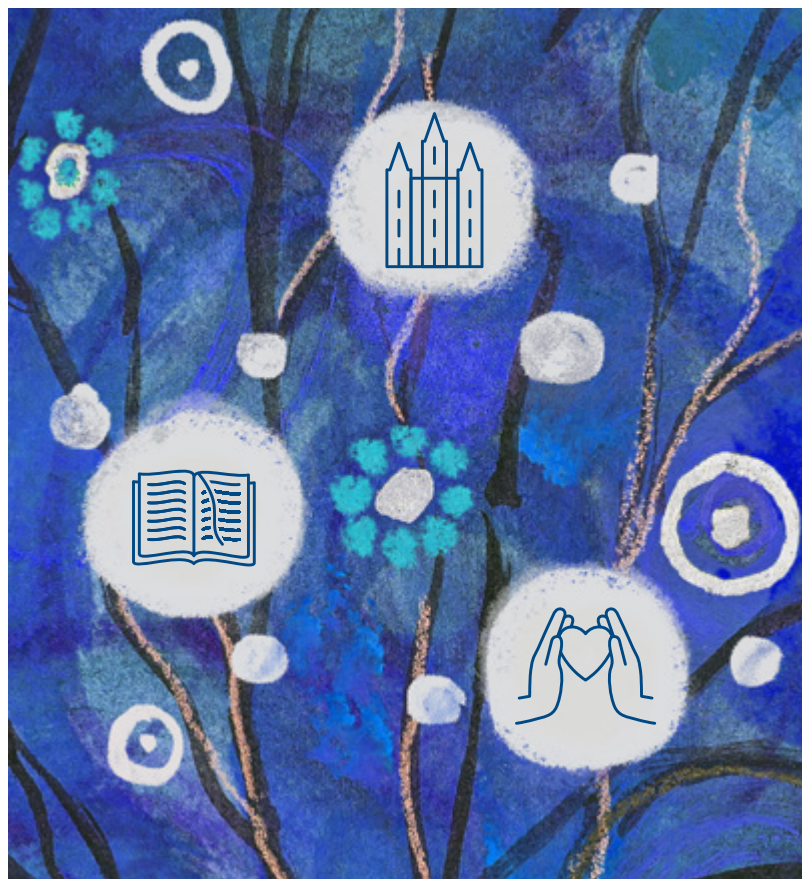
”Ja, det är Guds kärlek som utgjuts i människobarnens hjärtan. Därför är den det mest begärliga av allt.”

Ängeln tillade: ”Ja, och det mest glädjande för själen” (1 Ne. 11:22–23).

Den här upplevelsen lärde Nephi att det våra själar mest önskar och gläds åt är att känna Guds kärlek genom hans Son, Jesus Kristus. Det är julens verkliga gåva. Många av oss kämpar dock med att känna Guds kärlek i våra liv, även under den här högtiden. Här följer fyra förslag på saker vi kan göra för att ta emot gåvan som är Guds kärlek den här julen.

1. Studera Guds ord

Påbörja eller förnya regelbundna studier av skrifterna och levande profeters ord. I sin syn såg Lehi ”en ledstång

av järn" (1 Ne. 8:19) som ledde till trädet. De som upplevde Guds kärlek grep tag i ledstången, höll fast vid den och fortsatte framåt tills de tog del av trädets frukt (se 1 Ne. 8:30). Nephi lärde sig att ledstången representerade Guds ord (se 1 Ne. 11:25).

Vi kan bjuda in Herren i våra liv genom att studera hans ord. Vårt åtagande behöver inte vara överväldigande. När vänner frågar hur länge de bör studera skrifterna svarar jag ofta: "Läs tills du känner Anden, sedan kanske du vill fortsätta." Det är inte antalet minuter, verser eller kapitel du läser som spelar någon roll. Ännu viktigare är den upplevelse vi strävar efter att ha med Anden när vi studerar. Herren kommer att välsigna oss för varje liten ansträngning.

Studierna i *Kom och följ mig* för december omfattar Moronis bok och ett särskilt kapitel som heter "Jul". Finns det någon bättre möjlighet att fördjupa sig i skrifterna än att studera sakramentsbönerna och

profeter som Moroni när de bär kraftfulla, personliga vittnesbörd om Jesus Kristus?

Vi kan också studera levande profeters ord genom att läsa konferensnummer av *Liahona* eller lyssna på deras tal i Evangeliebiblioteket. I likhet med ledstången i Lehis dröm kan våra förnyade studier av Kristi ord hjälpa oss uppleva Guds kärlek den här julen.

2. Tjäna

Den kanske mest älskade julen från min barndom var året då min familj tillsammans med mostrar och fastrar, far- och morbröder och kusiner donerade kläder, mat, leksaker, glasögon och hjälpmedel till en lokal behövande familj. Jag kommer aldrig att glömma hur jag var del av den stora gruppen som förde med sig julen till deras hem. Den känslan fortsatte långt efter att julen var över, och mammans och hennes fyra barns tacksamma uttryck kvarstår i mitt minne. Att tjäna den familjen lät Guds kärlek "utgutas" (se 1 Ne. 11:22) i mitt hjärta.

Vårt tjänande för andra behöver inte vara storslaget eller svårt. När jag tjänade som biskop fick jag veta att många i våra församlingar och samhällen dagligen kände sig ensamma, oroliga eller överväldigade. Ett telefonsamtal, ett omtänksamt sms, ett vänligt meddelande, något hembakat, en kvarterspromenad eller ett erbjudande om att hjälpa till med någons barn kan vara en himmelsk välsignelse och svar på någons bön.

Om vi frågar vår himmelske Fader: "Finns det någon jag kan hjälpa i dag?" så kommer vi kanske att tänka på ett namn eller ansikte och den Helige Andens maningar hjälper oss förstå hur vi kan vara till välsignelse för den

personen. När vi handlar enligt dessa meningar kommer vi att känna en del av Guds kärlek för dem och för oss.

Kyrkans "Ett ljus för världen"-initiativ ger förslag på enkelt tjänande som kan hjälpa andra känna Guds kärlek. Om Anden manar dig att ta emot Guds kärlek i ditt liv genom tjänande den här julen, så kan Ett ljus för världen hjälpa dig komma igång (gå till KomTillKristus.org).

3. Omvänd dig

Den tredje uppmaningen är att ta emot Frälsarens gåva, omvändelse. Äldste Lynn G. Robbins i de sjuttio har sagt: "Omvändelse är Guds ständigt tillgängliga gåva som tillåter och möjliggör för var och en av oss att gå från misslyckande till misslyckande utan att mista vår entusiasm. Omvändelse är inte hans reservplan om vi skulle råka misslyckas. Omvändelse *är* hans plan, eftersom han vet att vi kommer att göra det."¹

Det här livet är svårt. När vi strävar mot vårt mål som är evigt liv kommer vi att misslyckas och behöva Kristi försonings återlösande kraft. En av orsakerna till att Frälsaren villigt tog på sig att erfara straffet för våra synder var så att han skulle kunna erbjuda oss omvändelsens gåva. Han har redan betalat priset. Det som kvarstår är om vi väljer att ta emot hans inbjudan eller inte:

"Den som omvänder sig och kommer till mig som ett litet barn ska jag därför ta emot, för av sådana består Guds rike. Se, för sådana har jag lagt ner mitt liv och har tagit upp det igen. Omvänd er därför och kom till mig, ni jordens ändar, och bli frälsta" (3 Ne. 9:22).

Jag antar att alla bär på någon börda av synd, stor eller liten, som Anden har uppmanat oss att släppa. Våra biskopar och stavspresidenter kan hjälpa till. Frälsaren har en vänlig och förlåtande natur och han skänker liknande känslor till sina tjänare. De älskar oss och kan hjälpa oss bli helade genom Frälsarens försoning. Vi kan alla ta emot Frälsarens uppmaning att komma till honom och bli helade den här julen.

4. Besök Herrens hus

Några av de tillfällen då jag har känt Guds kärlek som starkast har varit i hans heliga tempel. Där beseglades jag och min hustru till varandra för tid och evighet. Jag har gått dit när jag har sökt vägledning för beslut och för att få frid när livet är stressigt. I templet känns himlen mer tillgänglig och uppenbarelse tycks flöda lättare.

Angående det melkisedekska prästadömet's förrättningar, vilka omfattar templets förrättningar, har Herren sagt: "Gudaktighetens kraft [är] uppenbar i dess förrättningar" (L&F 84:20).

När vi deltar i templets förrättningar lär vi känna Gud, och ett gudslikt livs frid och kraft manifesteras i våra liv.

President Thomas S. Monson (1927–2018) lovade: "När vi är i templet kan vi uppleva en dimension av andlighet och en känsla av frid som övergår varje annan känsla som kan komma till människans hjärta."²

Om det är ett tag sedan du kände frid, varför inte låta den här julen vara en början på en förnyad beslutsamhet att besöka templet när det öppnar igen? Om du inte har tagit emot din egen begåvning än kan din dina församlings- och grensledare hjälpa dig förbereda dig. Vi kan också känna Guds kärlek när vi hittar och skickar in namn på förfäder som får ta emot templets välsignelser.

Den verkliga gåvan

Guds ord, innerligt tjänande, omvändelse och att delta i templets förrättningar är alla möjligheter att ta emot julens verkliga gåva. Aposteln Johannes skrev: "Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son" (Joh. 3:16). Jag ber att var och en av oss ska kunna ledas av Anden den här julen så att vi kan välja det som hjälper oss uppleva Guds oerhörda kärleksgåva genom hans Son, Jesus Kristus. ■

SLUTNOTER

1. Lynn G. Robbins, "Sjuttio gånger sju", *Liahona*, maj 2018, s. 22.

2. Thomas S. Monson, "Templets välsignelser", *Liahona*, maj 2015, s. 92.

Ett ljus för världen i Paris

Georgette Lalaus, Île-de-France, Frankrike

Jag har upptäckt att tjänande medför obeskrivlig lycka och att små gärningar kan bygga upp enskilda på otroliga sätt.

Med hemlösa på gatorna och flyktingar sovande i Paris parker är behovet av hjälp tydligt framför oss varje dag, även under julen. Jag och två vänner bestämde oss för att bilda en samhällsgrupp kallad Solidarity to Act Together [Solidaritet att agera tillsammans] för att hjälpa till där vi kan.

Med stöd av många volontärer runtom i samhället såväl som sista dagars heliga från tre stavar i Paris organiserade vi Ett ljus för världen-aktiviteter för att hjälpa våra

behövande bröder och systrar.

Tre år i rad har vi organiserat Ett ljus för världen-evenemang där artister, volontärer och gäster från en mängd olika kyrkor och organisationer i Paris uppträder och skänker förnödenheter till de behövande. Det tar månader att förbereda, men volontärer och artister har känt en oerhörd glädje när de deltar i evenemanget. Ingen av dem vill missa det. Till vårt tredje Ett ljus för världen-evenemang kom 82 deltagare trots att det var transportstrejk!

Innan evenemanget samlade vi ihop och förberedde ryggsäckar fulla med hygienprodukter att dela ut bland flyktingarna och de hemlösa i Paris. Vi samlade också ihop filtar, lakan, kuddar, sportartiklar, badskor och till och med en cykel, vilka skänktes till flyktingar.

Förra året organiserade vi också en modevisning under evenemanget. En 22-årig stylist som deltog sa att det stöd han fick gav honom styrkan att tro på sina förmågor. När han pratade med mig påmindes jag om att alla behöver känna sig behövda och att alla på något sätt är behövande.

Vi ser fram emot nästa år. Vi förväntar oss ännu fler deltagare och aktiviteter. Vissa har till och med erbjudit oss lagerutrymmen och kylbilar till hjälp när vi samarbetar med samhällsorganisationer och en stor internationell cateringfirma som ska ge de behövande balanserade måltider. Vi ser också till att de som lär sig franska som andraspråk får gratis lektioner i franska.

Jag har märkt att tjänande i något så ädelt gör mig obeskrivligt lycklig. Små gärningar kan bygga upp enskilda på otroliga sätt. De leenden och den tacksamhet vi får motiverar oss att göra ännu mer. ■

Bönens kraft i ett fängelse

Portia Louder, Utah, USA

Jag ska alltid komma ihåg den här julaftonen.

Jag satt i federalt fängelse i fyra och ett halvt år för fastighetsbedrägeri. De flesta av kvinnorna där var tysta och respektfulla. Sedan flyttade tio kvinnor in i cellen mitt emot min.

De stannade uppe sent på kvällen och skrattade och lyssnade på hög musik. De verkade inte bry sig om hur deras beteende påverkade andra. Mina rumskamrater bad mig att prata med dem, men sådana här samtal går vanligtvis inte så bra i ett fängelse. I stället bad jag för dessa kvinnor, att de skulle ändra sitt beteende och att det skulle bli lugnt igen, men det blev bara värre.

En kväll när jag bad insåg jag att jag inte hade ansträngt mig för att lära känna mina grannar. Nästa dag gick jag till deras cell och pratade med dem. De visade mig bilder av sina familjer och närstående. De bad om ursäkt för att de hade varit så högljudda. Från den stunden vinkade de och verkade glada när de såg mig.

Några veckor innan jul bjöd de in mig att äta middag med dem

på julafton. Vi planerade också att berätta om andliga upplevelser som vi hade haft för varandra. På julaf-tonen samlades vi och satte upp några pappersdekorationer. Vi hade ingen julgran men alla kände en fridfull ande. Efter vår enkla middag bestående av tonfisk och chips berättade vi om våra upplevelser. Alla hade olika religiösa bakgrunder och varje berättelse var unik, men våra hjärtan var förenade och Anden var där.

April berättade att hennes mamma dog av en överdos när April var 14. Hon bodde på gatan och födde ett barn som hon adopterade bort när hon var 15. Hon kämpade med ett eget drogmissbruk, började sälja droger och hamnade så småningom i fängelse.

"En dag undrade jag varför jag ens levde", sa April. "Det skulle inte ha gjort någon skillnad om jag dog.

Ingen visste att jag satt i fängelse. Ingen skulle ens märka om jag var borta." Sedan bad hon och frågade Gud om han visste vem hon var.

Veckan därpå gav en kurator i fängelset henne ett brev från flickan hon hade adopterat bort.

"Gud måste ha koll på dig", sa kuratorn.

"Jag skriver till min dotter nu och hon har besökt mig en gång", sa April. "Jag vet inte mycket om religion, men jag vet att Gud bryr sig om mig, för han besvarade min bön."

När April hade berättat om sitt liv satt vi alla tysta med tårar i våra ögon.

När jag satt i fängelse utgöt jag mitt hjärta i bön och bad vår himmelske Fader att vaka över och beskydda min familj. Men när jag bad för mina grannar i fängelset började jag inse deras gudomliga potential och kunde tydligare känna vår Frälsares kärlek och barmhärtighet.

Den julaftonen i fängelset var vacker. ■

Julklappar eller tionde?

Anna Williams, Alabama, USA

Jag trodde att evangeliet var sant, men hade jag råd att betala tionde?

Jag sökte efter en kyrka tills systemissionärer presenterade Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga för mig. Jag döptes och konfirmerades en och en halv månad senare. En av de principer som missionärerna undervisade mig om var tionde.

"Du kommer att få välsignelser om du betalar tionde", sa de.

Jag var en ensamstående förälder. Jag hade knappt pengar till att köpa mat och betala räkningarna. Ofta var det ett val mellan att betala tionde eller köpa mat, betala gas-, vatten- och elräkningar eller avbetalningen på bilen.

I flera år gick jag igenom olika stadier där jag försökte betala tionde. Till slut sa jag: "Om du tror att evangeliet är sant så behöver du göra något åt det. När du gör det så kan Gud välsigna dig."

Jag var skyldig \$500 i tionde men behövde också \$503 för att betala några räkningar. Jag förstod inte hur det skulle fungera, men sa: "Jag tänker bara försöka." Jag betalade mitt tionde. Ingen visste att jag saknade \$503, men någon

skickade fem \$100-sedlar anonymt via posten.

Det var en vändpunkt för mig. Det förändrade mig andligen. Jag insåg att Gud älskar mig, att han bryr sig om mig och att han vill att jag ska lyckas. Från och med då har jag betalat mitt tionde. Men det har inte alltid varit lätt.

Min äldsta dotter minns att jag en jul för flera år sedan sa att jag inte hade råd att betala tionde *och* köpa julklappar till henne och hennes syskon.

"Vi visste att vi inte skulle få något, men det var okej", berättade min dotter senare. "Vi beslutade att vi ville att du skulle betala tionde."

Som alltid välsignade Herren oss och de behövde inte vara utan julklappar.

Att en ensamstående mamma kan sörja för sina barn och betala tionde är något stort. Sedan jag fattade beslutet att betala tionde har jag blivit välsignad. Jag är inte rik men Herren har alltid berett en utväg för mig.

Jag har blivit välsignad på andra sätt också. Kyrkans medlemmars och min familjs goda exempel har hjälpt mig och mina barn att förbli aktiva i kyrkan. Jag har berättat för dem att det är en del av de välsignelser Herren har lovat – att himlens fönster ska öppnas för oss. ■

Någon kommer att saknas nästa år

Rebecca Clarkson, Kalifornien, USA

På julafton tänkte jag på hur mycket jag älskade vår familj. Sedan fick jag en tydlig känsla.

Det var julafton. Vi hade just fått våra nya pyjamasar, en tradition i vår familj. Barnen spelade julmusik och alla dansade omkring. Ingen var grinig, alla var glada, log och hade roligt. Eftersom jag visste att jag väntade ännu ett barn tänkte jag på hur mycket jag älskade min familj, hur glad jag var att vi skulle få ett till barn.

Sedan fick jag en tydlig känsla. Anden viskade till mig att en av våra familjemedlemmar inte skulle vara tillsammans med oss nästa år.

Senare den kvällen när jag och min man Tim lade julklappar under granen, berättade han att han tidigare den kvällen känt att en av våra familjemedlemmar inte skulle vara

tillsammans med oss nästa julafton. Jag berättade för Tim att jag hade fått samma känsla.

Innan vi åkte för att besöka familjemedlemmar i en annan delstat efter jul pratade Tim med våra barn om säkerhet under resan. Vi var oroliga vid tanken på att förlora någon i vår familj under resans gång, men kände oss säkra på att allt skulle gå bra. Vi åkte iväg, hade ett härligt besök hos familjemedlemmar och återvände hem i säkerhet.

Snart var det dags för min mödravårdskontroll. Läkaren gav mig sorgliga nyheter. Ett ultraljud bekräftade att babyn hade dött två veckor innan besöket.

När Tim och jag åkte hem – förtvivlade – insåg vi att det hade varit julafton två veckor tidigare. Vi vet inte exakt när anden inträder i kroppen, men både jag och Tim kände att vår baby fick vara tillsammans med vår familj den julaftonen, om så bara för en stund, då alla dansade omkring och var glada. Vi kände en sådan glädje och vi kände att vår baby var en del av det. Vi tror att han, när han lämnade oss, blev den familjemedlem som inte skulle vara tillsammans med oss nästa julafton. Jag tror att vi kommer att få träffa vår baby igen en dag. Jag är tacksam för den frid det ger mig. ■

Moroni 1–6

(30 NOVEMBER–6 DECEMBER)

Moroni levde i oroliga tider. Han bevittnade nephiternas slutliga undergång, hur hans far dog i en strid (se Morm. 8:3) och hur nephiter som vägrade att förneka Jesus Kristus döddes (se Moro. 1:2). Moroni vägrade också att "förneka Kristus" (Moro. 1:3). Han flydde för att kunna vara i säkerhet och levde gömd i många år.

Vad kan vi lära oss av Moronis bok?

"Jag [skriver] ytterligare något" (Moro. 1:4)

Vid den här tiden trodde Moroni inte att han skulle skriva något mer på plåtarna, men det var Herrens vilja att han "skriver ytterligare något som möjligtvis kan bli av värde för mina bröder ... någon gång i framtiden" (Moro. 1:4).

Varför skrev han det?

Eftersom han kände till Mormons boks gudomliga syfte valde han noggrant vad han skulle skriva. När du har läst Moronis bok kan du ställa frågan varför Moroni valde att nedteckna just de orden. Vad tyckte han var nödvändigt? Hur påverkar Moronis sista vittnesbörd dina känslor för Mormons bok?

Vad skrev han?

Moroni lade till kapitel 8 och 9 i Mormons bok, lade till ett sammandrag av Ethers bok och sin egen bok (Moronis bok) på Mormons plåtar.

Moronis skrifter innehåller mycket av värde för oss. Han skrev om kyrkans arbete (se Moro. 1–6), lade till undervisning från sin far, Mormon (se Moro. 7–9), och nedtecknade sitt sista vittnesbörd (se Moro. 10).

Moroni 7–9

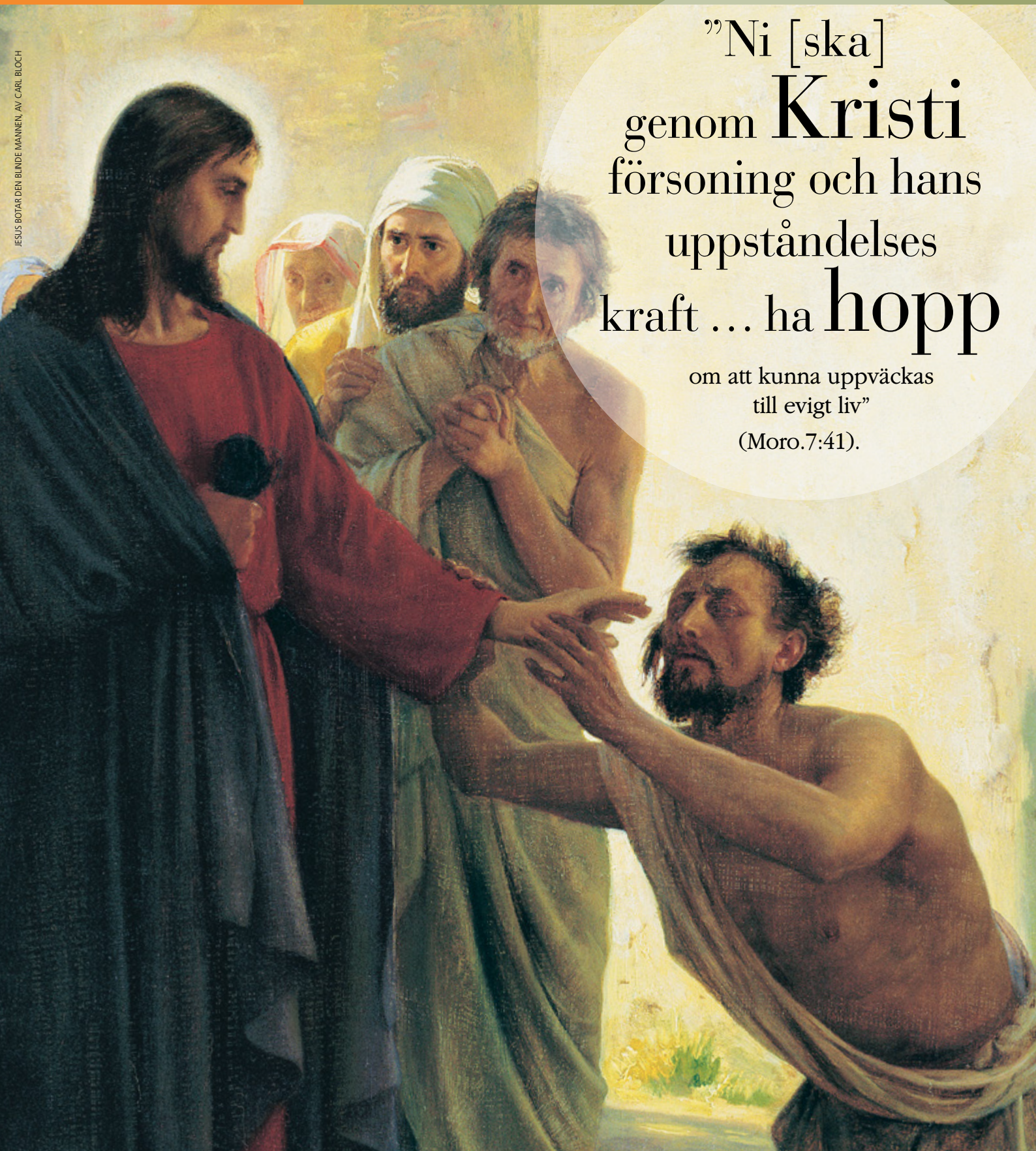
(7–13 DECEMBER)

”Vad är det ni ska hoppas på?”
(Moro. 7:41)

”Ni [ska]
genom **Kristi**
försoning och hans
uppståndelses
kraft ... ha **hopp**

om att kunna uppväckas
till evigt liv”

(Moro.7:41).

Moroni 10

(14–20 DECEMBER)

Andliga gåvor ges av Gud genom den Helige Anden till vår nytta (se Moro. 10:8). Var och en av oss har välsignats med andliga gåvor från Gud och det finns många fler gåvor vi kan ta emot.

Några andliga gåvor nämns i skrifterna (se Moro. 10:9–16; L&F 46:13–25). Många nämns inte. Hur kan du känna igen och utveckla de andliga gåvor som Gud har gett dig? Hur kan du utveckla andra gåvor? Här är några förslag som kan hjälpa dig:

Hur kan jag söka andliga gåvor?

Fråga

Be och fråga Gud vilka andliga gåvor han har välsignat dig med eller vilka du bör försöka utveckla. Han hjälper dig. Din patriarkaliska välsignelse kan också nämna dina andliga gåvor. Om du inte har tagit emot din patriarkaliska välsignelse kan du prata med din biskop eller grenspresident om att få den.

Studera

Det krävs ansträngningar för att få andliga gåvor. När du försöker utveckla en särskild gåva kan du lära dig mer om den i skrifterna, din patriarkaliska välsignelse eller generalkonferenstal. Du kan också fråga andra om deras upplevelser.

Handla

Att lära sig om andliga gåvor är bra, men du behöver tillämpa kunskapen. När du utövar tro på Jesus Kristus, omvänder dig och håller dina förbund är du berättigad av ta emot andliga gåvor. Hitta också tillfällen då du kan använda dina andliga gåvor. Kom ihåg att dessa gåvor inte bara är till för dig. De kan också vara till nytta för andra (se L&F 46:26). Hur kan du använda dina andliga gåvor för att hjälpa andra?

Jul

(21–27 DECEMBER)

Vad lär profeterna i Mormons bok oss om julen?

När du läser följande skriftställen, vad tycker du att varje profet lär oss om Frälsarens födelse? Du kanske kan spela in dina tankar eller berätta om dem för din familj.

Nephi, son till Helaman (omkring år 0)

”Herrens röst kom till honom och sa: ... I morgon kommer jag till världen” (se 3 Ne. 1:4–22).

600 f.Kr.

500

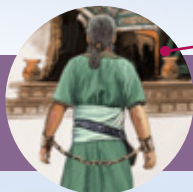
400

300

200

100

0

Nephi (omkring 600 f.Kr.)

”Jag såg en jungfru ... hon bar ett barn i sina armar. Och ängeln sa till mig: Se Guds Lamm, ja, den evige Faderns Son!” (se 1 Ne. 11:13–33).

Abinadi (omkring 148 f.Kr.)

”Alla profeter ... sedan världens begynnelse – ... Har de inte sagt att Gud själv skulle komma ner bland människobarnen?” (se Mosiah 13:33–35).

Kung Benjamin (omkring 124 f.Kr.)

”Herren ... ska komma ... bland människobarnen. ... Och han ska heta Jesus Kristus, Guds Son. ... Och hans mor ska heta Maria” (se Mosiah 3:5–11).

Alma den yngre (omkring 83 f.Kr.)

”Han ska födas av Maria, ... ja, Guds Son” (se Alma 7:7–13).

Lamaniten Samuel (omkring 6 f.Kr.)

”Fem år till ska förflyta och se, sedan kommer Guds son” (se Hel. 14:1–13).

Hur pratar jag med mina barn om evangeliet på **vardagliga sätt?**

YTTERLIGARE RESURSER TILL HJÄLP

- "Kära föräldrar" (på omslagets baksida av *Vännen*)
- "Geckoödlor, syrsor och tid med barnen" (juninumret 2019 av *Liahona*)
- "Skydda barnen" (oktobernumret 2019 av *Liahona*)
- "Prata om svåra ämnen" (marsnumret 2015 av *Liahona*)

När ni äter
tillsammans eller
vid sängdags

När ditt barn går
igenom något
jobbigt

7 informella tillfällen för samtal

Vad tycker du om
generalkonferenstalen
som vi tittade på?

ILLUSTRATIONER JOSIE PORTILLO

7 sätt att påbörja ett samtal

Har någon av
dina vänner
frågat dig om
religion?

Som föräldrar är det vårt jobb att undervisa våra barn om evangeliet. Men ett samtal om evangeliet behöver inte vara stelt och formellt. Här är några förslag på hur man kan väva in samtal om evangeliet i det vardagliga livet.

När som helst – om du är öppen, har kärlek i hjärtat och vill lyssna och förstå

När du lägger märke till något som kan knytas till ett andligt budskap

När du återger släktberättelser eller när ni pratar om förfäder

Under ett tjänandeprojekt eller när ni hjälper andra

Före och efter kyrkans möten eller aktiviteter

Är det något som vi nyligen har läst i *Kom och följ mig* som du fortfarande tänker på?

Var det något i kyrkan i dag som du undrar över?

Jag har tänkt på det här skriftstället. Vilka tankar har du om det?

Vad har du läst i skrifterna på sistone? Har du några frågor?

Hur går det med ditt ämbete (eller någon annan uppgift i kyrkan)? Vad kan vara till hjälp?

Tankar och tips

- **Lär ditt barn att det är okej att ha frågor om evangeliet.** Det var ju en fråga som manade Joseph Smith att be om hjälp, vilket ledde till den första synen! Hjälp dem inse att de kan ha ett vittnesbörd fastän de inte har alla svar.
- **Berätta när du känner Anden,** vare sig det är under en hemafton, i kyrkan eller när du ser en vacker solnedgång. Det kan hjälpa dem att börja förstå hur Anden talar till oss. Förklara att Anden kan kommunicera med oss på många olika sätt, till exempel som en varm eller lätt känsla, tydliga tankar, en känsla av frid, etc.
- **Gör evangeliebudskap lättillgängliga.** Dina tonåringar kanske inte går till kyrkans tidningsartiklar på sina mobiler, men de kanske tittar igenom en *Liahona* som ligger på köksbordet. De kanske inte lyssnar på generalkonferenstal på fritiden men de kan snappa upp några ord från ett tal du lyssnar på när du lagar middag.
- **Viktigast av allt är att du fortsätter försöka, även om det inte verkar fungera!** Skrifterna är fulla av berättelser om barn som inte lyssnade på en gång, till exempel Alma den yngre. Lita på att de andliga sanningarna en dag sjunker in i deras hjärtan. ■

Unga vuxna

I den här delen

44 Döm rätt (även på sociala medier)

Medlemmar i Unga kvinnors generalkommitté och *Liahonas* redaktion

48 Sanningen bakom de där perfekta profilerna

Bárbara Rodríguez

Endast digitalt

Det är inte vårt jobb att kasta stenar

Anonym

Hur man är på men inte i sociala medier

Faith Ferguson

Läs de här artiklarna och mer

- på liahona.ChurchofJesusChrist.org
- i **UV: Aktuellt** (under delen för unga vuxna i appen Evangeliebiblioteket).

Berätta om din upplevelse

Har du en upplevelse att berätta om? Eller vill du se artiklar om vissa ämnen? Om så är fallet vill vi höra ifrån dig! Du kan skicka in dina artiklar eller din feedback på liahona.ChurchofJesusChrist.org.

Att göra sociala medier till något positivt

För fem år sedan bestämde jag och min man oss för att starta en YouTube-kanal där vi på ett ärligt sätt började berätta om hur vi levde som medlemmar av Jesu Kristi Kyrka. Vår tanke var att låta vår livsstil berätta om vad vi tror på.

Vi har haft den stora välsignelsen att få många inspirerande meddelanden från flera av våra följare där de berättar om hur de har besökt kyrkan för första gången eller till och med döpt sig! Dessa meddelanden har gett oss så mycket glädje.

Vi är väldigt tacksamma för de berikande upplevelser som sociala nätverk har gett oss – bara genom att berätta om våra liv har vi kunnat sprida budskapet om det återställda evangeliet. Sociala medier kan leda till otroliga upplevelser, hjälpa oss utveckla meningsfulla relationer och låta oss bära våra vittnesbörd om evangeliet, men de kan också ge oss upplevelser som försvagar oss andligt, få oss att döma andra på orättfärdiga sätt och glömma vilka vi verkligen är.

Månadens avdelning för unga vuxna kommer att diskutera dessa och andra ämnen. Det är lätt att jämföra sig själv eller sitt liv med det man ser på sociala medier, men vi kan lära oss använda sociala medier och skapa ett positivt utrymme där vi motstår tendensen att döma oss själva eller andra, får förtroende för vår gudomliga natur och – viktigast av allt – låter andra förstå, genom vårt exempel, den glädje som Jesu Kristi evangelium skänker.

Bárbara Rodríguez

Döm

rätt (även på sociala medier)

Med Frälsarens hjälp kan vi lära oss döma på det sätt som han vill.

Medlemmar i Unga kvinnors generalkommitté
och *Liahonas* redaktion

”Döm inte.”

Vi hör det ofta i världen i dag med budskapet att vi inte har någon rätt att döma andra. Bara ordet *döma* för med sig många negativa känslor. Men som medlemmar i Frälsarens kyrka vet vi att han har rått oss att döma, så länge vi gör det på hans sätt.

När Jesus botade en man på sabbaten dömdes han hårt eftersom Moses lag begränsade vad man kunde göra på sabbaten, och folket tyckte inte att han handlade enligt dessa riktlinjer. Men Frälsaren tillrättavisade dem för att de var så snabba att hitta fel hos andra. Han gav dem sedan rådet ”döm inte efter skenet, utan dömrätt” (Joh. 7:24; se även JS–M 7:1–2).

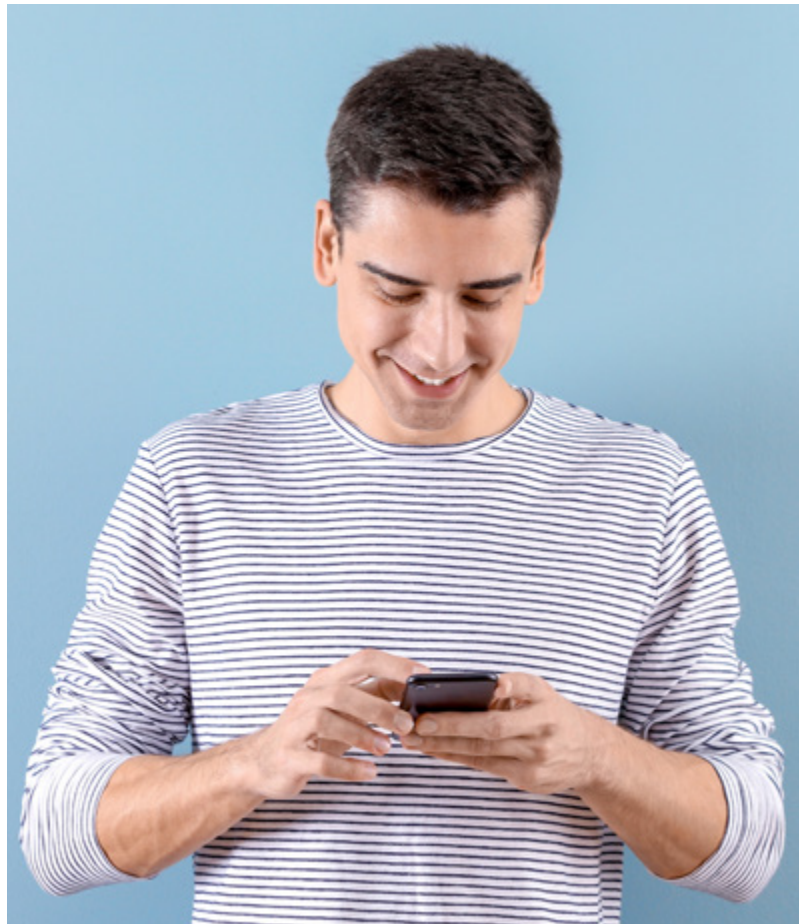
Hur ofta dömer vi, liksom de som dömdes Frälsaren, andra på orättfärdiga sätt? Kanske oftare än vi tror! Eftersom det är så lätt att döma andra – särskilt på sociala medier – kan vi behöva lära oss att tillämpa Frälsarens råd att döma dagens värld rätt.

Skilja mellan rätta och orättfärdiga domar

Att döma är en del av vår handlingsfrihet. Det finns många saker i våra liv som vi behöver bedöma: när vi väljer yrke, bestämmer vem vi ska tillbringa tid med och *hur* vi spenderar vår tid, när vi väljer vilka medier vi ska ta del av och så vidare. Men hur ska vi göra dessa bedömningar – och till syvende och sist *alla* bedömningar – på rätt sätt?

President Dallin H. Oaks, förste rådgivare i första presidentskapet, har gett oss sex riktlinjer som kan hjälpa oss döma rätt. Vi kan vara säkra på att vi dömer rätt om

1. vi ”inte tillkännager att en person [är] försäkrad upphöjelse eller ... ohjälpligt på väg till helvetets eld”
2. vi ”stys ... av Herrens Ande, inte av vrede, hämndlystnad, avundsjuka eller egennytta”
3. vi dömer ”inom vårt ansvarsområde”

4. vi har "tillräckligt med kunskap om de faktiska omständigheterna"
5. det inte handlar om personer utan om situationer
6. vi "tillämpar rättfärdiga normer".¹

Profeten Moroni gav oss också riktlinjer för hur vi kan döma rätt: "Allt som är gott [kommer] från Gud, och det som är ont kommer från djävulen. För djävulen ... inbjuder och lockar till synd och till att ständigt göra det som är ont" (Moro. 7:12).

När vi skrollar genom sociala medier, funderar på vilka vi vill vara vänner med eller hur vi ska tillbringa vår tid kan vi, innan vi gör en bedömning, ställa oss själva frågan: Gör det här inlägget/den här personen/aktiviteten

- att jag känner frid och glädje?
- att jag vill göra gott?
- så att jag vill älska Gud och tjäna honom?

När vi förstår att allt gott kommer från Gud så kan vi använda vår handlingsfrihet för att göra kloka och rättfärdiga bedömningar om andra, om oss själva och om vad vi vill fylla våra liv med.

Hur vi kommer ur cykeln av orättfärdiga domar

När vi nu har fastslagit vad en rättfärdig dom är, vad kan vi göra när vi har fastnat i en negativ spiral av dömande? Här är några tankar:

- Fasta från sociala medier. Det här kan ge dig chansen att ta det lugnare, samla dig och återkoppla med andra på verkligare sätt. När du träffar människor utanför sociala medier så inser du att de är verkliga personer med verkliga problem, och du är mindre benägen att döma dem.
- I stället för att göra inlägg om dig själv kan du göra ett inlägg om någon du älskar som har inspirerat dig. Berätta för andra varför du beundrar den personen. Det ger dig möjligheten att fokusera på andra och att väl-signa, inte imponera.
- Gör valet att ge ett uppriktigt, innerligt svar varje dag på sociala medier, vare sig det är en födelsedagshälsning, en gratulation eller bara ett vänligt meddelande.

- Det kommer alltid att finnas människor som delar för mycket på sociala medier, bara berättar om sina otroliga semesterar, har till synes perfekta familjer eller som ofta är grälsjuka. Innan vi dömer dem kan vi ställa frågan: "Vad vet Herren om de här personerna och vad kan jag lära mig om dem?" Be om hjälp att se dem som han ser dem. Och om deras inlägg bara ger dig negativa känslor så kan du alltid sluta följa dem.

Att se alla som de verkligen är – barn till himmelska föräldrar – förändrar våra ytliga intryck av dem och ger oss ett evigt perspektiv. Det ligger kraft i att inse allas sanna identitet och syfte. Syster Michelle Craig, första rådgivare i Unga kvinnors generalpresidentskap, påminde oss om det:

"Du har en gudomlig natur och ett unikt syfte som bara är *ditt*. ...

Det är lätt att jämföra sig själv med andra. Det kommer alltid att finnas någon som verkar ha koll på allt eller som verkar vara viktigare än vi är. Men vi glömmer ofta att deras syfte skiljer sig från vårt syfte. När vi försöker vara trofasta mot de vi verkligen är, när vi förstår och uppskattar Guds gåvor och talanger som är unika för oss, då kan vi verkligen känna glädje."²

Att fly från cykeln av dömande på sociala medier kräver i slutändan att vi gör något. För att kunna beröra andras liv måste vi se bortom oss själva. Vi behöver hjälpa andra och dela med oss av Kristi ljus. När vi gör det tjänar vi inte bara andra – vi kan tycka bättre om oss själva också.

Att sluta döma sig själv och göra nedvärderande jämförelser

Ett av Satans starkaste vapen är att försöka hindra oss från att förstå vår sanna identitet. När vi glömmer vår sanna identitet kan dömande tankar och självkritik ersätta den kärlek och medkänsla vi har för oss själva. Vi tappar kontakten med andra, oss själva och den Helige Anden.

Sanningen är den att jämförelse inte alltid handlar om dem vi jämför oss med. Ofta handlar det om oss själva och våra osäkerheter. Jämförelse kan faktiskt vara att döma sig själv orättfärdigt.

Och medan jämförelse kan vara glädjens *tjuv*³, är insikt om vårt värde, våra styrkor och talanger och vår himmelske Faders avsikter med oss och vilka vi kan bli en *nyckel* till glädje.

Frälsaren ägnade sitt liv åt att göra gott (se Apg. 10:38). Han levde sitt liv för andra, utan en enda brist. Och ändå

tillrättavisades och dömdes han. Men eftersom han visste vem han faktiskt var och vad hans syfte var så kunde han hantera dömande beteenden med värdighet utan att låta det påverka det han skulle göra.

När vi följer hans exempel kan vi göra detsamma! Världen gör det lätt för oss att tappa bort oss själva när vi jämför och dömer och glömmer vilka vi är, men vi kan lära oss av syster Joy D. Jones, Primärföreningens generalpresident som sa: "Om den kärlek vi känner för Frälsaren och det som han gjorde för oss är större än den energi vi ger åt svagheter, tvivel på oss själva eller dåliga vanor, kan han hjälpa oss övervinna det som orsakar lidande i livet. Han räddar oss från oss själva."⁴

Vi vet att "själarna är mycket värdefulla i Guds ögon" (L&F 18:10). Ersätt nu ordet *själar* med ditt eget namn. Låt det sjunka in ett ögonblick. Vår himmelske Fader vet vad du heter, han känner till ditt värde och hans Enfödde Son dog för dig, för så mycket är du värd för honom.

Så när världen känns jobbig och du tyngs av jämförelser kan du närma dig dem. Då kommer allt självtvivel och alla självdömande tankar att försvinna och ersättas av det verkliga självförtroende som kommer när du känner till ditt eget oskattbara värde.

Se till Frälsaren

Vi kan alltid se till Frälsaren får att få vägledning i allt. En del av det han erbjuder oss genom sin försoning är den möjliggörande kraften att förändra sig och ta reda på hur vi ska göra det han har bätt oss göra. Och när vi väljer att följa och närma oss honom kommer han att hjälpa oss så att vi kan upphöra med våra orättfärdiga domar och se andra – och oss själva – genom hans ögon. ■

SLUTNOTER

1. Dallin H. Oaks, "Judge Not' and Judging", *Ensign*, aug. 1999, s. 9–12.
2. Michelle Craig, "How Do You Feel Joy in the Lord?" 22 nov. 2019 blog.ChurchofJesusChrist.org.
3. "Jämförelse är glädjens tjuv" tillskrivs Theodore Roosevelt.
4. Joy D. Jones, "Av oändligt värde", *Liahona*, nov. 2017, s. 15.

Sanningen bakom de där perfekta profilerna

När vi jämför oss med varandra på sociala medier så förstår vi inte helheten.

Bárbara Rodríguez

För ett tag sedan kommenterade en av mina följare på Instagram på ett foto och sa: "Hur kan du se så fantastisk ut när du har två barn, jag kan knappt hantera ett." Jag började genast skratta och ville svara med en bild av hur jag såg ut just då.

Jag svarade: "Jag har alltid tyckt att jag är ganska slarvig när det gäller mitt yttre i jämförelse med andra mammor. Det är effekten av sociala medier – vi är benägna att jämföra oss med någon annan, medan den personen jämför sig med någon annan. Men verkligheten är den att jag inte ser fantastisk ut nu och jag vågar inte lägga upp en bild av hur jag ser ut. Jag brukar bara klä upp mig och se 'ok' ut på fredagar och söndagar."

Jag har gjort inlägg på sociala medier om vårt liv i några år nu. För det mesta försöker jag visa hur "verkliga livet" ser ut för medlemmar i Jesu Kristi Kyrka. När jag har

gjort det har jag fått vissa erfarenheter som får mig att tänka på fördelarna och riskerna med sociala medier.

Sociala medier visar inte allt

Det här var inte första gången någon ställde en sådan fråga. Saken är den att sociala medier bara visar en väldigt liten del av människors liv. I mitt fall är det omöjligt att visa allt, även när jag försöker vara äkta. Och vi borde inte jämföra oss med varandra eller basera vårt värde på ett enda vackert fotografi. Att jämföra oss, särskilt på sociala medier, kan göra det svårare att känna igen våra gudagivna styrkor.

Som sista dagars heliga gör vi allt vi kan för att vara som Jesus Kristus. Men sanningen är den att ingen är perfekt. Och vi bör sträva efter att inte göra felaktiga bedömningar på sociala medier, varken av oss själva eller andra. Vi behöver komma ihåg att även om vi tror att någons liv är perfekt så ser vi inte de personliga utmaningar som de går igenom. Vi kan aldrig veta vad som händer i människors liv förutom det de väljer att berätta om i minutiöst granskade inlägg.

Sanningen bakom familjefotot

Det händer ofta väldigt mycket i kulisserna bakom varje familjefoto du ser på sociala medier. En del kanske tittar på dessa foton och frågar sig själv: "Varför blir

aldrig mina familjefoton så där bra?” Men vi vet inte vad som krävs för att få de där ”perfekta” bilderna.

En gång provade vi till exempel att ta ett familjefoto efter kyrkan. Det här kan vara svårt med två små barn, men jag älskar verkligen att fånga de där ögonblicken och sedan se tillbaka på hur mycket barnen har växt.

Medan vi försökte få barnen att lugna ner sig inför fotot behövde jag prata lite med min tvååriga son Alvin som grät eftersom han ville att jag skulle bära honom. Jag böjde mig ner, torkade bort hans tårar och bad honom sedan stå upp så att jag kunde visa vad vi hade på oss (jag hade helt strategiskt matchat kläderna den morgonen). Min treåriga dotter Avril bad min man att bära henne, för hon ville inte heller stå upp. De ville verkligen inte ta ett foto.

Fototillfället lyckades inte, så vi gav upp. Men när jag kom hem hittade jag något bättre. Min bror (som var den som fotograferade oss) fångade det där kaotiska ögonblicket när allt hände. På fotot tröstade både min man och jag våra barn. Våra kläder syntes egentligen inte, men det var ett sådant kärleksfullt – och verkligt – ögonblick. Jag älskade det.

När jag delade fotot på sociala medier gav jag det rubriken ”Sanningen bakom ett familjefoto”. Jag kunde aldrig tro att så många skulle känna igen sig, men det fick mig att inse att saker och ting inte alltid behöver se perfekta ut. Det är okej att bara göra det som känns naturligt och äkta. Men det lärde mig också något större: att när vi tror att någon är perfekt så har vi bara inte sett alla detaljer.

Låt inte sociala medier dölja din sanna identitet

Sociala medier är ett mäktigt redskap som vi kan använda till så mycket gott. Men vi måste vara försiktiga så att vi inte blir missmodiga eller jämför oss med det vi ser på sociala medier. Som äldste Gary E. Stevenson i de tolv apostlarnas kворum har sagt: Förhoppningsvis kan vi

lära oss att vara mer äkta, finna mer humor och uppleva mindre modfällighet när vi möts av bilder som kanske visar en idealiserad verklighet och som alltför ofta leder till försvagande jämförelser.”¹

När vi kommer ihåg att vi som Guds barn har en gudomlig natur så vet jag att vi inte kommer att ge plats åt plågsamma jämförelser eller personliga bedömningar. Och om vi slutar att lyssna på de här jämförelserna som försöker få oss att tvivla på vår potential så kommer vi att kunna leva rikare liv utan att oroa oss för alla dessa till synes perfekta inlägg där ute. ■

Bárbara Rodríguez är 25 år gammal och föddes i Anzoátegui, Venezuela där hon mötte sin man. De bor för närvarande i Lima i Peru. Bárbara hänger sig åt att skapa upplyftande inlägg på deras sociala nätverk.

SLUTNOT

1. Gary E. Stevenson, ”Andlig förmörkelse”, *Liahona*, nov. 2017, s. 46.

FLER SIDOR, FLER BERÄTTELSE,

MER FÖR D

I januari 2021
kommer det
att finnas en ny
ungdomstidning –
*Vägledning för de
unga* – avsedd att
förening tonåringar
över hela världen.

50 Liahona

**DU KAN SE FRAM
EMOT**

- inspirerande budskap från kyrkans ledare
- fler berättelser skrivna av ungdomar

IG!

- stöd för det du lär dig i seminariet och *Kom och följ mig*
- nya affischer att hänga upp eller dela på nätet
- svar på dina evangeliefrågor.

Fortsätt att inspireras och bli upplyft när du lär dig om Jesu Kristi evangelium och läser om hur andra modigt följer det.

UNGDOMAR

I DEN HÄR DELEN

52 Jultraditionens välsignelse
Isabel Toa

54 Vad står det på din lista?
Annelise Gardiner och Sam Lofgran

56 Frågor och svar: Behålla dina vänner? Lysande stenar?

58 Han är ljuset
Laura Fuchs

60 3 lärdomar från Moroni
David Dickson och Chakell Wardleigh Herbert

64 Sista ordet: Fullkomliga i Kristus
Gerrit W. Gong

65 Personer i Mormons bok: Mormon och Moroni

JULTRADITIONENS välsignelse

*Inget kändes speciellt med att fira jul i ett nytt hus,
men en prästadömsvälsignelse förändrade allting.*

Isabel Toa

Jag var 14 år när jag upplevde min första jul utan snö. Min familj hade precis flyttat från bergen i Utah till Texas, USA. För mig kändes Texas alldeles för platt och hett. Det var svårt att känna julens anda när jag inte hade några vänner i min nya skola och särskilt eftersom det inte fanns någon snö på marken. Det kändes som att jag inte passade in någonstans, så jag var ofta ensam och ledsen.

Julen var bara en vecka bort och trots att jag var dyster litade jag på att vår familjs jultraditioner skulle göra mig gladare. De roliga saker min familj hade gjort tillsammans under tidigare år fick mig alltid att bli glad. Traditioner var en stor del av vårt julfirande, så jag trodde inte att jag behövde oroa mig för det. De kallades traditioner av en anledning, så jag visste att vi behövde hålla fast vid dem.

ATT HÅLLA JULENS ANDA LEVANDE

Dagarna innan jul segade sig fram. Vi hade inte gjort något tillsammans än för att fira som familj, så jag kände mig rätt nedslagen. När julafton äntligen kom

väntade jag hela dagen på att något skulle hända – vad som helst som sa att våra älskade familjetraditioner skulle fortsätta i vårt nya hem. Jag är säker på att jag skulle ha kunnat sätta igång dessa dyrbara traditioner på egen hand, men jag ville inte. På sätt och vis väntade jag på ett tecken att julens anda fortfarande var levande.

Dag blev till kväll och jag blev mer och mer upprörd. Tårar välldes upp i mina ögon när min familj samlades för att be kvällsbön. Hela huset kändes kallt och tomt trots att alla bodde där. Plötsligt bröt pappa tystnaden med en fråga.

”Skulle någon vilja ha en prästadömsvälsignelse?”

Mitt hjärta hoppade över ett slag. Jag hade oroat mig så mycket över om vi skulle sätta upp julbelysningen eller baka julkakor att jag hade glömt en väldigt speciell tradition som vi hade varje julafton – alla fick en prästadömsvälsignelse. Att få en prästadömsvälsignelse av pappa hade alltid gett mig så mycket frid, men alla i familjen tyckte inte om att få en. Ibland brukade mina syskon eller mamma säga att de inte

behövde någon. Jag ville inte börja hoppas igen om alla andra skulle säga nej.

Men den här gången var det annorlunda. Mamma ställde sig upp och satte sig på stolen som pappa hade tagit fram åt oss.

”Jag skulle vilja ha en”, sa hon lågt.

Alla blev väldigt överraskade, men pappa tvekade inte. Han lade händerna på mammas huvud och började prata. Jag kunde känna hur lyhörd pappa var för mammas känslor och personliga svårigheter. Han talade trösterika och fridfulla ord till henne nu när allt hade förändrats.

Jag kände plötsligt en brinnande känsla i bröstet – nästan som om någon hade tänt en tändsticka inom mig. Jag visste att det jag kände var den Helige Anden trots att den där brinnande känslan i bröstet inte var hur Anden vanligen berörde mig. Det var som om min himmelske Fader talade direkt till mig och det var inte ens min egen prästadömsvälsignelse!

När pappa tyst sa ”amen” och jag öppnade mina tårfyllda ögon insåg jag att hela familjen grät. Vi hade alla hört Anden säga på ett milt och kärleksfullt sätt att allt

skulle bli okej. Mamma och pappa kramades och det kändes som att det mörker som hade hängt över mig så länge äntligen släppte igenom ljuset.

Alla fick välsignelser, jag också. I min välsignelse försäkrade Herren att han alltid är medveten om mig och vill att jag ska vara lycklig. Det fick mig att känna frid och värme, något jag inte hade känt sedan jag flyttade till Texas.

PRÄSTADÖMETS KRAFT ÄR VERKLIG

Vi kanske inte höll varje tradition det året, men vi kom alltid ihåg hur det kändes att bevittna Guds kraft flöda genom pappas prästadömsvälsignelse. Jag kommer alltid att minnas hur min nedstämdhet blev till frid och glädje. Jag lärde mig också något viktigt om prästadömskraft. När allt omkring dig känns fel kan en prästadömsvälsignelse påminna dig om Herrens vakande och kärleksfulla närvaro i ditt liv. ■

Författaren bor i Utah, USA.

VAD STÅR DET PÅ DIN LISTA?

Sluta räkna upp vad du vill ha och börja skaffa det du behöver.

Annelise Gardiner och Sam Lofgran

Kyrkans tidskrifter

Vad vill du egentligen ha i julklapp det här året? Vi pratar om mer än bara presenter – vad *behöver* du egentligen?

Ett behov är något du måste ha för att överleva. När julen kommer kan det vara lätt att bara fokusera på våra fysiska önskemål, men hur är det med våra andliga behov?

GÅVOR VI BEHÖVER

Vi vet att våra andar har ständiga behov, att gåvor som skriftstudier och bön hjälper till att fylla det behovet, men våra andar har också andra behov, beroende på våra omständigheter. Vi har sammanställt några berättelser från ungdomar över hela världen som upptäckte vilka andra "gåvor" deras andar behövde. Tänk på vilka gåvor din egen ande behöver när du läser.

Seminariets gåva

16-åriga Juan R. från Chile upptäckte att han behövde seminariet. "I seminariet lär jag mig sanningen och Anden ger mig visdom. När jag känner Anden vet jag att jag är där Gud vill att jag ska vara just då. Så känner jag när jag är på seminariet, så jag vet att det är viktigt att jag är där. Jag vet alltid att om jag går dit så får jag svar på de frågor eller tvivel som jag har."

Gåvan att ha vänner

15-åriga Rhoeta M. från Idaho, USA upptäckte att hon behövde bra vänner när hon undersökte kyrkan. "När jag började vara med på sakramentsmöten, lektioner och Unga kvinnor möttes jag genast av många vänliga ansikten och en varm gemenskap. Jag blev meddragen på alla aktiviteter och mina nya vänner uppmuntrade mig att följa Guds plan. De hjälpte mig sätta upp och nå mina andliga mål." När Rhoeta hade lärt sig mer av

missionärerna och fått kontakt med sina vänner i kyrkan beslöt hon sig för att döpas. "Jag är så tacksam att jag har träffat så fina människor", säger hon, "och jag har väl-signats med en underbar övergång in i kyrkan!"

Tjänandets gåva

16-åriga Julie S. från Texas, USA upptäckte att hon behövde ett ämbete. "Jag kallades nyligen till att vara sångledare i min församling och det innebär att jag verkligen måste komma i tid till kyrkan! Det har alltid varit svårt för min familj och det här ämbetet skänker mig inte bara mycket glädje – eftersom jag älskar musik – men det gör också familjens söndagar mindre stressiga och bättre planerade."

Evangeliets gåva

19-åriga Sam D. från Turkiet upptäckte att det han saknade i sitt liv var kyrkan. "Jag döptes när jag var 16 och det var först då jag började leva mitt liv. Allt kändes tydligare. Jag hade ett syfte i livet."

VILKA GÅVOR BEHÖVER DU?

Dessa ungdomar upptäckte vad de behövde för att kunna utveckla sina vittnesbörd, bli lyckligare och komma närmare Gud. Vilka andliga behov har du upptäckt hos dig själv efter att ha läst om deras upplevelser? Gör en lista så att du kan hålla reda på dem.

GE OCH TA EMOT

Nu när du vet vad din ande behöver, hur ska du uppfylla dessa behov?

Börja genom att sätta upp mål för att nå det du behöver. Att sätta upp mål är ett jättebra sätt att uppnå nya saker, och barn- och ungdomsprogrammet kan hjälpa dig med det.

En annan bra plats där du kan få hjälp med att uppfylla dina behov är din familj, både den allra närmaste och din församlings- eller grensfamilj. Även på Moronis tid var den främsta orsaken till att kyrkans möten anordnades för att "fasta och be och för att tala med varandra om [deras] själars välfärd" (Moro. 6:5).

Och din himmelske Fader vill såklart hjälpa dig uppfylla dina andliga behov och tillväxa i din tro på honom. Om du ber till honom kommer han att

hjälpa dig veta vad du behöver och vilka mål du ska sätta.

Vänta inte på att någon ska gissa vad som står på din önskelista med andliga behov den här julen – sätt upp mål och ge de gåvor du behöver till dig själv! Men tveka heller inte att be om hjälp med att uppnå dina mål. Och eftersom det här är givandets högtid kan du se om du kan hjälpa andra uppfylla deras andliga behov också.

Glöm inte de människor i världen som liknar Rhoeta och Sam. De som finns omkring dig kanske aldrig får veta vad de saknar – vad de behöver för att bli lyckliga och hitta sitt syfte – om du inte berättar om evangeliet för dem. Det är den bästa julklappen någon kan få! ■

FÖRSLAG

Behöver du en vän?

Sök efter andra som behöver vänner och bli deras vän. Nå ut till andra ungdomar i församlingen eller i skolan.

Behöver du en ansvarsuppgift? Prata med din biskop och be om ett ämbete. Du kan också leta efter sätt att tjäna i ditt närområde.

Behöver du andlig näring? Delta i seminariet. Läs i dina skrifter. Lyssna på ett generalkonferenstal.

Några av mina vänner har inte ett gott inflytande. Kan vi fortfarande vara vänner?

"Var ett mönster för resten av världen. Ta till dig att vara annorlunda! Broschyren som heter Vägledning för de unga bör vara ditt rättesnöre. Den ger de normer som Herren vill att alla hans ungdomar ska upprätthålla."

Russell M. Nelson, "Israels hopp" (världsomfattande andakt för ungdomar, 3 juni 2018), s. 16, HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org.

Berätta om bra saker

Om de är mina vänner så är det min plikt att hjälpa dem bli bättre, att berätta om evangeliet och alla de välsignelser jag har fått när jag lever efter det. Om de inte verkar vara intresserade av det som är bra kan jag börja förlora dem lite i taget. Trots att det är jobbigt är det ändå bäst ibland.

Matheus T., 16 år, Minas Gerais, Brasilien

Prata utan rädsla

Mina vänner vet att jag tillhör kyrkan. Vi har pratat om vad som är rätt och inte. När min vän är med mig nu så uppför han sig exemplariskt och det gör mig lycklig. Det har lärt mig att jag ska prata utan rädsla.

Diego R., 16 år, Mexico City, Mexiko

Ha ett bättre inflytande

Jag har vänner som inte har ett bra inflytande men det innebär inte att jag inte

pratar med dem. Jag behandlar dem med respekt och vänlighet. Jag varken dömer eller kritiserar dem. Jag vet att vänner kan påverka vårt tankesätt och hur vi agerar och till och med den person vi vill bli. Jag berättar om evangeliet för dem så ofta jag kan och bjuder in dem till aktiviteter i kyrkan.

Saireth V., 18 år, Morelos, Mexiko

Svaren kan komma att förkortas eller förtydligas. Publicerade svar är avsedda att ge hjälp och perspektiv, inte att vara officiella tillkännagivanden om kyrkans lära.

Sätt Gud främst

Bli inte missmodig om dina vänner inte accepterar ditt goda exempel. Det är skillnad mellan självskhet och att bry

sig om sig själv. Du ska inte behöva sänka dina normer eller åsidosätta din tro för andras skull. Vi lever för att glädja vår himmelske Fader, inte någon annan. Be och sök i skrift-erna efter vägledning, lyssna till den Helige Andens maningar och kanske allra viktigast: låt inte världsliga saker göra så att du viker av från den trånga och smala stigen.

Riley E., 15 år, Manila, Filippinerna

Stå på heliga platser

Jag har lärt mig av mina ledare i kyrkan att vi måste stå på heliga platser, även om vi står ensamma. Fortsätt leva efter normerna du satt i livet och i ditt hjärta. Försök bjuda med dem till en lektion eller ett sakramentsmöte. Du kan bära med dig evangeliets ljus vart du än går! Och, viktigast av allt, visa Frälsarens kärlek till var och en av dem.

Allanis O., 18 år, Setúbal, Portugal

Vad tycker du?

Hur kan jag ha modet att fullfölja andliga maningar?

Skicka ditt svar och, om du så önskar, ett foto med hög upplösning, före den 15 januari 2021, till liahona.ChurchofJesusChrist.org (klicka på "Submit an Article or Feedback").

Var det inte lite konstigt att Jareds bror bad Herren göra så att stenarna lyste?

Först bad Jareds bror i tro om han skulle "få enligt [sina] önskningar" (Eth. 3:2). Det betyder att han litade på att det skulle bli så "för ingenting är omöjligt för Gud" (Luk. 1:37). Och Herren ärade hans trofasta begäran.

Därefter kanske Jareds bror följde ett tidigare exempel: Noas ark. Herren sa till Jareds bror att hans farkoster varken skulle ha eld eller fönster (se Eth. 2:23–24), men i Bibeln står det att Noas ark hade en "öppning" (1 Mos. 6:16). Men ordet som översattes till "öppning" kanske inte ens var ett slags fönster. En del rabbiner och andra skriftlärdar har sagt att arkens "fönster" var en ädelsten som lyste i arken. Jareds bror kände förmodligen till berättelsen om Noas ark. (Jarediternas uppteckning innehöll berättelser från skapelsen fram till Babels torn [se Eth. 1:3–4].) Så Jareds brors begäran kanske inte var så ovanlig.

Han är LJUSET

*Tusentals kilometer hemifrån lärde
jag mig något av ljus som var biljoner
kilometer bort.*

Laura Fuchs

Det kan låta konstigt, men jag hade alltid känt en sådan glädje över att få fira jul på min mission, hundratals eller t.o.m. tusentals kilometer från den normala familjedramatiken och köphysterin. Julen handlade om Kristus och fanns det något bättre sätt att fira den på än att hjälpa andra komma till honom?

En kväll i december var min kamrat och jag på väg tillbaka till vår lägenhet efter en dags missionsarbete i La Paz, en magisk plats i utkanten av Laoag City i Filippinerna. Jag satt i sidovagnen på en trehjulig cykel inklämd bredvid min 180 cm långa kamrat och jag var bara så lycklig. Sval luft svepte förbi oss och det påminde mig

(nästan) om snöiga jular hemma, men det var inte ens i närheten av hur kallt det brukade vara i december.

När vi cyklade genom landsbygden tittade jag upp mot himlen. Där uppe, långt från stadens ljus och oväsen syntes tusentals stjärnor. Men ju närmare vi kom stadens centrum, desto mindre syntes de tills bara de allra starkaste var synliga.

Jag tänkte på ljuset från stjärnorna och Jesus Kristus. Jag tänkte på stjärnan som tillkännagav hans födelse och Kristus själv, "den klara morgonstjärnan" (Upp. 22:16). Han är den stjärna som lyser klarast, det strålande exemplet för oss alla. Men han kan också, som stjärnorna jag såg när jag tittade upp från cykeln,

fördunklas av ljusföroreningar. Ju fler distraktioner, ju mer artificiellt ljus, desto mindre syns det naturliga ljuset. I någon av Filippinernas provinser kan vissa stjärnor ses även i mitten av staden, men i storstäder som Manila ser man inte en enda stjärna på natten. Ljuset från reklamskyltar, företag och hem utestänger ljuset från avlägsna stjärnor.

Samma sak händer när vi omger oss med distraktioner och artificiellt ljus. Det blir svårare att se Kristi ljus.

Det gäller särskilt runt julen. Det är lätt att vi bokar upp oss för mycket under helgerna och blir lika upptagna som Manila under rusningstid. Man ska hitta presenter, planera fester, skriva kort

och har otaliga framträdanden och evenemang att gå på. När det känns som att vi inte har tid att titta upp så kanske vi inte ens inser hur fördunklat Kristi ljus har blivit i våra liv.

När vi lyser upp våra hem och träd så får vi inte glömma att släppa in Kristi ljus i våra hjärtan. Vi kanske vill ta en paus från festligheterna en stund för att komma ihåg vad vi firar. Julen handlar om Kristus. Han är ljuset, och om vi minimerar alla distraktioner och tittar upp så kan vi se honom, alltid fast lysande så att hela världen kan se det. ■

Författaren bor i Utah, USA.

3 LÄR- DOMAR FRÅN MORONI

David Dickson och Chakell Wardleigh Herbert

Kyrkans tidskrifter

Mormons bok är från början till slut en oavbruten resa med kraftfulla, eviga sanningar, otroliga löften och lärdomar, och inspirerande exempel på tro på Jesus Kristus. Och det bästa är att allt är sant!

Men när vi närmar oss slutet och når Moronis kapitel har han verkligen sparat några av de kraftfullaste sanningarna och livsförändrande lärdomarna åt oss! Moroni avslutar Mormons bok med sitt otroliga vittnesbörd och sin personliga uppmaning att komma till Kristus och att själva ta reda på sanningen. Men bland dessa kraftfulla uttalanden finns ytterligare tre livsförändrande lärdomar för oss i det sista kapitlet av denna fantastiska bok.

1. Se bortom mållinjen

Det är väldigt tillfredsställande när man når slutet av ett jobbigt men givande projekt: man lägger dit den sista pusselbiten eller lämnar in ett förstklassigt projekt i skolan.

Moroni trodde att han var klar med sitt bidrag till Mormons bok när han hade upptecknat Jarediternas undergång som den beskrivs i Ethers bok. Han börjar med att säga: "Nu hade jag, Moroni, sedan jag avslutat mitt sammandrag av berättelsen om Jareds folk inte tänkt skriva mer, men jag har ännu inte omkommit" (Moro. 1:1).

Det faktum att han fortfarande var vid liv var nog en större överraskning än du tror. När allt kommer omkring så var han ensam och fiender omgav honom på varje sida.

Han hade tid över. Och han gjorde det bästa han kunde med bara tio kapitel.

Några av de sanningar han tog med är hur man ordinerar lärare och präster, instruktioner om sakramentet (och bönerna), undervisning om hur möten leds, en mäktig predikan av hans far om tro, hopp och kärlek, och det heliga löftet i Moroni 10:3–5 som lär oss hur vi kan motta personlig uppenbarelse om Mormons boks äkthet. Wow!

I dessa tio kapitel som han inte ens hade planerat att skriva lade Moroni till avgörande sanningar riktade till dem som skulle läsa Mormons bok.

Alla kan lära sig av hans exempel. Nästa gång du har mer tid över än du trodde eller när du har jobbat hårt och tycker att du borde vara klar vid det här laget, tror du att du kan be och fundera på om det kanske finns något mer du kan göra?

Hela världen välsignades för att Moroni gjorde det, när allt kommer omkring.

2 Kom ihåg stenkistan

Om du beslöt dig för att plantera ditt favoritfruktträd på gården så skulle du behöva ha en hel del tålamod. Även om det var rätt tid på året och omständigheterna var perfekta så skulle du förmodligen inte kunna skörda frukten av dina ansträngningar förrän flera år senare.

Men det kommer att hända så småningom, eller hur? Den som väntar på något gott väntar aldrig för länge, så är det ju. Och även om du planterade ett träd som inte skulle nå full mognad förrän årtionden senare (som ett olivträd) så kan du åtminstone veta att dina barn och barnbarn kommer att kunna njuta av det.

Men ingen av er kan jämföra er med Moroni. Hans fars livsverk, vilket blev Moronis när hans far dog, skulle inte se

någon frukt i närtid. Inte på tio år. Inte på tusen. Mormon skrev: "Dessa ord skrivs nu till återstoden av Jakobs hus. ... Och de ska gömmas åt Herren så att de kan komma fram *i hans egen rätta tid*" (Morm. 5:12; betoning tillagd).

Moroni visste inte exakt när hans verk skulle ge frukt, men han visste förmodligen att det inte skulle hända på mycket lång tid. Han såg en syn om våra dagar och profeterade om de villkor som skulle råda (se Morm. 8:35).

Det här vet vi: Moroni gjorde det inte för sin familjs eller vänners eller bekantas skull. Med några av de mest hjärtskärande orden som någonsin skrivits sa Moroni: "Jag är ensam. Min far har dräpts i strid, och alla mina släktingar, och jag har varken

vänner eller någonstans att gå. Och hur länge Herren ska låta mig leva vet jag inte" (Morm. 8:5).

Han förlorade *hela* sin familj. *Alla* sina vänner. *Hela* sin civilisation! Och när han hade slutfört sina uppteckningar byggde han en stenkista så att han kunde försegla de heliga uppteckningarna, som inte skulle se dagens ljus på många hundra år.

Att leva rättfärdigt skapar positiva förändringar i världen. Ibland tar det flera generationer innan ringarna på vattnet når fram. Men Moroni lärde oss att vi alltid kan lita på Guds tidsplan. Vi behöver bara göra vår del.

3. Ha ett evigt perspektiv

Låt oss vara uppriktiga: prövningar kommer, livet är orättvist och ibland gör allting bara ont. Livet blir särskilt svårt när vi tror att vi har kommit igenom en prövning och så kommer ännu en skrälldus med prövningar som trycker ner oss i skorna igen.

Vare sig vi kämpar med ångest eller depression, har förlorat en närstående eller har andra prövningar så kan det ibland kännas överväldigande att fortsätta tro och hoppas. I dessa svåra stunder är det lätt att tänka: "Hur kan det bli värre?"

För Moroni blev det sant. Det kunde förmodligen inte ha blivit värre än det blev i slutet av hans liv. I svåra tider, när det känns som att det inte spelar någon roll om vi fortsätter framåt eller hoppas så kan vi luta oss mot hans exempel, hans orubbliga tro när han mötte så många bedrävelser.

Vissa skulle säga att Moronis liv var tragiskt. Trots att han var trofast så förlorade han *alla* som han älskade. Han var den sista överlevande i hela sin civilisation. Han behövde slutföra sin fars uppteckningar eftersom Mormon dödades innan han kunde göra det. Och när Moroni upptecknade sin bok förföljdes han av lamaniterna och flydde för livet.

Kan du föreställa dig hur fruktansvärd och hopplös den situationen var? Om någon annan upplevde de prövningar som Moroni gjorde så kanske de skulle ha

frestats att släppa taget om sin tro, förneka Kristus och anklaga vår himmelske Fader för sina hemska omständigheter. Men det gjorde inte Moroni.

Han höll i stället ut till änden (se Moro. 1:3). Han hade ett evigt perspektiv som hjälpte honom möta sina prövningar. Han visste vad som var sant och att oavsett vad som hände med honom så skulle alla de välsignelser han hade blivit lovad en dag komma så länge han hade tro på Frälsaren och litade på sin himmelske Fader – och han skulle frälsas av Jesu Kristi makt och hans försonings välsignelser (se Moro. 10).

Detta är verkligen ett kraftfullt vittnesbörd.

När det känns som att det inte kan bli värre kan vi hämta tröst i ett evigt perspektiv och i att utveckla en tro som Moronis. Om vi gör det så har vi löftet att vi kan "göra allt som är nödvändigt inför [Kristus]" (Moro. 10:23). Vi kan veta att vår himmelske Fader är med oss. Vi kan lita på att hans lycksalighetsplan ger oss ett sätt att övervinna varje tragedi som vi möter i livet. Och vi kan omge oss med Jesu Kristi återställda evangeliums ljus, glädje och välsignelser.

Med ett evigt perspektiv har vi *alltid* anledning att hoppas. Och vi kan lita på att vi en dag kommer att kunna säga: "Hur skulle det kunna bli bättre än så här?" ■

Fullkomliga i Kristus

Äldste Gerrit W. Gong

i de tolv apostlarnas kvorum

Andligt ljus och liv kommer när regelbunden religionsutövning för oss närmare vår himmelske Fader och vår Frälsare Jesus Kristus. Med daglig lydnad finner vi svar, tro och styrka att möta vardagens utmaningar och möjligheter med evangeliets tålmod, perspektiv och glädje.

Medan vi söker nya och heligare sätt att älska Gud och hjälpa oss själva och andra att förbereda oss för att möta honom, minns vi att fullkomlighet finns i Kristus, inte i oss själva eller i världslig perfektionism.

Guds uppmaningar är fulla av kärlek och möjligheter eftersom Jesus Kristus är "vägen, sanningen och livet" (Joh. 14:6). Till dem som känner sig tyngda, säger han "kom till mig", och de som kommer till honom får löftet "så ska jag ge er vila" (Matt. 11:28). "Kom till Kristus och bli fullkomnade i honom och ... älska Gud av all er förmåga, allt ert sinne och all er styrka, då är hans nåd tillräcklig för er så att ni genom hans nåd kan bli fullkomliga i Kristus" (Moro. 10:32).

I orden "genom hans nåd kan [ni] bli fullkomliga i Kristus" finns också trösten, friden och löftet att vi kan fortsätta framåt med tro och tillit till Herren även när saker och ting inte går som vi hoppas, förväntar oss eller kanske förtjänar, utan att vi själva gjort något fel, och även när vi gjort vårt bästa.

I olika tider och på olika sätt känner vi oss alla otillräckliga, ovissa, kanske ovärdiga. Ändå kan vi i våra ansträngningar att älska Gud och tjäna vår nästa känna Guds kärlek och den inspiration vi behöver för deras och vårt eget liv.

Med medkänsla uppmuntrar och lovar han oss att vi kan "sträva framåt med ståndaktighet i Kristus, med fullkomligt klart hopp och kärlek till Gud och till alla människor" (2 Ne. 31:20). Kristi lära, vår Frälsares försoning och vår helhjärtade vandring längs hans förbundsstig kan hjälpa oss lära känna hans sanningar och göra oss fria (se Joh. 8:32).

Jag vittnar om att hans förbundsstig leder till den största gåvan som vår kärleksfulle himmelske Fader lovar oss: "Ni ska få evigt liv" (2 Ne. 31:20). ■

Från ett tal under generalkonferensen i oktober 2018.

Mormon & Moroni

Mormon gjorde ett **sammandrag av och sammanställde** större delen av Mormons bok (se Morm. ord 1:3–5).

Han blev **ledare för de nephitiska härarna** när han bara var 15 år (se Morm. 2:1).

Han var far till Moroni (se Morm. 8:13) och lärjunge till Kristus (se 3 Ne. 5:13).

Moroni stred i den **nephitiska hären** med Mormon (se Morm. 6:11–12)

Han slutförde sammanställningen av plåtarna och **gömde dem i kullen Cumorah** (se Morm. 8:3–5, 14).

Han besökte Joseph Smith som en uppstånden person (se JS–H 1:33).

Tre nya tidskrifter från
kyrkan nästa år! Gå till
sidan 6 för att få veta
mer om de spännande
och viktiga
ändringarna.

UNGA VUXNA
**ATT GÖRA SOCIALA
MEDIER TILL NÅGOT
POSITIVT**

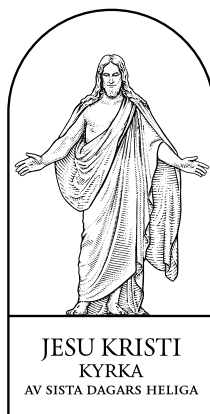
42

UNGDOMAR
**LÄRDOMAR FRÅN
MORONI**

60

FÖRÄLDRAR
**SJU ENKLA FÖRSLAG
PÅ JULAKTIVITETER**

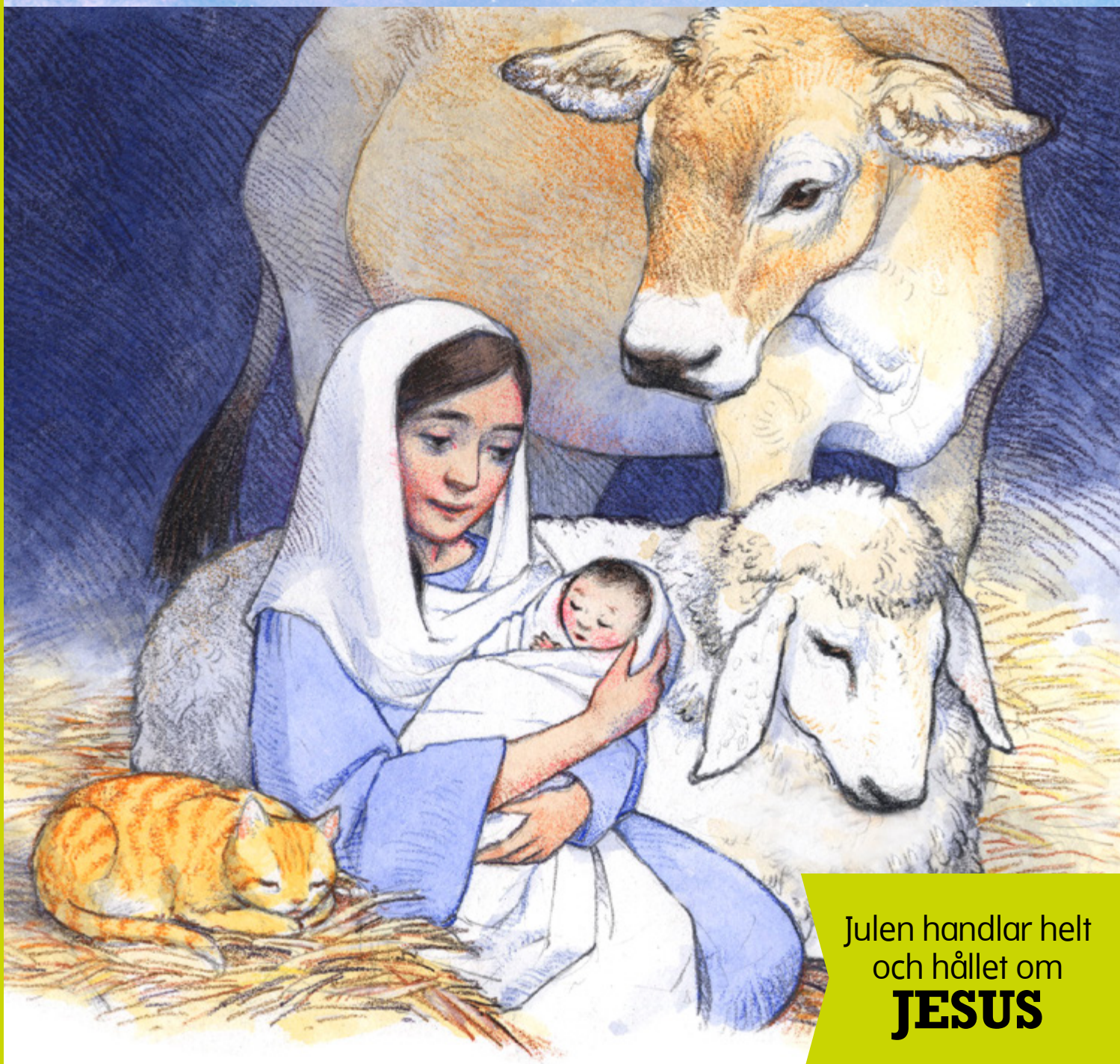
V15

JESU KRISTI
KYRKA
AV SISTA DAGARS HELIGA

Vännern

Barnens avdelning i Liahona, utgiven av Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Julen handlar helt
och hållet om
JESUS

**President
Henry B. Eyring**
andre rådgivare i
första presidentskapet

Kärleksgåvor till Jesus

Vår himmelske Fader gav oss sin Son, Jesus Kristus. Och Jesus gav sitt liv för oss så att vi kan leva med honom igen. Det är den största gåvan av alla. Jesus gav oss den här gåvan frivilligt.

Du kanske vill ge en gåva till Jesus. Vilka gåvor kan du ge honom?

Och det finns ännu mer som du kan ge honom. Det finns människor omkring dig som han älskar och som du kan hjälpa.

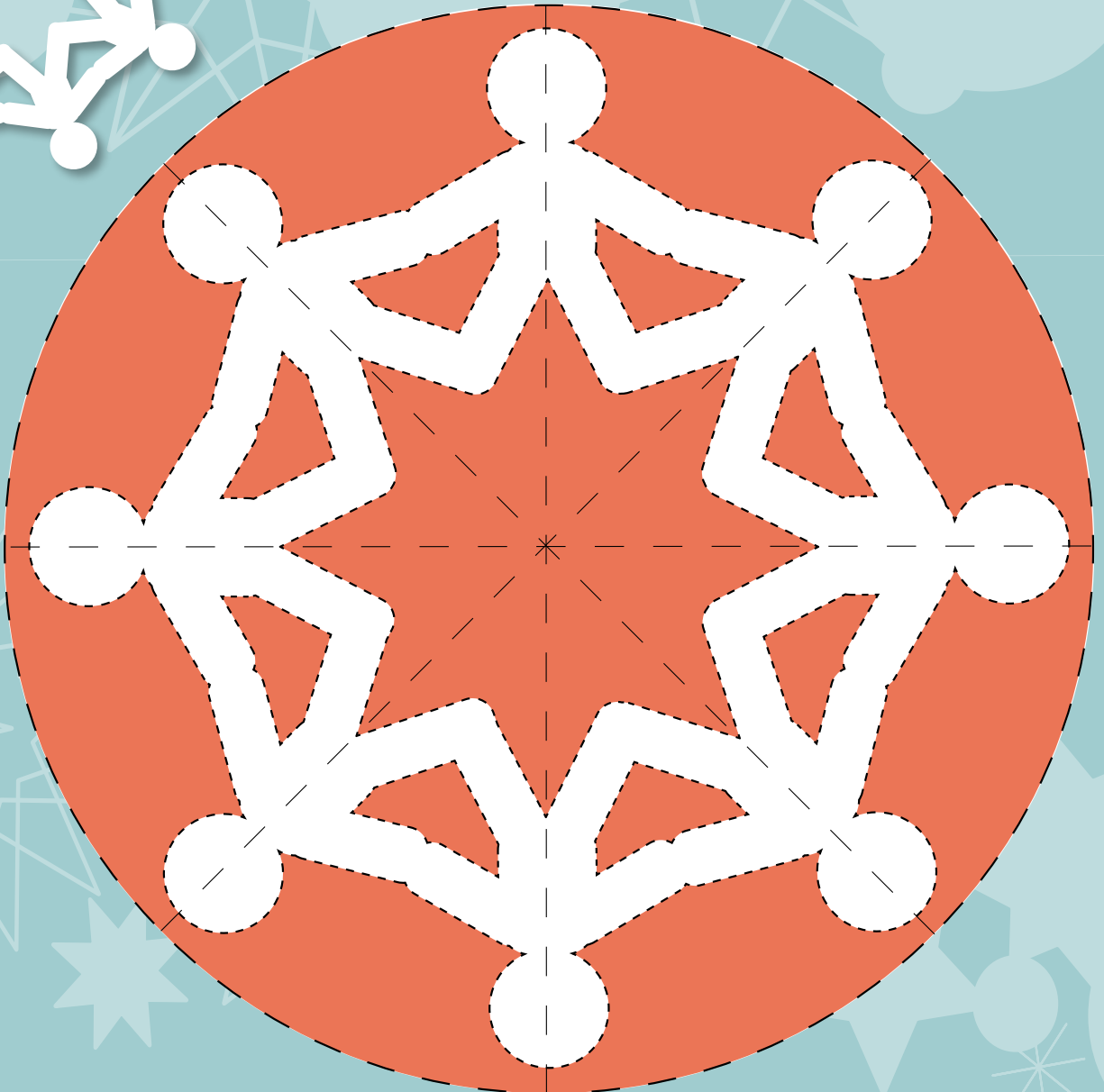
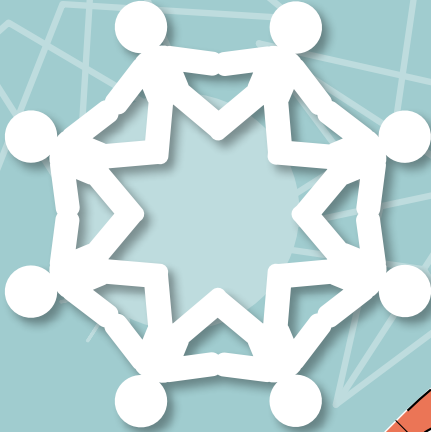
Det är min bön att vi ska ge frivilligt, som Jesus gjorde. ●

Anpassat från talet "Gifts of Love", andakt vid Brigham Young University, dec. 1980.

Tjänandeflinga

Vi kan ge en gåva till Jesus genom att tjäna andra. Gör en tjänandeflinga så att du minns vilka du kan tjäna.

1. Klipp ut cirkeln.
2. Vik cirkeln på mitten längs en av linjerna. Vik den sedan på mitten igen, och en gång till.
3. Klipp längs de streckade linjerna runt om personen. Klipp inte på sidorna om fötterna och händerna.
4. Veckla ut papperet och skriv namnet på någon som du kan tjäna på varje person.

Den perfekta granen

Sydney Squires

Kyrkans tidskrifter

(Baserad på en sann berättelse)

"Jesus, krubbans barn en gång" (Psalmer, nr 127).

"Maman [mamma], titta på den här!" Joshua pekade på julgranen. Den var hög och smal med perfekta, gröna barr.

Maman stannade till och tittade på prislappen. Hon skakade på huvudet. "Nej, jag tror inte det."

Joshua suckade och fortsatte att gå. Marknaden var full med matstånd och julgranar. Det var fullt av familjer som köpte granar och ingredienser till härliga godsaker, som *bûche de Noël* (julstubble). Maman hade tagit med sig Joshua för att köpa lite mat, men han kunde inte sluta titta på julgranarna. Vissa granar var höga och smala. Andra var korta och runda. Joshua upptäckte till och med en som var lika lång som han!

Maman sa att de inte hade så mycket pengar det här året. De skulle förmodligen inte ha råd att köpa en gran. Det gjorde Joshua lite ledsen. Varje gång han följde med mamman till marknaden sökte han efter den perfekta julgranen. Kanske, bara kanske skulle de hitta en gran som de kunde ta med sig hem.

Joshua höll i mamans hand när de gick mot nästa rad av julgranar. Han flämtade. Där var den – den perfekta granen!

Han sprang i förväg och lade handen på trädet. Den var inte särskilt grön. Den saknade väldigt mycket barr. Den var inte särskilt hög. Den var faktiskt rätt krokig, som en gammal man som lutar sig på en käpp.

"Maman, den är perfekt!" sa Joshua. "Kan vi ta med den hem? Snälla?"

Maman kikade på prislappen. "Nåja, den kostar inte alltför många euro. Och jag tror att den får plats i bilen."

Joshua kunde knappt vänta. Han lekte med jackärmarna medan han väntade på att maman skulle betala för granen. Sedan kom en snäll man som hjälpte dem stuva in granen i bilen. När de äntligen hade kommit hem så hjälpte hans styvbror Matthieu och papa [pappa] till att ta in granen från bilen. De bar in granen och satte den i ett hörn av vardagsrummet.

"Vi behöver sätta upp ljusen först", sa Matthieu.

Det var svårt att hänga upp ljusen eftersom trädet var så krokigt. Matthieu satte upp ljusen längst upp. Joshua satte upp dem längre ner. Sedan hängde de upp dekorationerna. Till slut hjälpte papa Joshua att sätta stjärnan i toppen.

Papa kopplade in ljusen och lade en arm runt maman. Joshua log mot trädet. Trädets ljus gjorde att hela rummet kändes varmt och mysigt. Han satt under granen och tittade upp på de färggranna dekorationerna. Trädet såg inte lika krokigt och sorgligt ut nu. Det var vackert. Det var perfekt.

"Det är en perfekt Jesusgran", sa Joshua.

"Vad menar du?" frågade maman.

"Vår gran är precis som Jesus", sa Joshua. "Jesus föddes i en enkel, smutsig krubba. Vår gran var enkel och sorglig när den stod på marknaden. Men nu är granen vacker och storslagen, precis som Jesus blev en vacker kung."

"Vår perfekta Jesusgran", sa papa. "Jag älskar det."

Joshua log. Det här skulle bli en väldigt speciell jul. ●

Det här hände i Frankrike. Gå till sidan V6 för att lära dig mer om det landet.

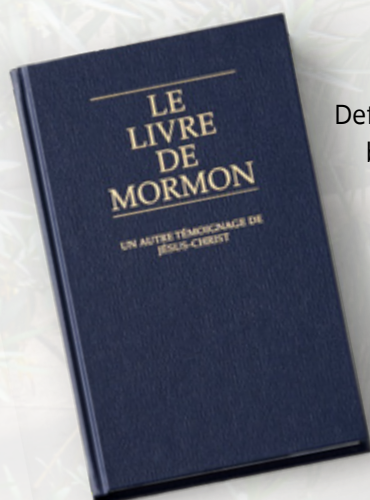
Hej från Frankrike!

**Salut! Vi
heter Margo
och Paolo!**

**Vi reser världen
runt för att lära
oss om Guds barn.
Häng med till
Frankrike!**

Kyrkan har nästan 40 000 medlemmar i Frankrike!
Paris tempel i Frankrike blev färdigt i maj 2017.

Det här en Mormons
bok på franska.

Frankrike är känt för
sitt bröd och sina ostar.
Många människor
köper färska baguetter
på *boulangeries*
(bagerier) varje dag.

Möt några av våra vänner från Frankrike!

I södra Frankrike förbereder människor för julen genom att göra en "crèche" eller julkrubba. Krubban är full av människor som väntar på att Jesus Kristus ska födas. På julafton lägger de Jesusstatyn i krubban!

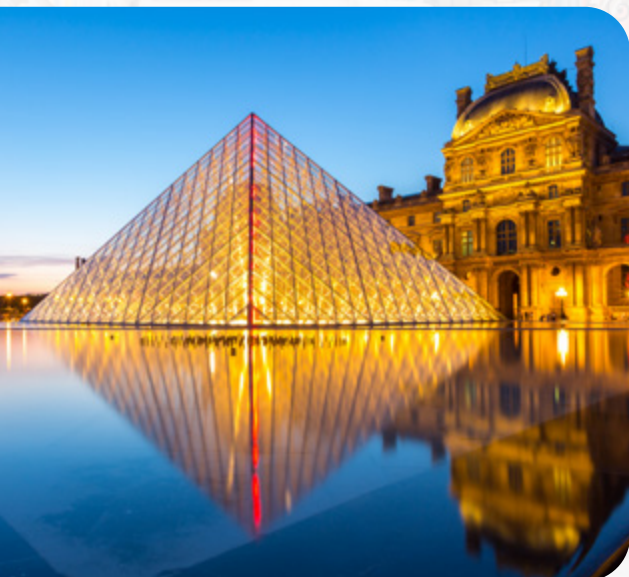
Jag älskar allt med Primär – sångerna, lärarna, aktiviteterna och det jag lär mig om Jesus Kristus. Jag tycker särskilt mycket om när vi gratulerar barnen på födelsedagen. Jag ser fram emot Primär varje vecka.

**Julien B., 10 år,
Haute-Garonne, Frankrike**

Min favoritberättelse i Mormons bok är när Nephi förlåter och älskar sina bröder. Tack vare Nephis exempel hjälper det här skriftstället mig att lättare be mina bröder om förlåtelse när vi bråkar och att förlåta dem.

**Evelyne N., 6 år,
Île-de-France, Frankrike**

Louvren i Paris är det största konstmuséet i världen! Där finns mer än 380 000 konstverk.

**Tack för att
du utforskade
Frankrike med oss!**

Franska barn tycker om att leka en lek som kallas "escargot". Man hoppar framåt i en spiral för att komma till slutet!

**Är du från Frankrike? Skriv till oss!
Vi vill gärna höra ifrån dig**

En julöverraskning

Jane McBride

(Baserad på en sann berättelse)

"Ha en riktigt god familjejul! ... Slep in era hjärtan i kärlek i år"
(Children's Songbook, s. 51).

Annas hjärta sjönk när hon gick in i rummet och såg julgranen. Varmvattenberedaren i huset hade gått sönder och det var vatten över hela golvet. Pappa försökte fortfarande röja upp i oredan. De få julklapparna som låg under granen var dyngsura.

Anna och hennes småbröder tog några handdukar och försökte torka julklapparna. Men det fungerade inte. De var alldeles blöta och förstörda.

Annas familj gick igenom svåra tider. Hennes pappa hade inget jobb just nu. Hennes mamma skulle snart få barn och hon mådde ofta dåligt. Och nu fanns det inga julklappar heller.

Den kvällen när Anna gjorde sig i ordning för att

lägga sig kunde hon höra mamma och pappa prata i köket.

"Vad ska vi göra?" frågade mamma. Det lät som att hon grät. "Vi har inte tillräckligt med pengar till huslånet och nu har vi inga julklappar till barnen heller." Anna fick en tom, otäck känsla i magen.

"Vi löser det", sa pappa.

Anna gick in i köket. Mamma sträckte ut armarna och gav henne en stor kram. Med armarna runt mammas mage kunde Anna känna hur babyn rörde sig. Hon log. "Vi har en ny baby på väg. Du säger alltid att en baby är ett mirakel."

Mamma log tillbaka. "Just det. Vi har mycket att vara tacksamma för."

"Vi har varandra", sa pappa. Han pussade Anna på huvudet. "Det kommer att ordna sig."

På vägen till sitt rum hörde Anna sina bröder gråta. Hon satte sig på Davids säng.

"Alla är så ledsna", sa David tyst.

"Och vi har inga julklappar", snyftade Robbie.

"Det kommer att ordna sig", sa Anna igen. "Du får se."

Innan hon lade sig knäböjde Anna och frågade sin himmelske Fader vad hon kunde göra för sin familj. Hon hade inga pengar till julklappar, men hon hade ändå en varm, trösterik känsla i hjärtat.

Nästa morgon låg hon kvar i sängen några minuter och tänkte innan hon gjorde sig i ordning för skolan. Då kom en tanke till henne! Den eftermiddagen skyndade hon sig hem och gjorde sina sysslor och sin hemläxa. Sedan hämtade hon papper och snöre och några pennor och klistermärken som hon hade fått i födelsedagspresent. Hon tog med sig allt till sitt rum och stängde dörren.

Anna skrattade nästan när hon tänkte på hur överraskade hennes familj skulle bli. Först vek hon papperet och knöt ihop det med snöre så att det blev fyra häften.

Hon tog ett stjärnklistermärke och satte det på mammas häfte och en planet på pappas. Hon satte en hund på Davids häfte och en raket på Robbies.

Sedan började Anna rita. Till mamma ritade hon en bild av sig själv när hon sopade golvet. Hon ritade en bild av sig själv när hon lagade mat med pappa, en när hon spelade fotboll med David och en där hon läste en bok för Robbie. Det tog flera dagar för henne att fylla häftena med teckningar.

Äntligen var det julafton och Anna lade försiktigt sina häften under granen.

Morgonen därpå gav hon varje person i familjen ett häfte. "Jag gillar de här bilderna", sa David. "Jag tycker om att spela fotboll."

"Det är inte bara bilder", sa Anna med en glimt i ögonvrån. "Det är kuponger! Bilderna visar saker som jag ska göra för er."

"Det här är det bästa du kunde ha gett oss", sa mamma när hon bläddrade igenom sitt häfte. Anna var glad att hennes himmelske Fader hade hjälpt henne komma på idén med julkuponger. En ny baby var på väg och med hjälp av deras himmelske Fader skulle allt verkligen ordna sig. ●

Författaren bor i Colorado, USA.

En vänskapsgåva

Lucy Stevenson

Kyrkans tidskrifter
(Baserad på en sann berättelse)

*Den här berättelsen ägde rum i England
kort efter andra världskriget.*

Hermann Mössner var nervös när han gick in i kapellet. Han och hans vänner från fånglägret var fortfarande iklädda sina uniformer markerade med bokstäverna "P.O.W." Alla visste att de bokstäverna stod för "prisoner of war" [krigsfånge]. Vad skulle grenens medlemmar tycka? Skulle de se honom som deras fiende?

Kapellet låg i närheten av Leeds i England. Men Hermann kom inte från England. Han kom från Tyskland. Efter att ha tvingats strida i andra världskriget fångades Hermann av brittiska soldater och skickades till ett

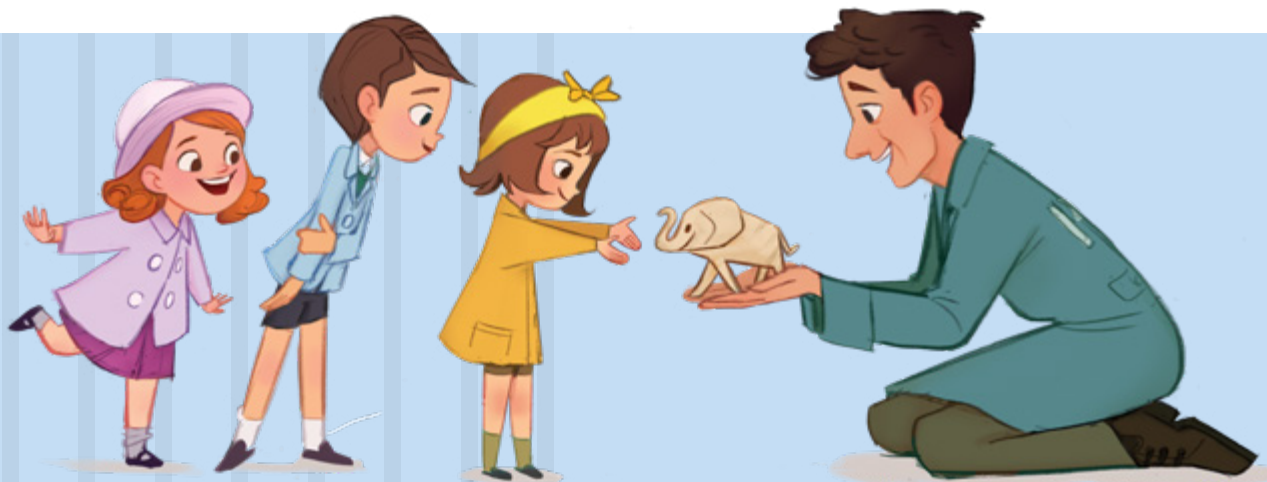
engelskt fångläger. Det här var första gången på väldigt länge som han var i kyrkan.

Hermann tog ett djupt andetag när han satte sig ner på en av bänkarna. Han kunde se grenspresidenten, George Camm, sitta längst fram. President Camm var Hermanns vän. Att se honom le gjorde att Hermann mådde lite bättre.

Flera månader tidigare besökte president Camm Hermann i lägret när han fick veta att han var den enda medlemmen i kyrkan där. Först kände Hermann sig lite orolig. Skulle president Camm hata honom? Deras länder hade när allt kom omkring stridit mot varandra i kriget.

Men när Hermann och president Camm möttes log bägge och skakade händer. Sedan bad de tillsammans.

De sjöng sånger och pratade om evangeliet. De tog till och med sakramentet tillsammans.

”Jag älskar dig, min broder”, sa Hermann när president Camm behövde åka därifrån. Han såg tårar i president Camms ögon när han vinkade adjö.

Efter det besökte president Camm Hermann varje lördag. Under resten av veckan gjorde Hermann sitt bästa för att efterleva evangeliet. Han bar sitt vittnesbörd för de andra fångarna medan de arbetade på åkrarna. Han besvarade deras frågor medan de snidde i trä efter en lång arbetsdag. Ibland bad han med dem.

”Du, Hermann”, hade en av fångarna sagt en kväll. ”Får jag vara med dig och Mr. Camm på lördag?”

Hermann tittade upp från träbiten han täljde i. Han log. ”Självklart!”

”Får jag också?” frågade en annan fånge.

Hermann och president Camm var väldigt glada över att få undervisa fler av fångarna. Snart ville några av dem till och med döpas!

Och nu, när Hermann såg sig om i kapellet på de familjer som väntade på att kyrkan skulle börja, kände han frid. Några medlemmar kände sig nervösa i Hermanns närhet till att börja med. Men snart litade alla på honom. De andra fångarna som ville lära sig mer om evangeliet fick tillstånd att lämna lägret för att komma till kyrkan med Hermann på söndagar. Senare kallades Hermann också som söndagsskolans president i grenen.

Tiden gick och julen kom närmare. Hermann ville göra något för att tacka medlemmarna som hade varit så vänliga mot honom. Då fick han en

idé! Det var nästan dags för grenens julfest. Hermann samlade på sig fler träbitar och började tälja. En efter en förvandlade han träbitarna till små bilar, elefanter, plan, tåg och hästar.

Slutligen var dagen inne för festen. Alla åt mat och sjöng julsånger tillsammans. Hermann och hans vänner från lägret sjöng julsånger på tyska.

Sedan drog Hermann fram en stor säck. I den var det 40 träleksaker! Hermann gav en till varje primärbarn. Det var en jul som de aldrig skulle glömma. ●

Efter att ha suttit tre år i läger återvände Hermann till sin familj i Tyskland. Många år senare besökte Hermann samma kapell där han hade varit som krigsfånge. Vissa av de vuxna där berättade att de fortfarande hade träleksaken som han hade lämnat åt dem när de var barn!

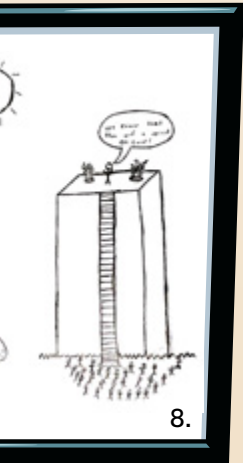

Mormons boks konstut- ställning!

ILLUSTRATIONER AV BARN OCH RAMAR AV GARY LACOSTE

Tack för att du har delat med dig av konst från Mormons bok hela året!

8.

9.

10.

11.

12.

13.

14.

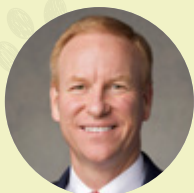
15.

16.

1. Felipe L., 8 år,
São Paulo, Brasilien	9. Lauren S., 9 år,
Washington, USA
2. Chloe D., 8 år,
Queensland, Australien	10. Anahí F., 8 år,
Canelones, Uruguay
3. Fernanda A., 10 år,
Chihuahua, Mexiko	11. Martin S., 5 år,
Jujuy, Argentina
4. Slade A., 9 år,
Idaho, USA	12. Will B., 8 år,
Utah, USA
5. Lizzie P., 8 år,
Pennsylvania, USA	13. Johannes H., 10 år,
Florida, USA
6. Charlotte B., 7 år,
Tennessee, USA	14. Andie S., 7 år,
Nevada, USA
7. Emma S., 8 år,
Anzoátegui, Venezuela	15. Inês S., 9 år,
Viseu, Portugal
8. Jacob A., 10 år,
Alberta, Kanada	16. Kayla S., 9 år,
Kalifornien, USA

**Äldste W.
Mark Bassett**

i de sjuttios
kvorum

Be för Max

När jag var sex år ville ett äldre par i vår församling hitta ett bra hem till sin hund Max. De visste att vår familj skulle älska Max. Så vi adopterade honom!

Några veckor senare kom några vänner till oss på besök några dagar. Huset var fullt av lekfulla barn som sprang överallt.

Men Max var van vid ett lugnt och tyst hus. Att vara i ett hus fullt med högljudda barn gjorde honom väldigt orolig. En dag när vi lekte och skrattade insåg vi plötsligt att Max var borta!

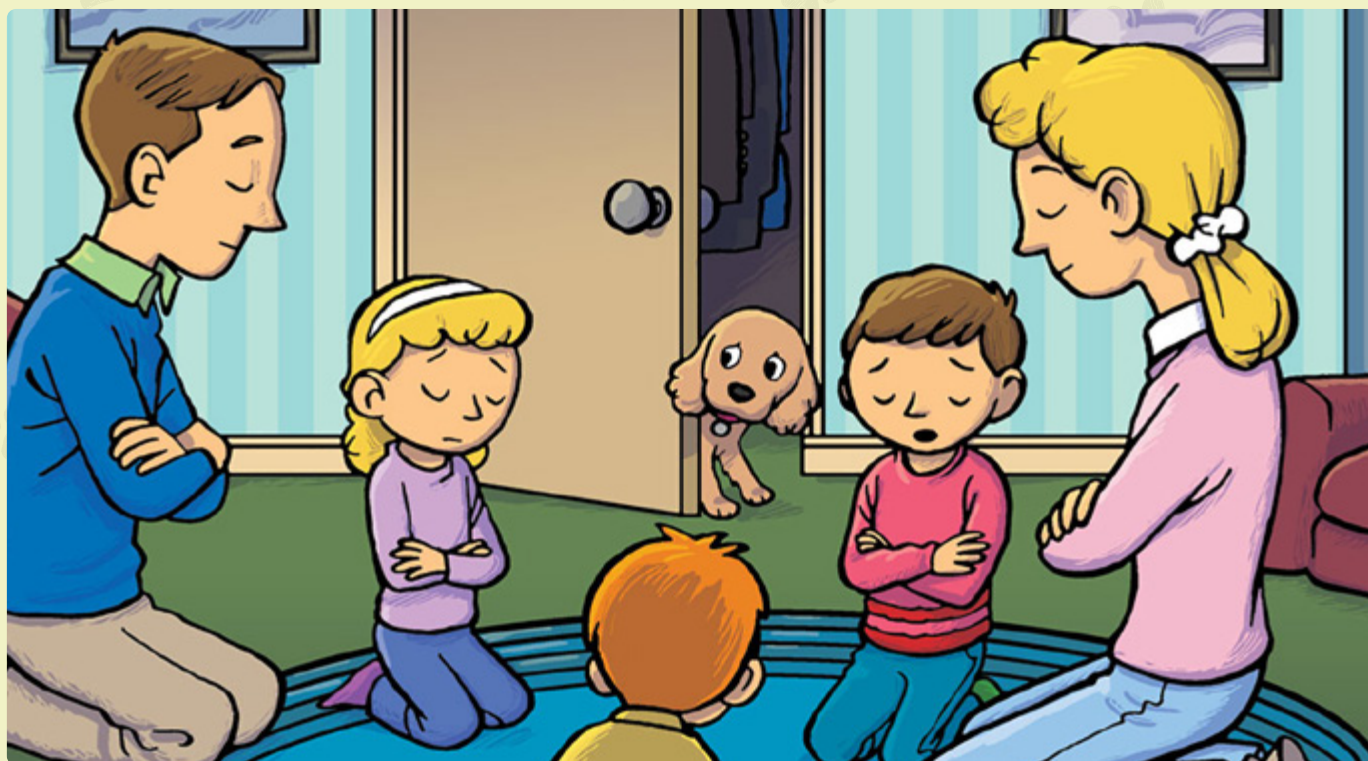
Vi letade överallt efter Max. Jag var nära tårarna när mamma körde runt oss i området. Vi åkte till och med till hans första ägare. Men han fanns ingenstans.

När vi kom hem var det någon som sa: "Låt oss be för Max!" Vi knäböjde i en cirkel och bad en enkel bön. Vi bad vår himmelske Fader om förslag på var vi skulle leta efter Max.

Precis när vi sa "amen" så hördes ett skällande ljud från en garderob! Det var Max!

Vår himmelske Fader känner var och en av oss och älskar oss. Svaret på våra böner kanske inte kommer på en gång. Och vår himmelske Fader kanske inte besvarar våra böner på det sätt vi vill. Men det är så vi får större tro och tålamod.

Om du har problem eller bara vill prata så kommer din himmelske Fader alltid att lyssna på dig! ●

Ett ljus för världen

Jesus gav hela världen ljus och kärlek. Här är några aktiviteter som kan hjälpa dig känna och dela med dig av hans ljus. Färglägg de numrerade fälten vartefter du gjort varje aktivitet.

1

Läs Lukas 1:26–31 och sjung "Marias vaggssång" (*Barnens sångbok*, s. 28).

2

Gör ett julkort till någon och sjung "Se här uti stallet" (*Psalmer*, nr 142).

3

Läs Lukas 2:4–7 och sjung "När Josef gick till Betlehem" (*Barnens sångbok*, s. 22).

4

Gör något vänligt för någon och sjung "Han sände sin Son" (*Barnens sångbok*, s. 20–21).

5

Läs Lukas 2:8–18 och sjung "Lyss till änglars bud och sjung", (*Psalmer*, nr 147).

6

Läs Matteus 2:1–11 och sjung valfri julsång.

7

Prata om hur du känner för Jesu Kristi födelse och sjung "Stilla natt" (*Psalmer*, nr 144).

Ett julspel med grannarna

Lorraine Starks

(Baserad på en sann berättelse)

"För ett barn blir oss fött" (2 Ne. 19:6).

Rose studsade på tårna medan hon kikade ut genom fönstret. Deras vänner skulle komma vilken minut som helst!

Varje år runt jul hade Rose och hennes familj ett julspel om Jesu födelse. De bjöd alltid in människor att vara med dem. Den här gången hade de bjudit in sina grannar och missionärerna! Rose var så glad, för deras grannar hade en baby som skulle få vara Jesusbarnet.

Allting var nästan klart. Mamma tog ut det hon hade bakat ur ugnen. Roses yngre bröder hade städat undan alla sina leksaker. Ellen hämtade dräkterna. Och Rose hade till och med tejpat upp en stor, gul stjärna på väggen som dekoration.

"Rose", ropade mamma från köket. "Kan du hjälpa Ellen med dräkterna?"

"Okej, mamma!" Rose vände sig om för att hjälpa sin syster som bar på en stor hög filtar.

"Vi har filtar, handdukar och maskeradkläder från garderoben", sa Ellen. "Vi kan använda den här korgen som en låtsaskrubba också." Hon gav Rose en stor korg. Rose lade en mjuk filt inuti till babyn.

"Perfekt", sa Rose.

Roses lillebror Jack drog en grå filt över huvudet och gjorde en rolig grimas. "Får jag vara åsnan?"

Rose skrattade. "Nej, din tok! Du ville ju vara en vis man, kommer du inte ihåg det?"

"Ja, just det!" sa Jack. Han greppade låtsaskronan och satte den på huvudet.

Då knackade det på dörren.

"De är här!" sa Rose. "Jag öppnar."

Snart var huset fullt av glada människor. Rose hjälpte alla få på sig sina dräkter. Systermissionärerna var herdar. Hennes bröder och syster var de vise männen. Den gulliga babyn var Jesusbarnet och hans föräldrar Maria och Josef.

Rose satte på sig en mjuk, vit mössa. Hon var ett får.

Till slut var alla påklädda och färdiga. Äldste och syster Yancey, ett missionärspär från deras församling, öppnade Nya testamentet och julevangeliet. De läste verserna högt. Alla spelade sina roller.

När berättelsen var slut sjöng alla "Stilla natt". Rose kände sig varm och lycklig. Hon visste att hon kände den Helige Anden. Det kändes som att Jesus var nära hennes hjärta.

Efter sången visade mamma videon "Samuel and the Star" [Samuel och stjärnan]. Ellen bad en bön. Och sedan bar de ut godsakerna. Alla hade roligt tillsammans.

"Så vad tyckte du bäst om?" frågade syster Yancey.

"Jag tyckte om att sjunga sången", sa Ellen. "Och att leka med Jesusbarnet." Ellen studsade babyn på sitt knä. Hon hade lekt med honom ända sedan sången tog slut.

"Jag tyckte om att ge Jesus gåvor", sa Jack. Han hade fortfarande leksakskronan på sig.

"Och du då, Rose?"

Rose slog ut med armarna. "Jag tyckte om allt!" sa hon högt och tydligt. "Men jag tyckte allra mest om att alla var här för att fira Jesus. För det är ju det som julen handlar om." ●

Författaren bor i Texas, USA.

Vem skulle du kunna bjuda hem för att fira Jesus födelse med dig i år?

Samuel och stjärnan

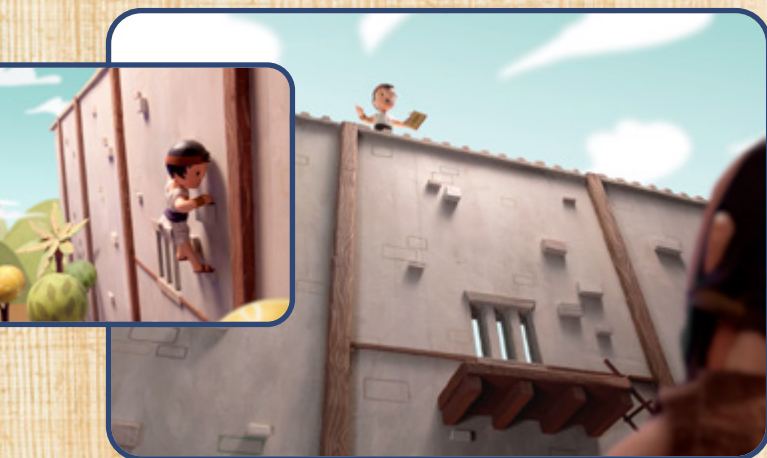
För många, många år sedan
och långt bortom havet
uttalade en Guds man som
hette Samuel en profetia.

Han berättade många saker om Frälsarens födelse
för folket. Han berättade för dem om Jesus
Kristus och hur han skulle komma till jorden.

Folket lyssnade inte. Deras hjärtan var
fulla av tvivel. Så de förde Samuel till
stadens portar och slängde ut honom.

Men Samuel gav inte upp. Han måste
se till att de visste. Han klättrade upp på
stadsmuren och ropade till dem där nere.

"Om bara fem år ska Herren komma, på en
stjärnfull natt, för att frälsa människosläktet
från alla deras synder och ge världen sitt ljus.

Och trots att det är om fem år och händer långt borta, så kommer solen att gå ner och natten att börja, men det ska vara ljus som på dagen.”

Folket blev rasande och stampade med fötterna. De sa att ingen Kristus skulle komma. De kastade sina stenar. Deras pilar flög. Pilarna missade honom, allihopa.

De trofasta väntade, andlösa, och hoppades att de skulle få se stjärnan, ljuset, löften, mer dyrbara än guld.

Fem år senare låg Kristus i en krubba i Betlehem. De såg ljuset och visste att han hade kommit, deras Frälsare, allas Herre.

Och som det alltid sker – när profeter är så modiga – så uppfyller Herren sina löften, liksom Samuels i forna dagar. ●

Du kan se videon på bit.ly/3cz7F2j.
Eller läs om det i Helaman 13–15;
3 Nephi 1:13–15, 21.

Moroni bevarade skrifterna för oss

Profeten Mormon satte ihop en bok om Jesus.
Han skrev den på guldplåtar. Innan han dog bad
Mormon sin son Moroni att ta hand om boken.

Moroni gjorde som hans far hade bett honom. Han bevarade plåtarna. Ibland måste han gömma dem från onda människor. Han var ofta ensam. Men han visste att boken var mycket viktig.

Jesus besökte Moroni! Han visade Moroni hur boken skulle hjälpa mängder av människor som du och jag. Moroni lade till sitt eget vittnesbörd på plåtarna. Han skrev till oss som om vi skulle ha varit där med honom.

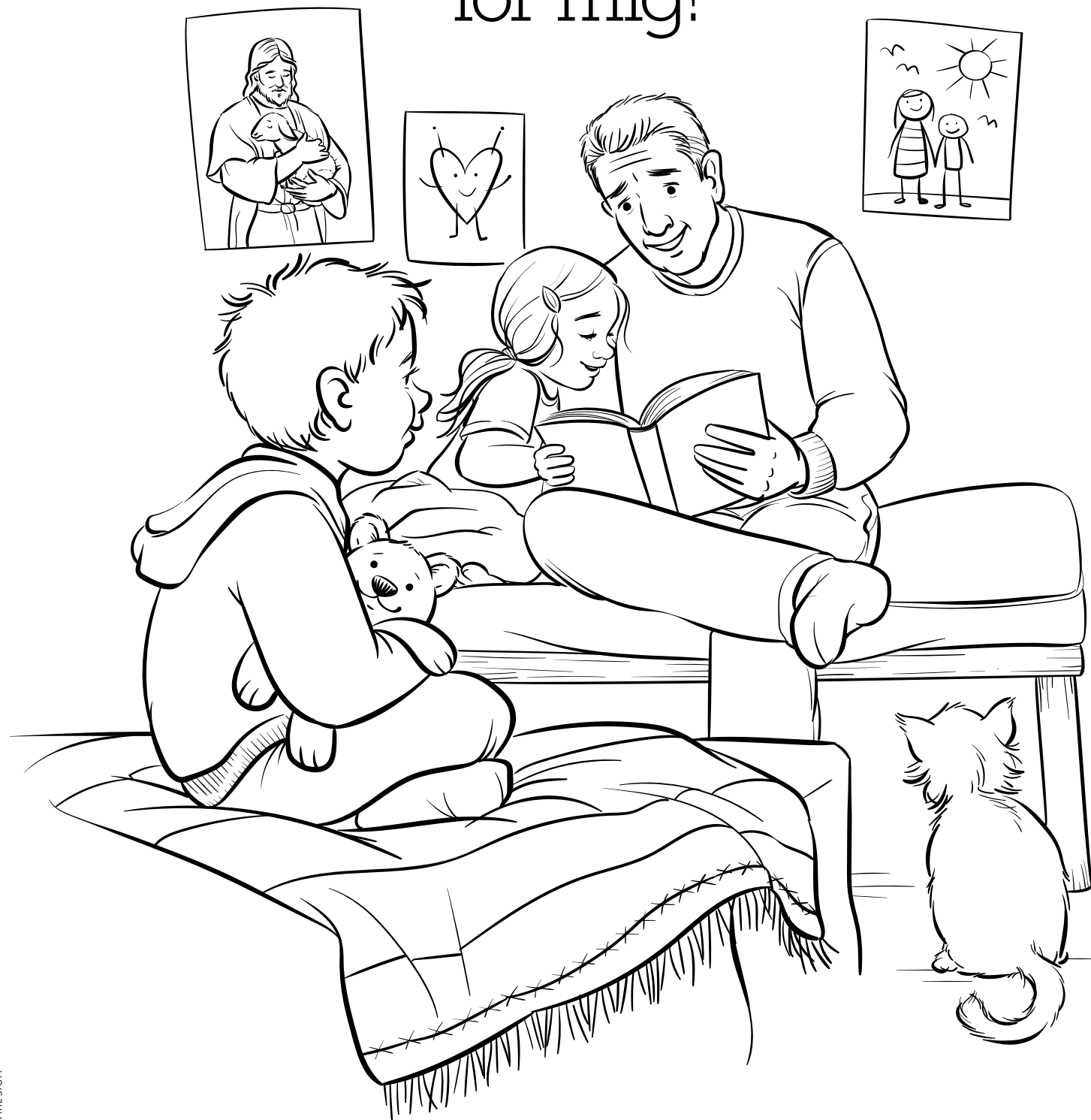
Gud sa till Moroni att begrava plåtarna så att de skulle vara säkra. Många år senare översatte Joseph Smith dem. Och nu trycks de som Mormons bok.

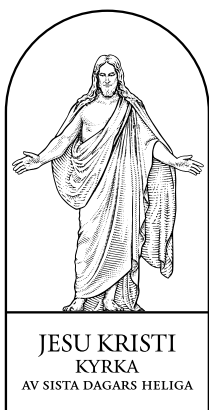
Mormon bok skrevs för mig! Den kan hjälpa mig med
alla problem. Den är en gåva från Gud. ●

Läs om det här i Mormon 8 och inledningen till Mormons bok.

Mormons bok är till för mig!

Vad har du lärt dig av Mormons bok i år?

Kära föräldrar!

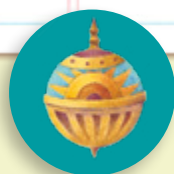
Månadens nummer handlar bara om gåvor. En av de gåvor vi arbetar på för er familj är en hel *Vännen*-tidskrift på ert språk!

Här är en del av det du kan se fram emot i *Vännen* under 2021:

- En månatlig utmaning att följa Jesus för barn runtom i världen som de kan göra tillsammans
- Berättelser om pionjärer från många länder
- Kort om kyrkans historia
- Ännu fler berättelser från barn runtom i världen!

Eftersom den nya versionen av *Liahona* inte kommer att omfatta tidskriften *Vännen* kan du prenumerera på *Vännen* på store.ChurchOfJesusChrist.org eller på ditt lokala distributionscenter. Den tid som återstår på din *Liahona*-prenumeration överförs automatiskt till den nya *Liahona*.

Med varma hälsningar,
Vännen

**Hitta Liahonan som
är gömd i tidningen!**

INNEHÅLL

- V2** Från första presidentskapet: Kärleksgåvor till Jesus
- V4** Den perfekta granen
- V6** Hej från Frankrike!
- V8** En julövertäckning
- V10** Modiga förebilder: En vänskapsgåva
- V12** Mormons boks konstutställning!
- V14** Vänner emellan: Be för Max
- V15** Roliga sidan: Ett ljus för världen
- V16** Ett julspel med grannarna
- V18** Samuel och stjärnan
- V20** Berättelser ur skrifterna: Moroni bevarade skrifterna för oss
- V23** Färgläggningssidan: Mormons bok är till för mig!

PÅ OMSLAGET TILL VÄNNEN
Illustration Kathleen Peterson

© 2020 INTELLECTUAL RESERVE, INC. ALL RIGHTS RESERVED

BUDSKAP FRÅN OMRÅDETS LEDARE

Så älskade Gud världen

Äldste Michael Czesla, Tyskland

Områdessjuttio

En av mina personliga traditioner under veckorna före jul är att lyssna på Georg Friedrich Händels "Messias" medan jag kör till jobbet. Det här oratoriet består av tre delar och återger berättelsen om den kristna frälsningen, med början i de uppenbarelser om Jesus Kristus som återfinns i Gamla testamentet, hans liv som uppfyllelsen av de här profetiorna, hans födelse, hans död på korset och därefter hans andra ankomst. Ett centralt stycke i Messias består av några tonsatta verser ur Jesaja 9. Några viktiga principer sticker ut, speciellt:

1. Alla vandrar vi ibland i mörkret – i Kristus finner vi ljuset

"Det folk som vandrar i mörkret ska se ett stort ljus, över dem som bor i dödsskuggans land ska ljuset stråla fram" (Jes. 9:2).

Alla upplever vi stunder av mörker och utmaningar, och det senaste året har präglats av mycket speciella svårigheter. Många har fått uppleva hur det är att känna ensamhet och rädsla inför framtiden. Kristi födelse ger oss hopp. I Kristus finner vi ljus även när allt omkring oss ser mörkt ut. Han är världens ljus och kan vara ett ljus för oss var och en om vi bara följer hans ljus (se

äldste Quentin L. Cook, "Herren är mitt ljus", generalkonferensen i april 2015 [Liahona, maj 2015]).

2. Vi finner sann glädje i budskapet om Jesus Kristus

"Du förökar det folk som du inte gett stor glädje. De ska glädjas inför dig som man gläds under skördetiden, som man jublar när man delar byte" (Jes. 9:3).

Ibland frågar mina kollegor och även medlemmar i kyrkan mig varför jag är en sådan glad person. Även jag upplever svårigheter i livet, och allt blir inte som jag vill eller förväntar

Äldste Michael Czesla

mig. Men genom Kristus kan vi ha ett evigt perspektiv och till synes stora svårigheter kan te sig mycket annorlunda ur det perspektivet. Hans evangelium – hans bud om en stor glädje – visar oss att mörker alltid följs av ljus och att hans nåd är nog för oss alla (se 2 Kor. 12:9). Det ger mig glädje!

3. I Kristus kan vi finna styrka – han besvarar de viktigaste frågorna i livet

"För ett barn blir oss fött, en son blir oss given. På hans axlar vilar herradömet, och hans namn är: Under, Rådgivare, Mäktig Gud, Evig Far, Fridsfurste" (Jes. 9:6).

Kristus är verkligen en underbar rådgivare. Låt oss använda den här gåvan när vi känner oss osäkra, låt oss verkligen försöka "höra honom" (se president Russel M. Nelsons tal "Hör honom", generalkonferensen i april

2020 [*Liahona*, maj 2020]). Han är vår Frälsare och Återlösare, men inte bara för evigheten – han kan hjälpa oss i våra dagliga liv också. Alma beskrev att han *"ska gå ut och lida smärta och bedrövelser och frestelser av alla slag, och ... han ska ta på sig sitt folks smärta och sjukdomar ... så att hans inre kan fyllas av barmhärtighet ... så att han i köttet kan veta hur han ska bistå sitt folk i enlighet med deras skröpligheter"* (Alma 7:11–12). Vi kan alltid förlita oss på Kristus!

4. Kristus är Fridsfursten – han bör vara vårt fokus under julen

"Så ska herradömet bli stort och friden utan slut över Davids tron och hans rike. Det ska befästas och stödjas med rätt och rättfärdighet från nu och till evig tid" (Jes. 9:7).

Kristus är Fridsfursten. När vi aktivt söker efter hans frid i våra hem under

julens högtid blir vår jul inte bara underbar – den växer till att bli en källa till andlig styrka.

Äldste Uchtdorf beskrev den här principen på ett levande sätt: *"Ibland verkar det som om vår ansträngning att skapa en perfekt jul liknar ett jengospel – ni vet, det som spelas med små träklossar som staplas till ett vingligt torn. Vi försöker göra tornet högre genom att dra ut en träkloss som vi sedan placerar överst på den känsliga stapeln."*

De här små träklossarna är symboler för de perfekta delar av julen som vi så gärna vill ha. Vi har inom oss en bild av hur allting ska vara – den perfekta granen, de perfekta ljusen, de perfekta julklapparna och de perfekta familjesammankomsterna. Vi kanske till och med vill återskapa något magiskt ögonblick som vi minns från gångna jular, och inget mindre än det fullkomliga duger.

LOKALA NYHETER

Förr eller senare händer något obehagligt – träklossarna rasar, gardinerna fattar eld, kalkonen bränns vid, tröjan är i fel storlek, leksakerna saknar batterier, barnen grälar, trycket stiger – och den perfekta jul vi hade tänkt oss, den magi vi ville skapa, rasar ihop omkring oss. Som resultat blir julen ofta en tid av stress, ångest, frustration och kanske till och med besvikelse.

Men om vi bara är villiga att öppna hjärta och sinne för julens anda så inser vi att underbara saker händer omkring oss som riktar våra blickar mot det som hör himlen till. Det är ofta något litet – vi läser ett skriftställe, vi hör en helig julsång och lyssnar, kanske för första gången, verkligen på orden, eller så bevittnar vi en uppriktig kärlekshandling. På ett eller annat sätt berör Anden vårt hjärta och vi ser att julens andemening är mycket starkare och hållbarare än de småsaker i livet vi ofta använder till att dekorera den med” (äldste Dieter F. Uchtdorf, ”Gardiner, församling och julen”, julandakt 2011).

Alla de här speciella upplevelserna som vi förknippar med julen är uttryck för Guds kärlek till oss som jag kan känna igen och igen, speciellt under julens högtid:

”Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att var och en som tror på honom inte ska gå förlorad utan ha evigt liv” (Joh. 3:16).

Låt oss det här året, under den här julen, minnas vad det är som betyder mest: Det är den här kärleken som Gud känner för oss var och en! ■

Gunnar Balck och Bengt Höglund med var sitt barnbarn under julsångskvällen 1988

Vi sjunger in julen

Inger Höglund

Västerhaninge församling

I mitten av 70-talet hade vi fyra barn mellan ett och fjorton år och vi började tycka att våra julaftnar handlade alldeles för mycket om julklappar, Kalle Anka och julmat och alldeles för lite om Jesu födelse.

Vi funderade på vad vi kunde göra åt saken och beslöt oss för att börja julfirandet dagen innan med att läsa julevangeliet och sjunga julsånger. Vi bjöd in familjen Balck och några andra kära vänner. Det blev så lyckat att vi har fortsatt den här traditionen i alla år därefter.

Vi sjöng alla möjliga julsånger och turades om att läsa julevangeliet. Pappa Bengt läste alltid dikten Tomten av

Viktor Rydberg och när vi läste Tomtebobarnen fick barnen fylla i rimmen. Vi åt lussekatter och pepparkakor.

Våra julsångskvällar utökades genom åren med kompisar och pojk- och flickvänner och deras föräldrar. Ibland bjöd vi med någon äldre, ibland missionärer och ibland någon annan familj.

Det kom barnbarn till både oss och Balcks och vi fortsatte vår tradition tills vi så småningom tvingades dela upp oss eftersom vi blev så många. En av våra döttrar hade flyttat till Skåne och började få en stor familj. Men julsångskvällarna fortsatte både i Stockholm och i Lund.

Trots att familjen Nilsson i Lund har ett stort hus med plats för många gäster blev deras julsångskväll så populär att de gjorde två kvällar, första advent och kvällen före julafton.

De är själva en stor familj men bjuder också in vänner och bekanta. Det brukar vara grannar, studiekompisar, vänner i kyrkan och missionärer.

Chauffören som körde barnens skolbuss för längesedan är alltid på plats med sin familj.

I Stockholm har traditionen spritt

sig till många släktingar och vänner som också inleder julen med sånger och julevangeliet som en hyllning till Jesusbarnet. ■

Gör din egen julsångskväll

Terez Nilsson

Lunds församling

I skrivande stund är vi osäkra på om vi kan göra som vi brukar med våra julsångskvällar i år. Att ersätta stämningen i vårt överfyllda vardagsrum med ett Zoom-möte låter sig nog inte göras. De levande ljusen, adventsstjärnan och gemenskapen blir svårt att återskapa online. Men här kommer några praktiska tips på hur du kan göra din egen julsångskväll i större eller i mindre skala, den här julen eller i framtiden.

- Tacka ja till bidrag till fikastunden efteråt. Det blir kanske rörigare, men det underlättar för värden/värdfamiljen och gästerna känner sig delaktiga.
- Förbered det ni ska sjunga ifrån, vare sig det är kopierade noter, psalmböcker eller ett utskick med texter till gästernas telefoner. Vi har gjort sånghäften som vi sparar och tar fram varje gång det är dags.
- Låt gästerna vara med och välja vad som ska sjungas.
- En händig pianist eller gitarrist är förstås en tillgång, men inte ett måste. Det går att sjunga julsånger ändå!
- Om en del av gästerna är okända för varandra, som det oftast är hemma hos oss, kan man berätta lite kort om dem för varandra. Vi tar detta i småbitar, mellan sångerna.
- Om ni har givna sångsolister eller instrumentaler bland gästerna kan det vara fint att att bryta av allsången med några inslag som är lite mer förberedda. Ibland lyckas vi också få en första vers av en sångare eller två som inte är förberedd.
- Knyt ihop på ett andligt sätt. Även om vi valt att sjunga andliga och "tomtiga" julsånger huller om buller sparar vi ett par Kristuscentrerade

julsånger till slutet. Att vi sjunger om Kristus, talar om och även vittnar om Kristus är på något sätt helt naturligt under jul och advent, även för dem som inte är troende. ■

De sjöng julsånger

Gunnel Hedbergs blogg "Församlingsträdet" berättas om en församlingsmedlem i Örebro, Greger Funck, som utan sin familj döptes som ung pojke på sextiotalet. Greger skriver själv om hur han sedan gled långt bort från kyrkan och evangeliet. Missionärer hade med jämna mellanrum besökt honom under åren. Han hade en tro, men var ibland för djupt nere i missbruk för att engagera sig. Vägs ände upplevde Greger 2014 då han förlorade allt: jobb, körkort, fru, "allt som betydde något". Kroppen gav också upp och han blev akut intagen på sjukhus. Ingen förväntade sig att han skulle överleva.

Greger berättar: "Men Herren hade planer för mig och därför överlevde jag. Jag fick besök av missionärsparet Brown. De återkom vecka efter vecka. Jag blev vansinnigt arg på äldste Brown eftersom han inte gav sig, utan talade om hopp och om att tillfriskna. De bröt isen. Ett halvår senare, omkring jultiden kom en sköterska in:

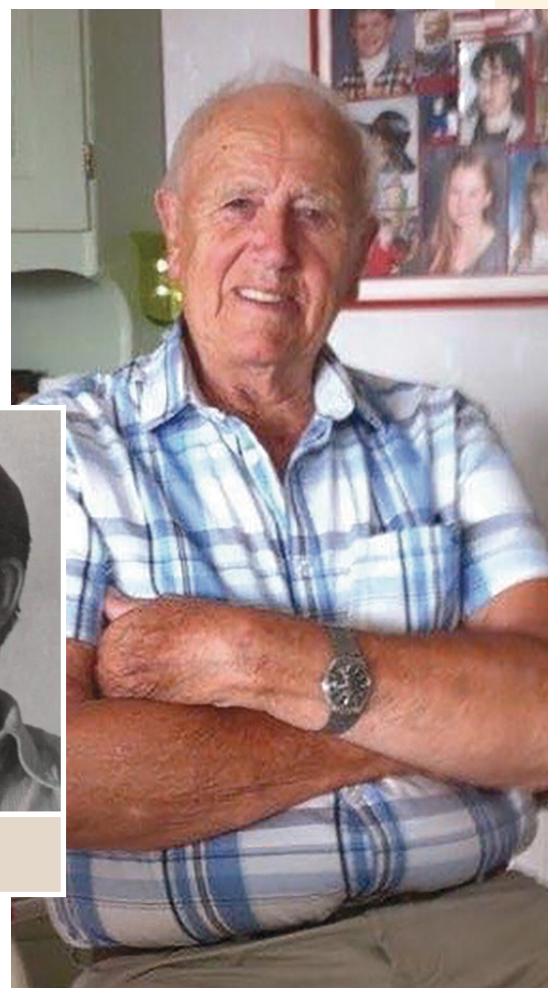
- Greger, det är fullt med folk här som vill träffa dig!
- Säger du det?
- De ska sjunga!

Jag tog rullstolen och åkte fram i korridoren och där fanns en hel kör av ungdomar som sjöng julsånger. Det var helt underbart! De hade med sig lussekatter och kakor också. Efter det fick jag besök av flera medlemmar,

bland andra biskop Keann. I slutet av februari blev jag utskriven och tänkte att jag skulle göra ett försök med kyrkan. Men jag sa till mig själv att om jag ser en enda person som tittar snett på mig så går jag och kommer aldrig tillbaka! Nu när jag berättar detta har jag nära till tårar. Det var helt underbara människor jag mötte och jag är så glad över att jag fått träffa dem och få känna mig omtyckt för min egen skull." ■

Avlidna

Kurt Persson, från Göteborg har gått ur tiden, 99 år gammal. Hans första hustru var Maja Svensson. De fick barnen Margreth och Gert och blev med tiden en stor familj, inklusive ett barnbarnsbarnbarn. Kurt var en praktiskt kunnig man med andlig resning, försynt, vänlig, humoristisk, hjälpsam och generös. Han döptes 1950, var med och byggde och värnade om möteshuset på Gnistgatan. Kurt och jag möttes som änkeman och änka och vi fick 13 fina år tillsammans.

Kurt Persson

Greger
Funck

– Rachel Björklund

Marianne Nilsson, född 28 april 1932 gick över till andra sidan slöjan 25 juli 2020.

Hon efterlämnar fem barn, barnbarn och barnbarnsbarn. Marianne blev medlem i kyrkan tillsammans med sin man George Nilsson år 1957. Allt sedan dess har hon varit en hängiven släktforskare och tempelarbetare. Marianne var också mycket skicklig med broderier och lämnar efter sig storverk inom alla områden. ■

– Marita Halldén

Marianne Nilsson

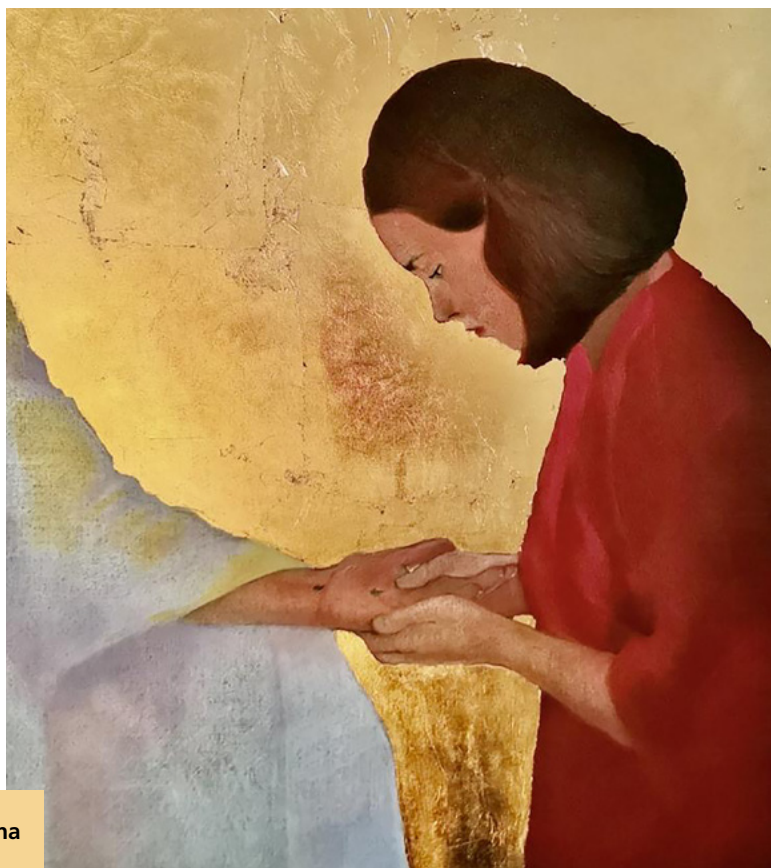

Första priset till Stockholm

Erica Stenkrona från Stockholms församling har vunnit en internationell konståvling som utlysts av "Book of Mormon Central", en fristående förening som verkar för att "bygga uthållig tro på Jesus Kristus genom att göra Mormons bok tillgänglig, förståelig och försvarbar för hela världen". Erica Stenkrona förklarar vidare att organisationen på sin hemsida samlar mycket som handlar om Mormons bok. De vill ha bilder som illustrerar deras texter. De har en app man kan läsa Mormons bok med och så finns det kommentarer och förklaringar. Så när man exempelvis läser i tredje Nephi kan man se olika fina bilder som illustrerar när Jesus besökte nephiterna.

Det var Ericas make Per som i sista stund fick nys om tävlingen och skickade ett sms till henne bara en vecka innan anmälningstiden gick ut.

BOOK OF MORMON CENTRAL

"Känn märkena efter spikarna i min hand" av Erica Stenkrona

Med sitt tävlingsbidrag skickade Erica följande text:

"I min målning ville jag utforska hur det kunde ha känts att vara närvarande vid Frälsarens besök i

Zarahemla. Målningen visar tillfället precis innan den unga kvinnan känner på märkena i hans hand. Jag lät min dotter och min man hjälpa mig som modeller. Jag har tagit intryck

av den renässanskonst jag såg på Uffizierna i Florens. Jag har använt vaxkritor på mattgrå kartong samt imiterat bladguld. Originallet mäter 45 x 45 centimeter."

"Han helade dem alla, var och en" av Gary Kapp

Erica Stenkrona

Andra priset i tävlingen tilldelades den väletablerade konstnären från Utah, Gary Kapp.

Tredjepristagare blev den mexikanske konstnären Israel Trejo Huerta.

Vi gratulerar Erica Stenkrona och ser fram emot att följa hennes fortsatta arbete. ■

"De tillverkade allt slags tyg"
av Israel Trejo Huerta

BOOK OF MORMON CENTRAL

Hemvändande missionärer och volontärer

Ludvig Wrang, från Lunds församling har återvänt från sin mission. Han har tjänat i Englandmissionen London. Ludvig är son till Rebecca Sturesdotter och Claus-Jörgen Wrang.

Wisdom Udeji, från Västerhaninge församling har kommit hem från sin mission. Han har verkat i Sverigemissionen Stockholm. Wisdom är son till Raymon S. Udeji och Ngozi A. Udeji (f. Chukwuma)

Ebba Stenkrona, från Täby församling har återvänt från sin mission. Hon har tjänat i Frankrike-missionen Lyon. Ebba är dotter till Veronica och Anders Stenkrona.

Oliver Norin, från Handens församling har kommit hem från sin mission. Han har tjänat i Sverigemissionen Stockholm. Oliver är son till Camilla och Mattias Norin.

Lisa Siebke, från Stockholms församling har återvänt från sin tid som volontär. Hon har arbetat i Ryssland-missionen Novosibirsk. Lisa är dotter till Uwe och Viktoria Siebke.

Benjamin Sandelin, från Kristianstad församling har kommit hem från sin mission. Han har verkat i den tysktalande Alpina missionen. Benjamin är son till Nancy (f. Correa) och Johan Sandelin. ■

Avresande missionärer

Daniel Sandelin, från Kristianstads församling har kallats på mission. Han kommer att arbeta i Spanienmissionen Madrid. Daniel är son till Johan och Nancy (f. Correa) Sandelin. ■

Daniel Sandelin

När friden infinner sig

Mats Ekelund
Borlänge församling

Pandemi och nya frågor att uttala sig kring, statistik, nya ord och nya vanor, ja det har vi fått vänja oss vid. Vi ser hur uppenbarelse gör vår kyrka levande, för vem kunde tro att när första presidentskapet för några år sedan talade om "hemcentrerad kyrka" att det då skulle bli så verkligt – så snart? Det är tryggt att veta att kyrkan förändras med tiden, annars hade ju inte uppenbarelsen i ett föränderligt samhälle haft någon betydelse. Vi förstår värdet av att hörsamma profeternas beslut om förändringar, deras varningar, deras undervisning och deras uppmuntran, ja hela deras omtanke.

När första presidentskapet för en tid sedan började tala om "hemcentrerad kyrka" visste vi inget om pandemi eller Covid 19. Corona kände vi till från SARS och Ebola som tidigare har skrämmt oss, eller kanske varnat oss. Många följer nu kyrkans möten på nätet, vi klär oss i vit skjorta, slips och kortbyxor för de syns inte på de digitala plattformar som vi använder. I vår församling (Borlänge) har närvaron på sakramentsmötet ökat med cirka 30%. Medlemmar som bor långt borta och normalt inte kan ta sig till kyrkan medverkar, precis de som kanske av sociala skäl varit borta från kyrkans möten under en tid. Nätet gör ju att man själv väljer både graden av medverkan och

det umgänge man vill ha. Möjligen kan man hoppas på att utsändningen till dem på avlägsna orter fortsätter, liksom för dem som har svårt att ta sig fram eller inte har råd att resa.

Sex mil från Borlänge ligger Almo och speglar sig i Siljans blanka yta. När man kommer till Ollasgården mitt i byn har man sedan länge lämnat stadens larm, storstadens köer och vardagens hets. Till för några år sedan hade gården varit i samma familjs ägo sedan 1400-talet och om dagens ägare hade bott där sedan barnsben hade de hetat Ollas-KG och Ollas-Gunnel. Nu är de inte barnfödda på gården så de får nöja sig med att heta Myhrberg. Här råder frid, leenden och öppna famnar. När vi själva köpte gård på andra sidan Leksand något senare skrev Sandvikssonen Bengt Emanuelsson att "man vet inte hur många vänner man har förrän man skaffat en fin gård i Dalarna". Inte heller vi får kalla oss Varås-Veronika eller Varås-Mats.

Kring Siljan hörs både älven och traktorerna. Djuren betar som de gjort i århundraden. På Kyrkudden i Leksand står den ståtliga kyrkan där Gud har prisats och Leksand styrts i 1000 år. Det är inte många som har bråttom här förutom några sommargäster från storstäderna som inte hunnit varva

ner ännu. Gudfruktigheten är hög och i Siljansnäs, blott några pilskott från Ollasgården, är fem av sju kyrkor aktiva. Det är till kyrkan man går på konsert när repertoaren i Dalhalla inte räcker till. Kommunen har sina näringslivsträffar i en kyrka och när bygdespelen i Nås, Leksand och Dala-Järna spelas upp handlar det om deras tro. Det handlar om Mats "som till himla far" och om Selma Lagerlöfs "Jerusalem". Egentligen är det bara i Äppelbo som spelen handlar om troll och jungfrubrällor.

Andra söndagen i augusti blev annorlunda för åtta par "empty nesters", det vill säga par vars barn vuxit upp och lämnat boet trots att föräldrarna fortfarande är beundransvärt unga. President Nelsons öppnande för hemkyrka har blivit verklighet och med sexton personer förberedda med sakramentet lämnades vittnesbörd som berörde, nya tankar och nära

vänners erfarenhet av att lyckas trots att det inte alltid känns så. Många exempel kopplades till den exempel-löst behagliga augustikvällens kräftskiva som föregått söndagens möte och de rika erfarenheter från livet med familj, karriärer och evangeliet som fanns i denna kamratsamling.

Vi bygger våra vittnesbörd på det som den Helige Anden vittnat för oss om. Vi har alla blivit undervisade om värdet av att ge näring till vår relation till Gud och Kristus med böner och studier, sådant som gör att vi kan ge mer än vi behöver ta. Vittnesbörden blir så levande när man vågar berätta det personliga, det är medryckande och vi gör egna kopplingar till det som sägs för att Anden vittnar om äktheten i det.

Att få dela livet, sakramentet och vittnesbörden med dem man delar sin tro med blir så verkligt. Vi som var i Almo fick känna det igen. ■

Vem är jag? DNA-tester tar släktforskning till en ny nivå

Monica Bernpaintner

Karlskrona gren

Det är en fråga som många ställer sig i olika skeden av livet. För mig har alltid min familj, både framåt och bakåt, varit en otroligt viktig del av svaret på den frågan. Min mamma Elin (Forsman) Håkansson höll på med släktforskning i alla år. Jag kunde sitta i timtal tillsammans med henne då hon gick igenom lånade mikroficher för att söka efter anmöd-rar och anfäder. Vi jublade tillsam-mans då vi hittade nya släktingar och jag blev till slut rätt duktig på att läsa prästernas gamla snirkliga kråkor i kyrkböckerna.

Släktträdet fylldes långsamt på, både på mammas och på fars sida. Trots alla ansträngningar fanns det viktiga hål kvar att fylla, det ena på min morfars sida och det andra på min mormors. Eftersom det var två mödrar som inte hade velat tala om vem som var far till deras barn såg det mörkt ut gällande lösningen på dessa mysterier.

2016 jobbade min man på ett före-tag som erbjöd DNA-tester som ett sätt att hitta släktingar. Som anställd hade han möjlighet att beställa tester till ett

BO-CHRISTER BERTILSON

Från vänster: Hillevi Höglund, Gunnel Myhrberg, Björn Ternström, Eva Ternström, Nancy Bertilson, Roger Höglund, Leif Norrbin, Pia Wern, Göran Wern, Lisane Keann, Linda Norrbin, Allen Keann, KG Myhrberg, Mats och Veronika Ekelund

Monica Bernpaintner

Lilla Anna och mannen som med all sannolikhet var hennes far

reducerat pris och vi, våra föräldrar och våra barn gjorde testerna. I början hände inte så mycket eftersom testerna inte hade hunnit bli särskilt välkända. Efter några månader fick jag dock kontakt med en relativt nära släkting på fars sida i USA. Det är mängden delat DNA som avgör hur man är besläktad och man får även reda på gemensamma DNA-träffar. I det här fallet var det alltså min far som var länken mellan oss.

Min släktings mormors mor och mormors far träffades i Amerika, men kom båda från Sverige. Far hade många släktingar som emigrerade, så jag antog att svaret låg där. För att få reda på hur behövde jag hjälpa släktingen. Hon var nämligen inte så bevandrad i hur man forskar och visste inte att emigrerade svenskar nästan alltid ändrade sina efternamn för att passa engelskan eller att i princip alla immigranter kommit genom Ellis Island, så vips hade jag hittat hennes mormors far som kom från Kalmar. Det rasslade till och så hade hon helt plötsligt en massa släkt. På andra hållet var det svårare. Det visade sig att ett efternamn var fel och

det fanns en fader okänd. Med hjälp av detektivarbete från både hennes och mitt håll hittade vi en dag den felade länken. ... Hennes släkting och min släkting hade båda förlorat sina partners och bodde grannar i en liten by i Blekinge när hennes mormors mor blev till. Ett par år senare dog min släkting och hennes släkting tog sina yngsta barn och emigrerade. Är vi helt säkra på att vår historia är sann? Allt tyder på det då vi lägger ihop alla fakta vi har, inklusive mängden delat DNA hos mig och släktingen.

Min mamma slutade aldrig hoppas att hennes morfars morfar skulle hittas. Var föräldrarna till ett barn inte gifta stod det "oäkta" i kyrkböckerna, men vissa präster skrev in faderns namn längst bak i kyrkboken om fadern tog på sig faderskapet. Tyvärr ledde detta henne inte någonstans. För mig fanns det dock nu ett nytt arbetsredskap. DNA-testernas popularitet har ökat och antalet DNA-träffar på nära och avlägsna släktingar har ökat dramatiskt för mig. För några månader sedan upptäckte jag att mamma, min morfars systerdotter och jag delade flera relativt

nära släktingar, varav en hade ett öppet släktträd med över 1000 namn. Skulle det äntligen gå att lösa mysteriet med "fader okänd" på morfars morfars plats i trädet?

Min släkting med det utförliga släktträdet är en duktig släktforskare, men visste ingenting om DNA-forskning. Jag bidrog med vad jag har lärt mig där. Jag skrev också mejl till ett museum, Folk-rörelsearkivet, stadsarkivet i den stad där min morfars mor Anna föddes och till några andra ställen. Alla var otroligt hjälpsamma och även om de flesta inte hittade något var det en träff som var otroligt viktig i sammanhanget. Det visade sig att det fanns så många pusselbitar som passade när vi lade ihop vårt pussel och tillsammans med min morfars anteckningar som min morbror Karl-Erik hade hemma är vi nu säkra på att vi har hittat rätt man. Det finns till och med en bild på honom! Han är inte längre okänd ...

Våra släktingar trodde säkert att deras hemligheter fanns i säkert förvar. Är det etiskt att fylla hålen i släktträdet på det här viset? Jag har inte riktigt bestämt mig för vad jag tycker. Min morfars mormor hade berättat om mannen som blev far till hennes barn för en väninna på ett sätt som tyder på att förhållandet var ömsesidigt, om än inte rätt i samhällets ögon. Med tanke på att skammen var stor då man fick ett utomäktenskapligt barn förut tänker jag dock att det är dags att vi lyfter bort den skammen och läker hålen i våra träd. ■

Små och stora svenska mirakel

Katrin Lindmark

Malmö församling

Jag visste via Facebook att en vän till mig, vi kan kalla henne Maria, var gravid och jag blev väldigt glad för hennes skull. Cirka fyra veckor efter jag sett hennes uppdatering vaknade jag klockan tre på morgonen med en stark orostanke: "Undrar hur det går med Marias graviditet?" Jag somnade om, men under dagen kom tanken tillbaka gång på gång. Jag var hemma från arbetet med sjukt barn och tanken kom till mig att jag måste ringa Maria och berätta om den känsla som jag fått. Jag var orolig att något var fel, tänk om hon fått en infektion eller något? Jag har själv personlig erfarenhet av detta och vet att infektioner kan vara farligt för fostret. Men jag drog mig för att ringa. Det var alltid trevligt att träffa Maria i kyrkan men utöver det brukade vi inte ha kontakt. Vad skulle hon säga och tycka om jag ringde och berättade något så oroväckande? Det kanske skulle skrämma upp henne i onödan? Tanken

återkom dock gång på gång med mer och mer styrka: "Ring Maria och berätta om den oro du känner." Jag tänkte att om jag inte ringer och något händer med barnet så kommer jag aldrig att för-låta mig själv för att jag inte följde And-ens maning. Så på eftermiddagen ringde jag till slut till Maria. Jag frågade hur hon mådde i graviditeten och hon svarade att hon mådde bra. Jag berättade om hur jag vaknat med orostanken och hur manad jag känt mig att ringa henne. Jag sa att jag inte visste vad det var, om det kanske var en infektion, men att jag känt att jag behövde meddela henne och att hon kanske skulle kolla upp det. Senare fick jag höra att hon ringt sin mamma, som också är en stark medlem i kyrkan, för att fråga vad hon borde göra med det som jag berättat. Nästa morgon gick Maria till barnmorskan och tog ett prov. Efteråt ringde Maria till mig och tackade för varningen. Det visade sig att Maria haft en oupptäckt urinvägsinfektion. Själv hade hon trott att det var problem med foglossning. Barnmorskan sa att det var väldigt bra att Maria kommit i det här skedet så att hon kunde få antibiotika. Resten av graviditeten gick bra och Maria kunde föda en fullgången baby som var fullt frisk. Jag är så tacksam att jag vågade följa Andens maning och ringa det där samtalet. Detta har stärkt mitt vittnesbörd om vikten av att kunna höra Herrens röst. ■

Liahona blir mer svensk – Dags att ge bort en prenumeration?

Sverige är ett av de länder som Serbjudits att utöka det lokala innehållet i den nu internationella tidningen *Liahona*. Därför växer nu antalet svenska sidor från åtta till sexton.

För 90 kronor per år får du en underbar julgåva till dig själv och till andra. Att månatligen få hem *Liahona* som papperstidning är till välsignelse

BILD: RAMONA CHANTAF

för varje hem. Nu kan du också välja att prenumerera i upp till fem år vid samma inbetalningstillfälle.

Gör så här:

Sätt in 90 SEK (för ett års prenumeration) på bankgiro 5270-5092. Skriv tidningens namn (*Liahona*) och tidningens språk (svenska). Skriv också namn och adress till personen som ska ha tidningen.

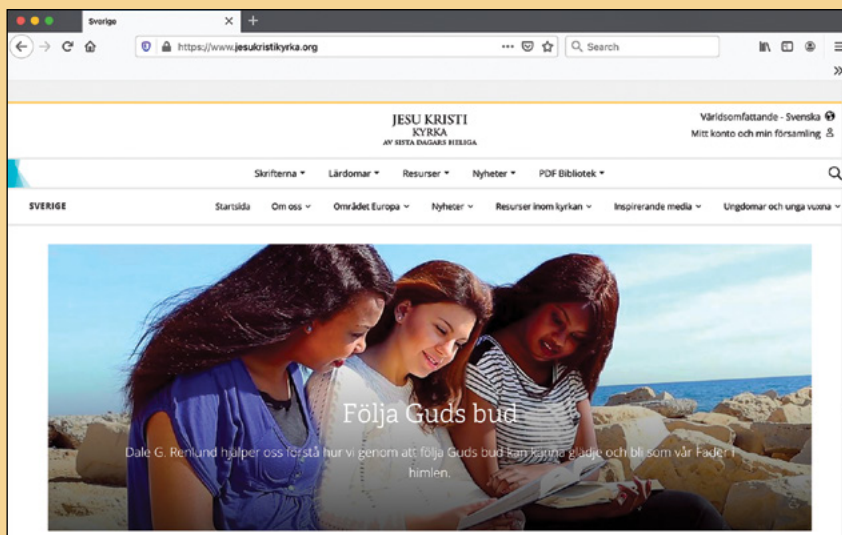
Viktig information från distributionscentret:

- *Det tar tre månader från betalningen tills det första numret av Liahona dyker upp.*
- *Du får inte längre en påminnelse när det är dags att förnya prenumerationen.*
- *På baksidan av Liahona ser du när*

din prenumeration går ut.

- *För att prenumerationen ska löpa utan uppehåll behöver du göra en ny insättning tre månader innan prenumerationstiden går ut. ■*

BESÖK VÅR WEBBPLATS <https://www.jesukristikyrka.org>

Nya tidskrifter från kyrkan tillgängliga 2021

Från och med januari 2021 erbjuder kyrkan tidskrifter för medlemmar i alla åldrar:

- *Liahona för vuxna*
- en utökad *Vännen för barn*
- och den nya *Vägledning för de unga för ungdomar*.

Varje tidskrift är tillgänglig varje månad eller varannan månad beroende på vilket språk det gäller.

De som prenumererar på *Liahona* just nu fortsätter att ta emot *Liahona* till slutet av sin prenumeration, men efter januari nästa år innehåller den enbart material för vuxna. De som vill få nya *Vännen* eller *Vägledning för de unga* behöver prenumerera på dessa tidskrifter. Använd det tillvägagångssätt som är tillgängligt i ditt område, till exempel via **store.ChurchofJesusChrist.org**, distributionscentret eller enhetsbeställning. Digitalt tidskriftsinnehåll fortsätter att vara tillgängligt utan kostnad i appen Evangeliebiblioteket eller på **liahona.ChurchofJesusChrist.org** ■.

Vill du bidra med en artikel till Lokala sidorna?

Vi tar gärna emot artiklar skrivna av medlemmar runtom i Sverige. Här kommer några råd till dig som vill bidra: Prata gärna med lokalredaktören om din idé till artikel i förväg. Alla typer av artiklar passar inte för publicering i *Liahona*. Vi vill hellre ha korta artiklar än långa. Vi vill hellre ha artiklar som handlar om människor än som beskriver möten och aktiviteter. Känner du någon som haft en speciell väg till det återställda evangeliet? Någon som haft en upplevelse som vi andra kan lära oss något av? Vill du skriva om en upplevelse från din mission, eller vill du berätta om hur någon gått den extra milen i sitt ämbete? Kontakta Terez Nilsson via telefon: 0708-430416, eller via e-post: **terez.nilsson@gmail.com** ■